

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HARTVIG PHILIP RÉE OG HANS SLÆGT

UDGIVET PAA FORANLEDNING AF

VEKSELMÆGLER, DIREKTØR *EDUARD RÉE*

VED

JOSEF FISCHER

TRYKT SOM MANUSKRIFT

KØBENHAVN
HERTZ'S BOGTRYKKERI
1912

HARTVIG PHILIP RÉE

(1778—1859)

HARTVIG PHILIP RÉE

En alsidig dannet, kundskabsrig og vidtskuende Købmand var Hartvig Philip Rée. Han fødtes i Fredericia den 12. Oktober 1778. Hjemmet var fuldt af religiøs Tradition ved Siden af Interesse for alt, hvad der rørte sig udenfor i det store Samfund. Faderen, Philip Hartvig Rée, som i Forbindelse med Broderen, Isac, grundlagde det store, over hele Jylland udbredte Handelshus, Ph. H. Rée & Comp., var en Købmand i stor Stil efter daværende Forhold. Han tog Borgerskab i Fredericia den 8. April 1776 til at handle med Silke- og Klædevarer, og handlede baade med indenlandske Varer, som Klæde- og Manufakturvarer, og udenlandske, som kinesiske og Galanterivarer.

Grundlaget for Forretningen blev dog allerede lagt af Farfaderen, Isac Philip Rée, der var født i Hamburg og indvandret i Aaret 1727. Stamfaderen, Isac Rées Farfader, Jacob Rée i Hamburg, var kendt som en dygtig og velhavende Købmand, og bliver rost af sine samtidige som en meget hæderlig og anset Mand, der forstod at knytte Forbindelser, saavel kommercielle som Familieforbindelser, med de mest betydelige Mænd i Staden. Da den unge Isac Rée havde begyndt at handle for egen Regning med ostindiske Varer, som den blomstrende oversøiske Handel skaffede let Adgang til her i Landet, forlagde han sin Virksomhed hertil, og, som naturligt er, søgte han til Fredericia, som med sine udstrakte Privilegier bød de gunstigste Betingelser for en fremmed Jøde.

Medens Faderens Slægt saaledes gav Eksemplet til Klogskab og Dygtighed i Forretningsvirksomheden, havde Philip Rée fra Moderens Side nedarvet et religiøst og alvorligt Sindelag, der bevirkede, at han ogsaa befattede sig med aandelige Sysler, benyttede sin Fritid til rabbiniske Studier, skaffede sig en righoldig hebraisk Bogsamling, og ofrede sin Kraft og Tid paa den jødiske Menighed, hvis Anliggender han som Forstander varetog i en Række af Aar, lige til Døden overraskede ham paa en Forretningsrejse i Aalborg i 1799. Moderen var den for sin Fromhed og Retskaffenhed højtprieste Datter af den bekendte Overrabbiner Israel Bæhr, der efter 28-aarig Virksomhed i 1728 drog fra København til Fredericia, for der i 1732 at afslutte sin velsignelsesrige Gerning. Philip Rée var gift med Hanna v. Essen, hvis Slægt nedstammer fra den for sin mangeaarige Virksomhed bekendte Læge, Dr. Simon v. Essen i Hamburg. Hun var en ualmindelig energisk og intelligent Dame, der ikke fortvivlede eller tabte Modet, da hun, kun 40 Aar gammel, blev Enke med 12 Børn, hvoraf det yngste kun var $\frac{1}{2}$ Aar gammelt. Desuden havde hun at bære Omsorg for Mandens Søsterdatter, som kun $1\frac{1}{2}$ Aar gammel i Løbet af en Maaned

havde mistet begge Forældrene og straks af Onkelen blev hentet fra København og antaget som hans eget Barn.

I et saadant Hjem, hvor Kløgt og Købmandsdygtighed var forenet med dyb Religiositet, Godgørelse og Interesse for Videnskab og offentlige Anliggender, tilbragte Hartvig sin Barndom.

De udmærkede aandelige Evner, som Naturen havde udstyret ham med, blev dannede og plejede i en for den Tid ualmindelig høj Grad. Som det var Skik den Gang, blev der lagt stor Vægt paa de hebraiske Discipliner. Han fik en dygtig Lærer i en rabbinisk uddannet Mand ved Navn Benas Levy fra Krotoschin. Foruden at være en dygtig Theolog og inde i alle Fag af den jødiske Videnskab besad denne Mand almindelig Dannelse og gode Sprogkundskaber, som han ydermere udvidede i Fredericia ved at være sine Elevers Meddiscipel hos Byens Lærere. Hans Biograf fortæller om ham, at han ved et kongeligt Besøg nød den Ære at blive udset til at være Ordfører for den jødiske Menighed, og paa dens Vegne hilste han paa Kongen i en fransk Tale. Desuden havde Hartvig Rée en dygtig Vejleder i Religionsfilosofi og hebraisk Sprog, — som han kom til at mestre til lige stor Fuldkommenhed baade i Vers og i Prosa, — i Forfatteren Eleasar Lissner. Til sin Fortolkning af et Digt af en middelalderlig Forfatter tilføjer denne nogle Breve til sin Elev Hartvig, hvori han i højtstemte poetiske Udtryk skildrer den Smerte, som Afskeden med den begavede og højtelskede Elev og Ven har forvoldt ham.

Da Hartvig saaledes i sin Barndom uforstyrret kunde nyde den bedste Opdragelse og mest alsidige Uddannelse i aandelig Henseende, maatte han snart tænke paa den praktiske Dygtiggørelse. — Han indtraadte i Faderens Forretning og lærte Handelen dér; senere, efter at Farbroderen, Isac Hartvig Rée, som var Associé i Faderens Forretning, i 1788 var flyttet til Altona for derfra at lede Forbindelsen med Udlandet, tog Hartvig til ham for bedre at blive rustet til Livets Kamp. — Og den begyndte tidlig nok. Han var kun 20 Aar gammel, da Faderen døde paa en Forretningsrejse i Aalborg, og han maatte være den ledende i den vidtstrakte Forretning for at hjælpe Moderen til at ernære den store Børneflok. Han skriver om de Forpligtelser, han paatog sig: »paa den bedste Maade at bistaa hende ved at underholde og forsørge hende selv som ved at opdrage, fremhjelpe og bortgifte hendes øvrige Børn, mine Sødskende«. Med berettiget Stolthed tilføjer han, »at jeg imidlertid med nøjagtig Opfyldelse af mine Forpligtelser har foranlediget, at vor kære Moder, alt efter Vedkommendes Ønske, endog har været i Stand til, tidligere og kraftigere end hun havde ventet, at understøtte flere af hendes Børn, til deres Vels Fremme, det glæder mig at kunne bemærke.«

Efter at have taget Borgerskab d. 9. April 1801 fortsatte han Forretningen under det gamle Firma med Moderen (der den $23/8$ 1799 fik kgl. Tilladelse til at hensesidde i uskiftet Bo) som Indehaver og Farbroderen, Isac Hartvig Rée i Altona, som Deltager. Han havde god Hjælp i den 5 Aar ældre Morbroder, Abraham Hartvig v. Essen, der senere ægtede hans Søster, og den jævnaldrende Marcus Lipmann, ligeledes senere gift med en anden Søster — begge var i flere Aar Forretningens sikre Støtter.

Forholdet til Farbroderen blev knyttet endnu fastere ved at Hartvig Rée den 12. April 1804 ægtede hans Datter Therese, hvis Ynde og gode Egenskaber han lærte at skatte under sit Ophold i Altona.

Da Brødrene voksede til, traadte de efterhaanden ind i Forretningens Ledelse, først var det Simon, som dog, efter i 1804 at have forsøgt sig i Aarhus, allerede i 1810 var flyttet til Aalborg, hvor han etablerede sig sammen med Svogeren, Marcus Lipmann, under Firmaet Philipson & Lipmann. Israel har ligeledes forsøgt at drive Forretning paa egen Haand og fik den $29/9$ 1805 kgl. Bevilling til at nedsætte sig i Aalborg for at drive Handel en gros,

THERESE RÉE, f. RÉE

(1783—1850)

men allerede 1810 nødsagedes han til at ansøge om at faa Lov til at bytte Gaarde med Broderen Simon og nedsætte sig i Aarhus. Stiftamtet anbefaler Ansøgningen med den udtrykkelige Motivering: »da vi kender begge for redelige, retskafne og vindskibelige Mænd, som er fødte af her i Landet, nemlig i Fredericia, bosatte Forældre, og derfor efter det kgl. danske Kancellis Resolution under 24. Novbr. 1804 er at anse som andre Kongens Undersaatte«. Kancelliets Bevilling fulgte hurtigt efter en saadan Anbefaling; den blev givet den 12. Maj 1810 med Bemærkningen, »at da de er fødte i Riget, saa kunne de ligesom andre Undersaatte opsigte deres Borgerskab og nedsætte sig andetsteds i hvilken Købstad de behager« og dannede Grundlaget for det store Opsving, som Firmaet Ph. H. Rée & Ko. tog i Aarhus og som skal skildres i det følgende.

II.

Det varede ikke længe førend Hartvig Philip Rée indsaa, af hans Forretningsdygtighed kun blev hæmmet indenfor Fredericias snævre Grænser. Han fulgte Broderen til Aarhus og forlagde hele Virksomheden hertil. Han var næppe kommet (1810), før han købte Kammerherre Rosenørns Ejendom i Vestergade 11 (nu Mønstedes Gaard) for 14000 Rdl.; dertil fik han et Laan i Overformynderiet paa 12323 Rdl. Han begynder straks at tage fat i stor Stil, han opretter en Filial i Randers, som i Begyndelsen bestyres af hans Fætter, Hartvig Israel Rée, senere af Broderen Isac. Han bliver interesseret i Rederivirksomhed, udruster Skibe til Langfart, importerer Stenkul, Jern, Salt, Brunsviger »Stadt-Humle«, Tobak og sælger Korn, Uld, Skind og Huder til Udlandet. Men nu kan han heller ikke nøjes mere med at sælge, hvad andre producerer, han vil forsøge selv at frembringe sine Varer, og han opretter et Sukkerraffinaderi, hvortil han erhverver saalydende kgl. Bevilling: »Vi Fred. VI gør vitterligt: at Vi paa indkommen allerunderdanigst Ansøgning fra »Købmand Hartvig Philip Rée om Privilegium til et Sukkerraffinaderis Anlæg i Aarhus, »under de samme Forpligtelser og med de samme Rettigheder, som disse Værker i Almindelighed nyde, allernaadigst have bevilget.

Frederiksberg, 9. August 1817.«

Hans Anlæg nød stor Anseelse og betragtedes som det bedste i Landet, ialtfald forstod han at knytte dygtige Fagmænd til Virksomheden, der brugte en Fremgangsmaade, som ikke kendtes her i Landet. En Fagmand omtaler, at der til England bliver udført betydelige Mængder Ben, uden at man forstod selv at benytte disse til Sukkerfabrikationen, og tilføjer: »Rées Sukkerraffinaderi i Aarhus var det første, som i Danmark anvendte dette Middel, og de særdeles skønne og lyse Sukkere, som leveredes derfra, stadfæstede øjensynlig Gavnligheden af denne Metode — 1 Million Pund raa Sukker forædles aarligen derved. — 40000 Pd. af dette Benpulver maatte bemeldte Raffinaderi aarligen forskrive hertil fra Hamborg, medens vore egne Ben førtes bort herfra til næsten ingen Fordel for Landet«. At Hartvig Rée forstod at bringe sit Raffinaderi op til en Højde, som aftvang Anerkendelse fra den mest kompetente Side, det beviser bedst den af O. J. Rawert til Kollegiet i 1820 indsendte Beretning om Industriens Tilstand i de danske Provinser. Han skriver: »Det maaske bedst indrettede Sukkerraffinaderi i Danmark findes i Aarhus, tilhørende Købmand Rée. Først for 4 Aar siden er det anlagt og paa Ruinerne af det Randerske. Intet er sparet for at gøre Indretningen saa fuldkommen som muligt; at den ikke er det i en endnu højere Grad, er ene af Mangel paa Kundskab om det bedre. Kandis siges her at fabrikeres bedre end i København, og dertil skal Vandet være Aarsag. Tørrelofterne opvarmes paa den nu i tvende københavnske Sukkerraffinaderier brugelige Maade, ved at afbenytte den ellers til ingen Nytte bortsvundne Varme fra Ilden

under Panderne. Puddersukkerets Knusning, som almindeligen sker ved Menneskearbejde, foretages her ved en Maskine, hvorved saavel Menneskekraft som Tid vindes.«

Han var knap færdig med Indretning af dette Anlæg, før han begyndte ogsaa at befatte sig med Trykkeri og Farveri; allerede den 15. April 1819 udvirker han følgende Privilegium: »Vi Frederik VI gør vitterligt: at vi paa en fra Handelshuset Philip Hartvig Rée & Comp. indkommen allerunderdanigst Ansøgning om Privilegium til at farve og trykke uldne og linned Tøjer allernaadigst have bevilget og tilladt, ligesom vi herved bevilge og tillade, at bemeldte Handelshus Philip Hartvig Rée & Comp. maa i Aarhus drive et Trykkeri i Forening med et Farveri under Bestyrelse af Arbejdere, der ere udlærte i disse Haandteringer, og derpaa at trykke og farve alle Slags uldne og linned Tøjer etc. etc.«

Samtidig med den store Virksomhed i Aarhus blev Filialen i Randers stadig udviklet og udvidet under den nu i Firmaet optagne tredje Broder Isac. Der blev heller ikke lagt mindre Vægt paa Udviklingen af Forretningen i Hamburg. Farbroderen, Isac Hartvig Rée, som bestyrede den, var nu bleven gammel, og Sønnen Berend, den senere Kommerceraad, ønskede at lægge sig efter Bankvirksomhed og gøre sig selvstændig. Saa blev Broderen, Israel, sendt fra Aarhus dertil, og han grundlagde det endnu bestaaende Firma J. Ph. Rée. Dertil fik Israel et Laan paa 29000 Mk. Hamb. Banco, Berend Rée et paa 30000 Mk., og Hartvig paatog sig at garantere for disse Laan hos W. S. Warburg med Panteret i sin Ejendom. Der var et kontraktligt ordnet Fællesskab mellem Brødrene. Medens Firmaet Ph. H. Rée & Ko. i Aarhus ejedes af Brødrene Hartvig og Isac, og Israel i Hamburg var Prokurist i Firmaet, var Forholdet i Hamburg det omvendte, dér var Israel Indehaveren, Hartvig og Isac tegnede Firmaet J. Ph. Rée pro procura. Hamburger Huset lagde sig hovedsagelig efter Kornhandelen, derimod blev Forretningerne i Aarhus og Randers ført videre som Handelshus i stor Stil og med Fabrikvirksomhed.

Som Eksempel paa den Mangfoldighed og det store Omraade, Forretningen – i 1821 – spændte over, kan tjene en enkelt Dags Avertissementer i Stedets Avis:

»En god underløben Kurve-Vogn med 3 Stole kan faas hos H. Rée.«

»Svensk flad Jern i Stænger; 3 Tommers Søm i kistevis; grøn Sæbe i Ottinger, Lüneburger Salt i Tønder erholdes hos Ph. H. Rée & Comp.«

»Store Stenkul til Brug i Vindovne faas hos Ph. H. Rée & Comp.«

»At vort Oplag af Hr. Justitsraad Bruuns Klædefabrik er bleven forsynet med forskellige Slags Klæde, som her bestandig sælges for Fabrikens Pris, bekendtgøres af Ph. H. Rée & Comp.«

»Til behagelig Efterretning kundgøres, at vort fine Vanille-Chokolade, skønt Sukkeret er stegen, endnu sælges for den gamle Pris 4 Mark i Pundervis, saavel her, som paa Oplagene. De som køber 8 Pd. ad Gangen, erholder som sædvanlig 1 Pd. gratis. Ph. H. Rée & Comp.«

»Et overordentligt smukt Bronze Taffeluhr med dertil hørende Glas samt Mahogni Piedestal kan erholdes til meget billig Pris hos H. Rée.«

»Uld, Voks, Talg, Huder og Skind af alle Slags købes bestandig af Ph. H. Rée & Comp.«

Sukkerraffinaderiet i Aarhus blev udvidet og den nødvendige Kapital skaffedes til Veje ved at oprette et Interessentskab med Fætter H. L. Rée i København under Firmaet »Rées Sukkerraffinaderi«, dog uden at den øvrige Virksomhed berørtes af dette Interessentskab. Kontrakten derom, der indeholder hele 25 Paragrafer, blev afsluttet den

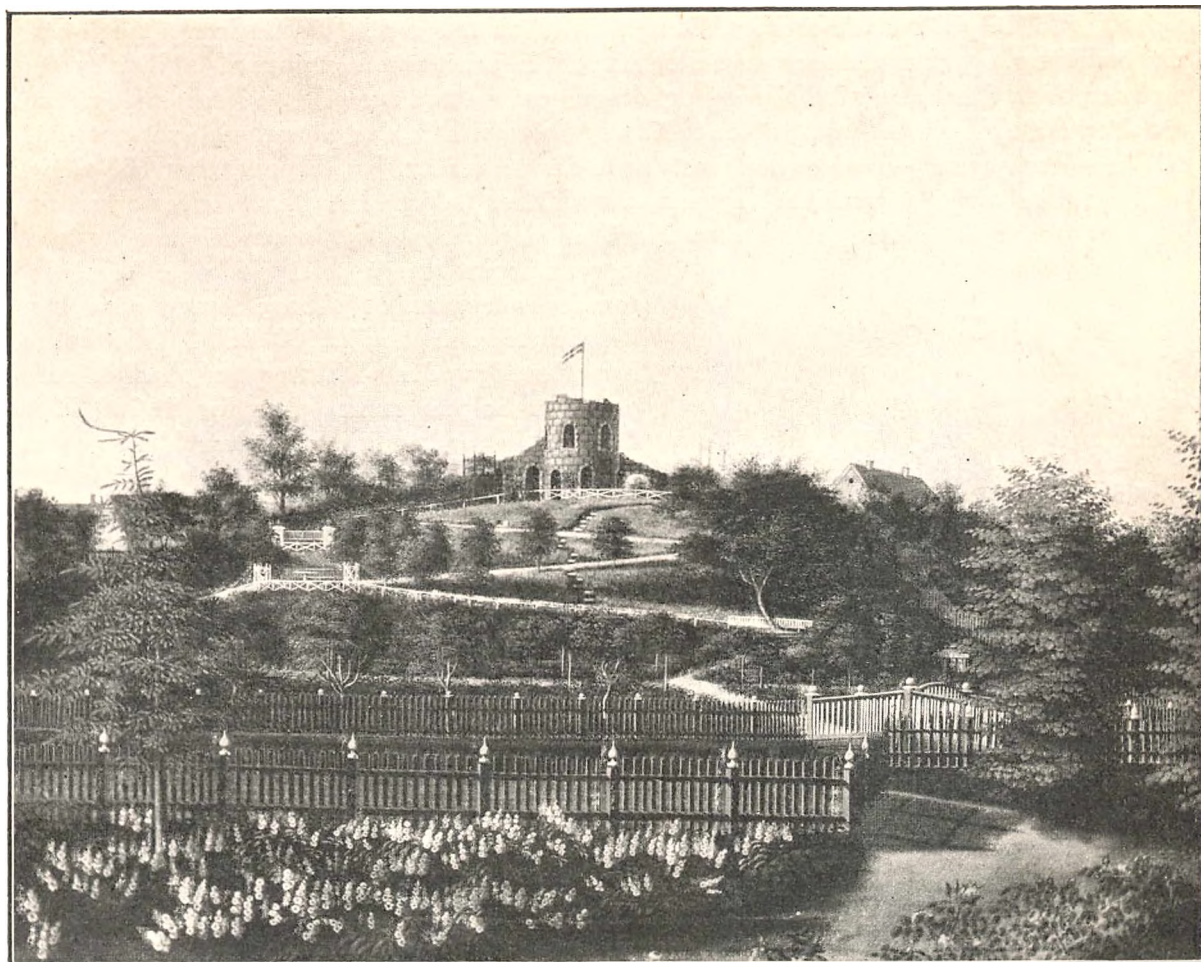
7. Juni 1821 og opnaaede kgl. Konfirmation den 4. Jan. 1822, efter at Aarhus Magistrat havde afgivet en Erklæring om, »at vi ikke kan andet end ønske den ethvert Privilegium og Beneficium, som uden andres Skade kunde forundes den, eftersom det er unægteligen, at dens Genstand, Sukkerraffinaderiet, er en særdeles gavnlig Indretning for Aarhus By.«

Det viste sig snart, at Randers godt kunde holde Trit med Udviklingen i Aarhus. Dér blev Produkthandelen drevet til en før ukendt Højde samt Manufakturhandelen en gros og Exporten med saltet Kød; desuden oprettedes baade en Cikoriefabrik og en Klædefabrik i Randers.

Den sidst nævnte Virksomhed beskrives 1824 som den største i Jylland, »den beskæftigede 12 Dugmagere, 5 Overskærere, 8 Daglejere, 25 Fruentimmere og 20 Børn. Samtidig havdes der paa Lager: 28 Stkr. Klæde og Kalmuk, og Mængden af udenlandsk raa Materialier beløb sig til 14000 Pd. Uld, 1000 Pd. Olie og Hestefedt samt 500 Pd. Lim«. Handelshusets almindelige Virksomhed bliver betragtet som medvirkende til Byens Vækst og Fremgang, idet den var grundlæggende for Byens udvidede Produkthandel. »Handelshuset Philip Hartvig Rée & Komp. hørte allerede tidlig i Aarhundredet til de mest ansete her i Jylland. Chefen boede i Aarhus, hvor han blandt andet havde Sukkerraffinaderi og Chokoladefabrik. Handelshuset Rées Etablering her paa Stedet har unægtelig givet Produkthandelen et aldeles forandret og forbedret Sving. Foruden dets betydelige Kornopkøb har dette Handelshus draget Produktionen af Uld, Huder og Skind her til fra langt bortfjernede Egne, og ved fortrinlig og hidtil her ukendt Behandling af Alt, hvad det har paataget sig at forsende, erhvervet sig en Tillid, som hertillands hidtil har været sjælden; hvilket Alt har haft særdeles gavnlig Indflydelse paa Stedet som Handelsplads, da de mindre Købmænd dér stedse finde Afsætning for de Partier, de have indkøbt. Helt nede fra Hamborg kom Fragtvojnene kørende med de svære Heste med store Messingbeslag paa Seletøjet, for at hente Uldsækkene fra Rées Pakhuse. Læssene var saa høje, at de ikke kunde køre under den buede Overdel af Træporten ved den inderste Sønderbro, og den sidste Del af Paalæsningen maatte derfor foretages mellem de 2 Broer«.

Afdelingen i Randers skiftede i 1835 Bestyrer. Israel Rée, som jo boede i Hamburg, døde i Aarhus under et Besøg hos Broderen, saa blev Isac Rée fra Randers sendt til Hamburg for at bestyre Forretningen dér, medens Hartvig Rées ældste Søn, Philip, overtog Forretningen i Randers. Han fik dog ikke Tid til at aflægge Prøve paa sine gode Evner, allerede 1841 døde han i Aarhus, kun 33 Aar gammel, og en yngre Broder, den senere bekendte Folketingsmand Julius Rée, traadte i hans Sted og førte de nedarvede Traditioner videre.

Hartvig Rée steg ogsaa ved sin Hæderlighed og Gavmildhed i Anseelse og gik under Navn af »Kong Rée«. Han nød sine Medborgeres Agtelse, og der betroedes ham flere Tillidsposter. Allerede 1818 udnævntes han til kgl. Kommissar sammen med Byfogden fra Grenaa i et Opbudsbo. Paa en Tid, da Jøderne ikke havde politiske Rettigheder, nød han den store Ære at blive valgt til en af de seks elegerede Borgere, uden Tvivl den første Jøde, der i Danmark opnaaede en saadan Udmærkelse. Han havde ogsaa bidraget til Byens Forskønnelse og nøjedes ikke med at anvende alle de gode Evner, han besad, til Forretningen alene. Han havde en udpræget Skønhedssans og Færdighed i forskellige Kunstarter, saasom Musik og Tegning. Han forøgede Byens Seværdigheder, idet han anlagde en meget smuk Have, som han ved en Bro over Aaen satte i Forbindelse med sin store Gaard, og til hvis Anlæg han selv havde leveret Tegninger. Denne Have aabnede han til visse Tider for Byens Borgere. I Haven opførtes ogsaa en kunstig Borgruin. Rées Have med Ruinen findes malet i Aarhus Museum, og den skildres af alle, der befatter sig med Aarhus Bys Historie.

RÉES HAVE

Maleri i Aarhus Museum

En af de mange Beskrivelser lyder saaledes: »Enkelte særlig velhavende Borgere prydede deres Haveanlæg i Overensstemmelse med Tidens Smag i engelsk Stil med Ruiner og Gudestuer. En Have af denne Art var Rées (nu Grosserer Mønstedes), der hørte til Ejendommen Nr. 11 paa Vestergade. Fra Aaen hævede den sig terrasseformigt op ad Skrænterne. En Gangbro over Aaen var Udgangspunktet for sirlige Gange i Siksak op til Havens øverste Parti, hvor der stod en kunstig Taarnruin, som sammen med Domkirkens Taarne kunde ses i vid Afstand. Rundt om var der kunstige Broer med buet, hvidmalet Rækværk, Blomstergrupper, sjældne Træer og Buske, hvidmalede Bænke, Løvhytter og Grotter. Men denne Have var ogsaa en Mærkværdighed for Byen. I Rejsehaandbøger opføres den som en Seværdighed, ingen maatte undgaa at besøge den. Selv hos Frederik VI. vakte Haven Opmærksomhed; men ved denne Lejlighed havde Ejeren rigtignok ogsaa særlig anstrængt sig. Lig salig Oluf Bager havde han nemlig ladet en »Kilde« i en af Grotterne springe med Vin, hvoraf han højtidelig overrakte den forbavsede Monark et Bæger«. Ruinen brændte under en Sangerfest i Halvfjerdserne. Paa den øverste Gang i Haven laa to gamle Havnekanoner, som blev benyttet sidste Gang 1870 ved Salutering i Anledning af Kong Christian X's Fødsel.

I de senere Aar blev den næstældste af Sønnerne, Hertz, optaget i Firmaet. De fortsatte med Rederivirksomhed, nu ikke mere som interesseret, men lod selv bygge deres

Skibe, og disse gik i udenrigs Fart. De ejede en Tid fem Skibe. Forretningen havde stadig Fremgang, og Handelshuset var i flere Aar det højstbeskattede i Byen. I 1838 blev det sat i den 57de Skatklasse »for Næring og Brug«, som eneste skattepligtige i denne Klasse, og for »Formue og Lejlighed« sattes Rée & Komp., ligeledes som den eneste, endog i den 60de Klasse, — den højeste, — medens den næststørste Skatteyder kun betalte noget over Halvdelen af, hvad Rée skulde betale. En Rejsende, der skildrer Jøderne i Aarhus, skriver ogsaa om sine Iagttagelser, at »Rée skal være en Mand af megen Dannelse, megen Rigdom og med

meget udbredt Handel«. I 1834 købte Rée Avls-
gaarden »Sejlgaard« (Viborg Amt), som han igen solgte i 1837 for 12,600 Rdl. I 1835 køber han Hovedgaarden »Ristrup« ved Aarhus, som dog igen solgtes samme Aar for 54,000 Rdl. Det er ikke sandsynligt, at det var Meningen at beholde Gaardene under Selvstyre.

Hartvig Philip Rée blev ikke i sin Virksomhed i Aarhus til sin Død. De sidste Aar af sit Liv tilbragte han i København. Anledningen til Opbruddet var hans Hustrus Død, der indtraf Natten mellem den 29. og 30. December 1850; efter dette Tab mistede han Lysten til at fortsætte Virksomheden, som han nu overlod til Sønnen, Agent Hertz Rée, medens han selv drog til København. Her fordybede den gamle Mand sig i Rasmus Niensens Filosofi, som har fængslet ham stærkt, og han endte sit daadrige Liv den 1. Oktober 1859, da han gik i sit 81. Aar.

At han til Trods for sin store og mangeartede Virksomhed som Købmand og Fabrikant ikke endte som en rig Mand, viser bedst, at de aandelige Interesser laa dybere hos ham, havde stærkere Rod i hans Hjærte end de materielle.

Hartvig Philip Rée efterlod sig 9 Børn, hvoraf de 3 Sønner var særlig kendte for deres fremragende Begavelse. Den ældste af disse var **Bernhard Philip Rée**. Han var født den 18. Juli 1813 i Aarhus. Han blev 1830 Student fra Aarhus lærde Skole, forberedte sig til juridisk Eksamen, men opgav det igen. Han var en

KRUS MED RÉES HAVE

Tid beskæftiget i Faderens Forretning i Randers, men allerede 1838 blev han Redaktør af »Aalborg Stiftstidende« og var 1841—47 tillige Boghandler i Aalborg. 1845 fik han Privilegium til at oprette et Bogtrykkeri i Aalborg. Han udgav ogsaa underholdende Tidsskrifter »Læsekabinettet«, »Nyeste Aftenpost« samt »Almindelig dansk Landbotidende«. Han blev 1844 Borgerrepræsentant og valgtes samme Aar til den jydsk Stænderforsamling. Han var Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling og blev indvalgt i dens Finansudvalg. Han var ogsaa til forskellige Tider Medlem af Folketinget, saaledes 1850—54, 1864—66. I dette sidste Aar valgtes han til Landstinget, men opgav sit Sæde allerede i 1867. Han døde i Aarhus den 13. November 1868.

BERNHARD PHILIP RÉE

(1813—1868)

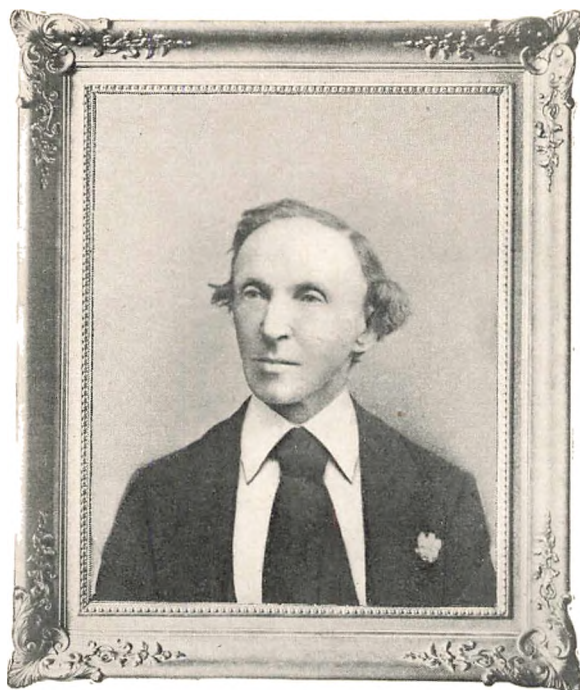

JULIUS RÉE
(1817–1874)

EDUARD PHILIP RÉE

(f. 1850)

ANTON RÉE

(1820—1886)

Den anden af Sønnerne var **Julius Rée**. Han var født i Aarhus den 1. Juni 1817. I 1842 nedsatte han sig i Randers, hvor Faderens Forretning havde en Afdeling. Han kom efterhaanden til at beklæde en stor Mængde Tillidsposter. Saaledes var han Medlem af Havnekommissionen, Borgerrepræsentationen, Bygningskommissionen, Skatteligningskommissionen og Repræsentantskabet for den jødiske Menighed, der ved hans Afrejse udnævnte ham til Æresmedlem. Diplomet herfor opbevares i Samfundet i København. Han var tillige Viceformand i Direktionen for Byens og Omegnens Sparekasse og Formand for Handelsforeningen og Discontobankens Repræsentantskab; Medstifter og Medlem af Bestyrelsen for Velgørenhedsselskabet; Medlem af den Komité, som Randers Kommunalbestyrelse, ifølge hans Forslag, nedsatte for at fremme Farten paa Gudena og Nørrea; var en Tid Formand i Direktionen for Skibsforsikringsforeningen for Nørrejylland. Han forlod Randers i Foraaret 1857, efter at Randers Borgere havde hædret ham ved et Festmaal og bragt ham et Fakkeltog, og bosatte sig derpaa i København som Grosserer. Hans Popularitet i Randers var meget stor, saa det var intet Under, at man opfordrede ham til at repræsentere Randers i Folketinget, hvorpaa han dog først gik ind efter at være flyttet fra Byen. Han valgtes saa i Randers i 1864 baade til Rigsraadet og til Rigsdagen, af hvis Folketing han var Medlem til sin Død i 1874. Han var Stifter af Creditkassen for Landejendomme i Østifterne, af hvis Direktion han var Medlem til sin Død. I det hele havde han betydelig Interesse for offentlige Anliggender og for literære Sysler, særlig i historisk Retning, og han har foruden en stor Mængde Bladartikler angaaende Handels- og Næringsforhold skrevet en Del historiske Afhandlinger, deriblandt »Om Begivenhederne i Norge 1814«, »I Anledning af de seneste Udtalelser om Tildragelserne i Norge 1814«, om Selskabet for Norges Vel og om Stiftelsen af det norske Universitet, og »Silkeborg og Gudena, en historisktopografisk Skizze«. Han døde efter en langvarig Sygdom den 3. September 1874.

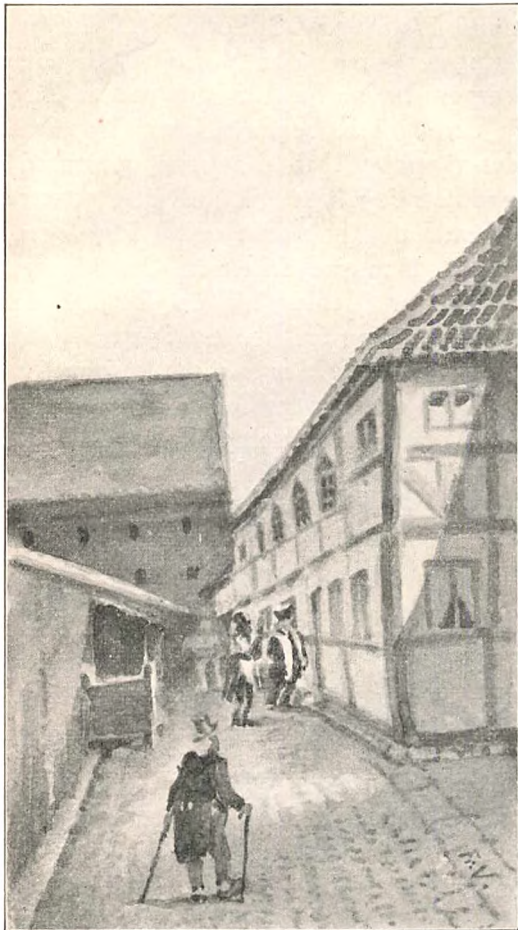
Hans eneste nulevende Søn er Vekselmægler, Direktør **Eduard Philip Rée**, som er født den 4. Oktober 1850 i Randers. Han er, siden Faderens Død i 1874, Direktør i Creditkassen for Landejendomme i Østifterne; desuden Medlem af Bestyrelsen for Aktieselskaberne Glud & Marstrands Fabrikker, Livsforsikringsselskabet Hafnia, Københavns Dampmøller, Hørsholm Klædefabrik, De danske Sukkerfabriker samt Frederiksholms Teglg- og Kalkværker.

Den tredje af Sønnerne var **Anton Rée**. Han var født den 5. Oktober 1820 i Aarhus. Han kom tidlig til Hamburg, hvor han studerede Klaverspillet Teknik, derpaa tog han til Wien og Paris, hvor han afsluttede sin Uddannelse. 1842 tog han fast Ophold i København, hvor han kom til at spille en fremtrædende Rolle som Klavervirtuos. Han blev en meget søgt og anset Klaverlærer og optraadte desuden som Solospiller ved Musikforeningens Koncerter. Ved Musikkonservatoriets Oprettelse i 1866 blev han Lærer i Klaverspil ved dette, hvilken Stilling han dog snart opgav igen. Han har skrevet en Række Klaverkompositioner og befattede sig ogsaa med Musikhistorie. Han døde i København den 20. December 1886.

Hartvig Philip Rées Virksomhed i den jødiske Menighed og hans Forfatterskab skal omtales i det følgende.

Som nævnt blev han opdraget i et religiøst Hjem, og han erhvervede sig grundige Kundskaber i jødisk Theologi. De Brydninger i de jødiske Menigheder, som de sidste Decenier i det attende Aarhundrede var Vidne til, gik ikke sporløst hen over et lyst

Hoved og en modern dannet Mand som Hartvig Rée. Moses Mendelssohn har paavirket sine Trosfæller og vist dem, at ægte, oprigtig Religiositet udmærket kan forenes med moderne Oplysning og grundig Dannelse. Benas Levy bragte det nye med sig, da han kom til Fredericia efter Sigende med en anbefaling fra Mendelssohn. Og vor Hartvig blev paavirket i høj Grad, saaledes at han næsten ingen Grænser kendte for sin Iver til at forandre og modernisere Liturgien i Synagogen. I sin Fødeby, Fredericia, fik han ingen Lejlighed til at praktisere sine Anskuelser, han var for ung og Menigheden for gammel

RÉE UDENFOR SIN SYNAGOGE

Tegning af Fr. Visby i Aarhus Museum

til at lade sig belære om alt det nye og ukendte; den blev mistænksom lige overfor enhver Reform. Men da han kom til Aarhus, hvor han af sine egne Midler i sin egen Gaard indrettede Synagoge for den unge Menighed, da benyttede han al sin Viden og al sin Skarpsindighed til at skaffe de moderne Opfattelser Indpas i Synagogen. I sin skriftlige Henvendelse til Menigheden motiverer han alle de Forandringer, som han har indført, med mange Citater fra de lærde Værker, som dog næppe nogen i Menigheden kunde kontrollere. Han indfører Korsang, tyske Salmer og religiøse Taler i Landets Sprog, men da der ikke fandtes nogen Præst i Menigheden, saa var det selvfølgelig ham, der holdt Talerne. En af disse lod han trykke med Overskriften »Foredrag«. Det begynder med den morsomme Sætning »Ingen Prædiken, mine Herrer, thi vi have ingen Præst i Menigheden«, men Indholdet var derfor ikke mindre præsteligt. I 1825 offentliggør han en »Vorschlag zu einer höchstnotwendigen Synagogenordnung«, som han dog straks indfører i Aarhus. Samme Agende blev ogsaa indført i Odense, men da Menigheden ønskede Kancelliets Konfirmation derpaa, blev dette efter en Erklæring af den jødiske Menighed i København nægtet, og den afskaffedes igen nogle Aar senere. Fejlen laa vistnok deri, at Rée slet ikke tog Hensyn til det hævdvundne, tilvante, som Menneskene saa nødig giver Slip paa, og

ikke tillod nogen gradvis Udvikling, men ønskede alt taget under et, uden nogen Overgang.

For sin Reformiver nød han Anerkendelse hos de ikke-jødiske Forfattere, der beskæftigede sig med Jødernes Forhold i Danmark. En af disse skriver: »Menigheden i Aarhus var den første i Danmark, der (1825) fik sin Gudstjeneste forbedret og omordnet. Det var her den utrættelige Grosserer H. P. Rée, hvis ædle Opofrelser, forenede med Kraft og Klogskab, overvandt alle Vanskeligheder. Han udarbejdede en Liturgi, lod komponere passende Melodier til Synagogesangene og indrettede paa egen Bekostning en smagfuld Synagoge«.

En anden af hans ubetingede Tilhængere skriver i »Dagen« i Anledning af hans Skrift »Vorschlag«:

HANNA RÉE, f. HÅRTVIG

(1759—1830)

»Forfatteren har truffet en Middelvej mellem en blind Forkærlighed for det gamle og en utidig Begejstring for det nye. Forfatteren har længe været bekendt som en af Rigets driftigste og uegennyttigste Borgere, viser sig her tillige som fordomsfri og from Theolog. Gid hans velmente og velgrundede Forslag maa finde aabne Øren blandt hans Trosfæller, og gid alle mosaiske Menigheder i Landet havde Forstandere, der arbejdede til samme Maal som han«.

Hans Aandsfrænder i Tyskland saa med Begejstring paa hans banebrydende Foretagende, og han omtales meget smigrende i de jødiske Tidsskrifter. »Herr Hartwig Philip Rée, Kaufmann in Aarhus in Jütland, ein einsichtsvoller, kenntnisreicher und echtreligiöser Mann, welcher besonders die jüdische Theologie studirt hat, und das Bedürfniss fühlt, zur Verbesserung des Israelitischen Kultus in seiner Gemeinde beizutragen, hat daselbst seit beinahe zwei Jahren eine neue Ordnung in seiner Synagoge eingeführt, die dort Beifall findet. Er schaffte nämlich zuförderst alle veraltete, dem Zeitgeiste nicht mehr angemessene Melodien ab, und führte dafür angemessenere beim Gottesdienste ein . . . «

Han indskrænkede sig dog ikke alene til at forfatte Reglerne for en moderne Guds-tjeneste, men skrev ogsaa Sange paa Hebraisk og Tysk, som blev indstuderet af Kantor og Kor til at foredrages i Synagogen efter Melodier, som han selv har komponeret (Manuskript i Samfundets Bibliotek).

Han skrev desuden mange rent videnskabelige Afhandlinger i de jødiske Tidsskrifter, hovedsagelig af bibelsk-exegetisk Art. En Artikelserie »Forschungen über die Überschriften der Psalmen« udkom 1846 i Bogform med en Fortale af den lærde Dr. Julius Fürst. Hvor forskelligartede de Omraader var, som hans Aand spændte over, beviser bedst de Emner, som han optog til Behandling. »Bemerkungen über den 8ten Vers des 2ten Kapitels im Koheleth«, »Hypothese zur Erklärung der Namen der hebräischen Buchstaben«, »Versuch zur Enträthselung einiger Stellen in der Offenbarung Johannes« (8 Artikler), »Anhang zu den Forschungen über die Überschriften der Psalmen« (17 Afsnit), »Versuch zur Enträthselung des ganzen zwölften Kapitels in der Offenbarung Johannis«, »Drei Wörter in Hosea 11.7«. Han har ogsaa skrevet Afhandlinger om Landøkonomi, foruden de mange Digte ved forskellige Lejligheder, baade glædelige, som f. Eks. »Mosaisk Evangelium« i Anledning af Frederik VII's Tronbestigelse, og sørgelige, som ved hans Moders Død, ligesom Krigssange.

I Anledning af Moderens Død offentliggør han følgende stemningsfulde Parabel, som passende kan afslutte Beskrivelsen af hans Levnedsløb:

»Ved min salig Moders Grav.

Da Kongen engang vandrede omkring imellem de mange yndige Blomster udi sin store Have, han selv havde anlagt, tildrog sig een af dem især hans Opmærksomhed; ubøjet og duftende stod den der, oplivede sit hele Bed ved sin blide Vellugt, og meddelte flere Planter af sin Skjønhed, saa de bleve skjønnere end de forhen vare. Kongen mærkede sig denne Sjeldne, benaadede Haven længe med dens Nærværelse, afplukkede den omsider med Omhyggelighed, og før den enkeltvis vilde tabe sine Blade; lod Stængelen med dens ikkeduftende Løv og Frøhuset blive tilbage i Haven, men tog de aandsfulde Blade op med sig i sine kongelige Gemakker. Men i Haven, der hvor den Skjønne stod, fremspirede endeel Smaablomster, der at see til vare af samme Art; og Kongen skuede naadig ned til dem og sagde: O! lader det Frø, Eders Moder har udstrøet, ikke udarte; lyksaliggjører meget mere, hende lig, min store Have med velgjørende Duft og heldbringende Balsam; jeg skal da omhyggeligen pleie Eder længe her og siden bevare Eders aandsfulde Blade i mine skjønne Urner og Vaser hist oppe, hvor de uvisnende skulle forblive til de sildigste Slægter.«

Af Hartvig Philip Rées Forfædre kendes følgende:

Ruben Rée

Jacob Rée, Købmand i Hamburg, d. der $13/2$ 1672.	g. m.	Glücklein Nathan, d. i Hamburg $29/4$ 1673.
Philip Jacob Rée, Købmand i Hamburg, d. der $13/9$ 1739.	g. m.	Jitle Isac, d. i Hamburg $19/5$ 1740

Isac Philip Rée.

Philip Jacob Rée havde flere Sønner foruden Isac. En af disse, Jacob Rée, havde ogsaa Børn boende her i Landet, men da disse og deres Efterkommere dels flyttede tilbage til Hamburg dels er døde uden at efterlade Børn, blev der ved Udarbejdelsen af vedføjede Stamtavle ikke taget Hensyn til dem, men kun optegnet Efterkommere af den til Fredericia indvandrede **Isac Philip Rée**.

HARTVIG PHILIP RÉE ET SA FAMILLE

PUBLIÉ À L'INSTIGATION DE *EDUARD RÉE*, AGENT DE CHANGE,
DIRECTEUR DU CRÉDIT FONCIER DES ÎLES DANOISES
PAR *JOSEF FISCHER*

IMPRIMÉ COMME MANUSCRIT

HARTVIG PHILIP RÉE

Hartvig Philip Rée, négociant d'idées larges d'un esprit très cultivé et doué de connaissances approfondies, tels sont les traits caractéristiques de Hartvig Philip Rée.

Il naquit à Frédéricia le 12. Octobre 1778. La vie au foyer paternel était empreinte de traditions religieuses mais pénétrée aussi d'un intérêt soutenu pour tout ce qui se passait dans le monde qui pense et qui travaille. Le chef de la famille, Philip Hartvig Rée, qui avec son frère Isac avait fondé la grande maison de commerce Ph. H. Rée & Cie dont les opérations portaient sur la province du Jutland tout entière était de ce temps là le type de grand négociant. Il obtint le 8 Avril 1776 la patente de négociant en articles de soie et d'étoffes et fit le commerce tant de marchandises de provenance indigène tels que étoffes et articles de mercerie, que de produits de provenance étrangère, genre articles de fantaisie et articles de Chine.

Toutefois, la fondation primitive de la maison avait été entreprise par le grand-père Isac Philip Rée qui, né à Hambourg, était venu s'établir en Danemark en 1727. Le fondateur de la famille, Jacob Rée de Hambourg, grand-père de Isac Rée, passait pour être un négociant capable et aisé; ses contemporains font de lui l'éloge suivant: homme probe et très considéré sachant créer des relations d'affaires aussi bien que de famille avec les hommes les plus en vue de la ville. Quand le jeune Isac Rée eut commencé pour son propre compte une entreprise commerciale de produits des Indes Orientales que le commerce maritime florissant rendait alors facile en Danemark, il y transféra sa maison et choisit tout naturellement pour son installation nouvelle la ville de Frédéricia, dont les privilèges étendus offraient à un juif étranger les meilleures conditions possibles.

Tandis que par la famille du père il avait eu l'exemple de la sagesse et de la capacité en affaires, Philip Rée avait hérité de sa mère un esprit religieux et sérieux qui le portait à s'occuper aussi de questions intellectuelles; il consacrait ainsi ses loisirs à des études rabbiniques, fit l'acquisition d'une riche bibliothèque hébraïque et vouait ses efforts et son temps à la communauté sémite dont il administrait les affaires en sa qualité de président jusqu'au moment où la mort le prit au cours d'un voyage d'affaires à Aalborg en 1799. Sa mère était la fille vénérée pour sa piété et sa droiture d'esprit du grand rabbin Israel Bæht, très connu lui-même et qui après 28 années d'activité quitta Copenhague en 1728 pour se rendre à Frédéricia où, en 1732 il acheva sa mission qui avait été si riche en résultats. Philip Rée était marié avec Hanna von Essen dont la famille provient du docteur en médecine Simon von Essen de Hambourg où une longue partique lui avait créé une grande réputation. C'était

une dame douée d'une énergie et d'une intelligence rares et qui ne désespérait même pas quand, âgée de 40 ans, elle s'est trouvée veuve avec 12 enfants dont le cadet n'avait que six mois. En outre, elle avait pris à charge la fille de sa belle-sœur devenue à dix-huit mois orpheline de père et de mère en l'espace d'un mois; elle fut de suite emmenée à Copenhague par son oncle qui l'adopta.

L'enfance de Hartvig se passa ainsi dans un foyer familial où l'intelligence et les aptitudes au commerce étaient étroitement liées à de profonds sentiments religieux, de charité pour le prochain et d'intérêt pour les sciences et les questions d'ordre social.

Les aptitudes intellectuelles remarquables dont la nature l'avait prodigué furent développées et perfectionnées avec un soin particulièrement jaloux pour son temps. Suivant les us et coutumes d'alors on attachait une importance toute spéciale aux préceptes hébraïques. Il trouva un professeur habile en la personne d'un homme du nom de Benas Levy de Krotoſchin qui avait reçu une éducation essentiellement rabbinique. Tout en étant un théologien savant parfaitement initié à toutes les branches de la science israélite, cet homme possédait de grandes connaissances générales et était très versé dans l'étude des langues; il se perfectionnait ultérieurement à Frédéricia en devenant le codisciple de ses élèves aux cours donnés par les professeurs de la ville. Son biographe raconte qu'à une visite du Roi il eut l'honneur d'être désigné comme le porte parole de la communauté juive et qu'au nom de celle-ci il fit au Roi un discours en français. Hartvig Rée trouva en outre dans l'auteur Eleasar Lisser un excellent directeur dans ses études de philosophie religieuse et de la langue hébraïque — dont il devint lui-même un grand maître tant en prose qu'en poésie. Celui-ci joint à l'analyse d'une poésie d'un auteur du moyen âge qu'il envoie à son élève Hartvig quelques lettres dans lesquelles il épanche en termes de haute poésie la douleur que lui cause la séparation définitive de son brillant élève et ami très cher.

Hartvig avait donc pu, pendant son enfance qui n'avait connu aucun trouble profiter pleinement d'une éducation parfaite et des connaissances les plus étendues dans l'ordre intellectuel des choses quand il lui fallut songer aussi à son perfectionnement dans le domaine de la pratique. Il entra dans la maison de son père et y fit son apprentissage de commerçant; plus tard, après que son oncle Isac Hartvig Rée, associé de son père, se fut installé en 1788 à Altona pour y diriger les opérations avec l'étranger, Hartvig se rendit auprès de lui pour pouvoir mieux se préparer aux luttes de la vie. Elles ne tardèrent pas à se déclarer. Il n'avait que 20 ans quand son père mourut au cours d'un voyage à Aalborg, et qu'il lui fallut prendre la direction de cette grande entreprise commerciale pour venir en aide à sa mère qui avait à sa charge de nombreux enfants. Il définit lui-même l'engagement qu'il a contracté: »de la secourir de mon mieux en pourvoyant à son existence et à celle de ses enfants et en l'aidant à élever, assurer l'avenir et marier mes frères et sœurs«. Et il ajoute avec une fierté légitime: »tout en m'acquittant de mes engagements j'ai pu venir en aide à ma mère à tel point qu'il lui a été possible, comme elle l'avait souhaité, sans oser l'espérer, de soutenir plus tôt et plus efficacement plusieurs de ses enfants pour leur plus grand bien; je suis heureux de pouvoir le dire.«

Après avoir obtenu la patente de négociant le 9. Avril 1801 il continua les affaires de la vieille maison avec sa mère (qui le 23. Août 1799 avait obtenu du Roi l'autorisation de demeurer dans l'indivision) comme propriétaire et son oncle Isac Hartvig Rée à Altona comme intéressé. Il était sérieusement secondé par le frère de sa mère Abraham Hartvig von Essen de 5 ans plus âgé que lui, lequel épousa plus tard une de ses sœurs et par Marcus Lipmann, de son âge, qui lui aussi devint son beau-frère; ils restèrent tous deux pendant plusieurs années, les soutiens effectifs de la maison.

Les relations d'Hartvig avec son oncle — frère de son père — ne furent que plus

étroitement resserrées par son mariage le 12. Avril 1804 avec sa fille Thérèse, dont la grâce et les hautes vertus l'avaient enamouré lors de son séjour à Altona.

A l'âge adulte ses frères entrèrent dans la direction de la maison et ce fut en premier lieu Simon qui après avoir essayé en 1804 de s'établir à Aarhus vint s'installer à Aalborg dès 1810 où il fonda avec son beau-frère Marcus Lipmann, la maison Philipson & Lipmann. Israël avait essayé lui aussi de s'établir à son compte; il obtint à la date du 29. Septembre 1805 l'autorisation royale d'ouvrir à Aalborg un commerce en gros, mais déjà en 1810 il se vit obligé de demander à effectuer une mutation avec son frère Simon et il vint s'installer à Aarhus. La préfecture avait recommandé qu'il fut donné suite à la requête présentée pour obtenir l'autorisation nécessaire à ce changement et avait ajouté expressément pour justifier cette recommandation: »Nous les connaissons l'un et l'autre comme des hommes probes, intègres et travailleurs, nés de parents domiciliés dans le Royaume, à Frédéricia, et de ce chef ils sont à considérer, aux termes de la Résolution de la Chancellerie Royale danoise du 24. Novembre 1804, comme tous autres sujets de S. M. le Roi.« L'autorisation de la Chancellerie ne se fit pas attendre à la suite d'une recommandation de cette nature; elle fut accordée à la date du 12. Mai 1810 et portait la mention suivante: »puisque'ils sont nés dans le Royaume ils jouissent au même titre que tous autres sujets du droit de résilier leur patente et de s'établir ailleurs dans n'importe quelle ville commerçante à leur convenance.« Cette autorisation fut le point de départ du développement important de la maison Ph. H. Rée & Cie à Aarhus dont il sera rendu compte dans l'exposé qui va suivre.

Hartvig Philip Rée reconnut bientôt que son talent et ses aptitudes commerciales ne pouvaient pas prendre d'essor étouffés dans l'enceinte resserrée de Frédéricia. Il suivit son frère à Aarhus et y transféra toute sa maison. A peine fut il arrivé à cette ville qu'il acheta au prix de 14000 thalers l'immeuble du chambellan Rosenörn, situé 11 Vestergade, (maintenant l'hôtel de Mönsted); la caisse des dépôts et consignations lui consentit à cette occasion un emprunt de 12323 thalers. Il entreprit immédiatement l'organisation en grand de ses opérations commerciales et fonda dans la ville de Randers une succursale dont, au début, la gérance était confiée à son cousin Hartvig Israël Rée et, plus tard, à son frère Isac. Il devint armateur et entreprit l'armement de navires pour les voyages au long cours, fit l'importation de houille, de fer, de sel, de houblon de Brunsvig et de tabac tout en se livrant à l'exportation des céréales, des laines, des peaux et des cuirs. Cependant, la profession de commissionnaire ne lui suffit plus, et il se décide à tenter lui-même l'essai de la production des articles de son commerce. Il monte une raffinerie de sucre pour l'exploitation de laquelle il obtient une patente royale ainsi conçue: »Nous Frédéric VI, faisons savoir: »Comme suite à la requête qui nous a été présentée par le négociant Hartvig Philip Rée, à »l'effet d'obtenir un privilège pour la construction d'une raffinerie de sucre à Aarhus Nous »daignons lui octroyer cette faveur en lui reconnaissant les droits et devoirs qui selon l'usage se rattachent à l'exploitation de ce genre d'établissement.

Frédéricksberg, le 8. Août 1817.«

La raffinerie de Hartvig Rée jouissait déjà d'une grande renommée, et on le considérait comme le meilleur établissement de ce genre dans tout le Royaume; son propriétaire savait en tous cas s'assurer le concours d'habiles praticiens qui appliquaient chez lui des procédés jusque là inconnus en Danemark. Un homme du métier déclare que des quantités considérables d'os sont exportées en Angleterre car on ne connaissait pas leur usage dans la fabrication du sucre, et il ajoute: »La raffinerie de Rée à Aarhus est le premier établissement en Danemark qui ait appliqué cette méthode et le sucre particulièrement beau et clair qu'il

livre au commerce confirme apparemment l'efficacité de ce procédé — appliqué au raffinage de 1 million de livres de sucre brut par an. La raffinerie dont il s'agit se trouvait dans la nécessité d'importer tous les ans de Hambourg 40000 livres d'os pulvérisés tandis que nous faisons nous-mêmes, sans presque aucun profit, l'exportation des os recueillis chez nous.» Le rapport envoyé au Collège (Ministère) du commerce par O. J. Rawert en 1820 sur l'état de l'industrie dans les provinces danoises prouve on ne peut mieux que Hartvig Rée avait su perfectionner l'installation de sa raffinerie à un degré qui obligeait les autorités compétentes à lui témoigner leur admiration. Il est dit dans ce rapport que: »la raffinerie la mieux installée en Danemark se trouve sans doute à Aarhus; un négociant, Rée, en est le propriétaire. Elle fut construite il y a 4 ans sur les ruines de l'ancienne »Raffinerie de Randers«. On n'a reculé devant aucun sacrifice pour en rendre l'installation aussi parfaite que possible: si le perfectionnement apporté à cette entreprise n'a pas atteint un degré encore plus élevé, la seule raison en est qu'on ne connaît pas mieux. On m'assure que le sucre candi s'y fabrique mieux qu'à Copenhague, phénomène qui, paraît-il, doit être attribué uniquement à l'eau. Les séchoirs y sont chauffés suivant le procédé employé déjà dans deux raffineries de Copenhague, c. à. d. par l'utilisation de la chaleur du feu allumé sous les poêles et qui jusqu'ici échappait en pure perte. La pulvérisation de la cassonade effectuée habituellement à force de bras y est exécutée à l'aide d'une machine d'où il résulte une double économie de temps et d'hommes.»

Hartvig Philip Rée venait à peine de terminer l'installation de cet établissement qu'il entreprit aussi l'imprimerie et la teinturerie. Déjà, le 15. Avril 1819, il obtenait un privilège conçu en ces termes: »Nous Frédéric VI, faisons savoir: Comme suite à la requête qui nous a été présentée par la maison Philip Hartvig Rée & Cie à l'effet d'obtenir un privilège pour pouvoir teindre et imprimer des étoffes de laine et des toiles, nous daignons octroyer à la dite maison l'autorisation sollicitée et lui permettons par les présentes d'exploiter à Aarhus une imprimerie et une teinturerie en y employant des hommes qui on fait l'apprentissage de ces métiers etc. etc.»

La succursale à Randers comme la maison centrale à Aarhus progressait et se développait toujours sous la direction du troisième frère Isac devenu à son tour associé de la maison. Rien ne fut négligé non plus pour assurer la prospérité de l'affaire à Hambourg. L'oncle Isac Hartvig Rée qui en était le directeur commençait à se ressentir du poids de l'âge et son fils Berend devenu plus tard Conseiller du Commerce, se sentait plutôt attiré par les opérations de banque et voulait se rendre indépendant. Dans ces conditions le frère Israël d'Aarhus se rendit à Hambourg et y fonda la maison J. Ph. Rée qui existe encore aujourd'hui. Israël conclut dans ce but un emprunt de 29.000 Mark Hamb. Banco, et Berend Rée obtint pour sa part un emprunt de 30.000 Mark; Hartvig se porta caution de ces emprunts auprès de W. S. Warburg en lui concédant le droit d'hypothèque sur son immeuble. Un arrangement par contrat avait été convenu entre les frères au sujet de leur situation réciproque. Tandis que la maison Ph. H. Rée & Co. à Aarhus était la propriété des frères Hartvig et Isac et que Israël à Hambourg en était le fondé de pouvoir, l'état des choses à Hambourg était l'inverse de celui convenu à Aarhus, c'est à dire que Israël était le propriétaire de la maison J. Ph. Rée pendant que Hartvig et Isac en signaient la raison sociale par procuration. La maison à Hambourg s'adonnait particulièrement au trafic des céréales tandis que celles d'Aarhus et de Randers continuaient le genre où elles s'étaient déjà engagées, le haut commerce et l'industrie.

Pour prouver par l'exemple la variété et la grande importance des affaires — en 1821 — de cette maison, il suffit de relever les annonces d'un seul jour qu'elle faisait paraître dans le journal local:

»Bonne voiture panier à 3 places en vente chez H. Rée.«

»Fer suédois en barres plates; clous de 3 pouces, par caisses; savon noir en tonneau, Sel de Lünebourg en tonneau, en vente chez Ph. Rée & Co.«

»Houille en gros morceaux pour fourneaux à vent, s'adresser chez Ph. H. Rée & Co.«

»Nous avons l'honneur de faire connaître à nos amis que notre stock de drap de la fabrique du Conseiller de Justice Bruun a été complété par un nouvel envoi de différentes sortes de drap que nous vendons aux prix de la fabrique. Maison Ph. H. Rée & Co.«

»Il est porté à la connaissance des intéressés que, malgré l'augmentation du prix des sucres, notre chocolat vanille de qualité fine se vend encore à l'ancien prix 4 Marks la livre aussi bien ici que dans nos dépôts. A l'achat de 8 livres à la fois il est donné comme à l'ordinaire une livre en sus. Ph. H. Rée & Co.«

»Une pendule en bronze d'une rare beauté avec globe et piédestal en acajou est en vente à très bas prix chez H. Rée.«

»Laine, cire, graisse, peaux et cuirs de toutes sortes sont toujours recherchés par Ph. H. Rée & Co.«

Un nouvel agrandissement de la Raffinerie à Aarhus s'étant imposé on se procura le capital nécessaire pour la réalisation de ce plan en établissant une association avec un cousin H. L. Rée de Copenhague sous la raison »Rées Sukkerraffinaderi«, les autres entreprises de Philip H. Rée étant cependant tenues entièrement en dehors de cette combinaison. Le contrat passé à cette occasion ne contient pas moins de 25 articles; il fut signé le 7. Juin 1821 et sanctionné par le Roi à la date du 4 Janvier 1822 après que l'Administration municipale d'Aarhus eut déclaré »que nous approuvons tout privilège et tout avantage qui, sans que préjudice ne soit fait à personne, pourraient être octroyés à cette maison vu que la raffinerie qui en est l'objet est incontestablement une entreprise de la plus grande utilité pour la ville d'Aarhus.«

Toutefois il se montra bientôt que Randers n'avait rien à envier à Aarhus au point de vue de la prospérité. Le commerce des produits du pays y avait atteint une importance jusque là inconnue ainsi que le commerce de gros des articles de tissage, de mercerie et l'exportation de viandes salées; en outre la ville de Randers vit s'établir une fabrique de chicorée et une fabrique de drap.

Dans une description faite en 1824 de ce dernier établissement il est mentionné comme étant le plus grand de tout le Jutland; »il occupe 12 drapiers, 5 tondeurs, 8 journaliers, 25 femmes et 20 enfants. Son stock se compose en même temps de 28 pièces de drap et de calmou et la quantité de matières premières de provenance étrangère s'élève à 14000 livres de laine, à 1000 livres d'huile et de graisse de cheval et à 500 livres de colle.« Les transactions en général de la maison sont considérées comme favorisant l'accroissement et la prospérité économique de la ville, car elles forment la base de l'extension de son commerce des produits du pays. »Déjà au début du siècle passé la maison Philip Hartvig Rée & Co. était comptée parmi les plus considérables dans tout le Jutland. Le chef avait sa résidence à Aarhus où il s'occupait entre autre de la raffinerie et de la fabrique de chocolat. La fondation de la maison Rée en cette ville a amené certainement une impulsion heureuse et toute nouvelle au commerce des produits indigènes. En plus de ses achats très importants de céréales la maison en question s'est adjointe la production des laines, peaux et cuirs des contrées

éloignées et par l'application de procédés de traitement jusque là inconnus à toutes les marchandises dont elle se charge d'effectuer la livraison elle s'est acquise une confiance rare en ce pays; toute cette union de circonstances n'a pas manqué d'influer favorablement sur la localité en général en tant que centre commercial, et cela d'autant plus que tous les petits marchands trouvent toujours à y liquider les produits dont ils ont fait l'achat. Les voitures de roulage attelées de lourds chevaux aux harnais ornés d'armatures en cuivre venaient de très loin et même de Hambourg pour chercher les sacs de laine des magasins de Rée. La charge emportée par ces voitures était si haute qu'il leur était impossible de sortir entièrement chargées par la porte cintrée en bois de l'intérieur à la partie sud de la ville et il fallait compléter les chargements entre les deux ponts.»

La succursale à Randers eut un nouveau Directeur en 1835. Israël Rée qui résidait à Hambourg, étant mort pendant une visite chez son frère à Aarhus, Isac Rée de Randers fut désigné pour le remplacer tandis que le fils aîné de Hartvig Rée, Philip, prit la direction des affaires à Randers. Cependant il n'eut pas le temps de faire valoir ses aptitudes pour le commerce car en 1841 il mourut à Aarhus âgé seulement de 33 ans. Il fut remplacé par un frère plus jeune, Julius Rée, plus tard député connu, qui continuait les affaires en maintenant les traditions anciennes.

La droiture d'esprit et la grande bienfaisance de Hartvig Rée avaient contribué aussi à accroître l'estime générale dont il était l'objet, et il portait le surnom de »Le Roi Rée«. Ses concitoyens avaient pour lui la plus grande considération et lui confiaient plusieurs charges importantes. Déjà en 1818 les autorités le désignaient avec le bourgmestre, comme commissaire du Roi à une vente aux enchères requise par un créancier. A une époque où les juifs ne jouissaient pas des droits civiques il eut le grand honneur d'être désigné comme un des six bourgeois délégués de la ville, et il était sans aucun doute le premier juif auquel cet honneur ait été attribué en Danemark. Sans se contenter de consacrer ses éminentes facultés uniquement au commerce il s'était employé aussi à l'embellissement de la ville. Il avait le culte du beau et pratiquait lui-même avec succès différents genres d'art tels que la musique et le dessin. Il prit aussi une large part à l'embellissement de la ville notamment en faisant planter un très beau parc qu'un pont jeté par dessus la rivière mettait en communication avec son grand hôtel, et dont il avait tracé lui-même le plan dans tous ses détails. Le public avait à certaines occasions libre accès à ce parc. La ruine artificielle d'un ancien château fort en relevait l'éclat. On trouve au Musée des Beaux Arts à Aarhus un superbe tableau reproduisant le parc de Rée, et tous ceux qui ont étudié l'histoire de cette ville en ont fait la description.

Dans l'une d'entre elles on lit ce qui suit: »Quelques bourgeois particulièrement aisés dessinaient leur jardin suivant le style anglais en faveur à cette époque et l'ornaient de ruines et de temples. Le jardin attenant à l'immeuble No. 11 Vestergade était de ce genre et appartenait à un négociant Rée (actuellement à M. Mönsted). Des bords de la rivière il s'élevait en amphithéâtre sur le terrain en pente. Un pont dessus la rivière était le point de départ de sentiers soigneusement entretenus qui rampaient en zig-zag jusqu'au sommet de la colline, partie supérieure du jardin, où dominait la ruine artificielle d'un ancien château fort qui, avec les flèches de la cathédrale se voyait au loin dans les campagnes. On y vit tout autour de jolis ponts avec des barrières voûtées peintes en blanc, des platebandes de fleurs, des arbres et des bosquets rares, des bancs peints en blanc, des tonnelles et des grottes. Mais il faut reconnaître aussi que ce jardin constituait une des merveilles de la ville que les guides imprimés des voyageurs recommandaient comme une curiosité qu'il ne fallait pas négliger. Il attira même l'attention du Roi Frederik VI, mais disons qu'à cette occasion le propriétaire s'était tout spécialement efforcé de lui donner tout l'éclat possible. A l'exemple de feu Oluf Bager il avait fait jaillir dans une des grottes une »source« de vin et dont il offrit une coupe

au monarque agréablement surpris». La ruine fut réduite en cendres par un incendie éclaté vers 1875 pendant un festival. Dans l'allée située tout au haut du jardin le propriétaire avait fait poser deux vieux canons du port déchargés la dernière fois en 1870 à l'occasion de la naissance du Roi Christian X.

Le second fils, Hertz, entra beaucoup plus tard comme associé dans l'affaire. L'entreprise d'armement de navires fut continuée par la maison qui n'y était plus engagée comme cointéressée mais au contraire elle faisait elle-même construire des bâtiments et les armait pour la navigation au long cours. A un certain moment elle possédait cinq bateaux. Les affaires allaient toujours en progressant, et la maison Rée était pendant plusieurs années en tête de la liste des contribuables de la ville. C'est ainsi qu'en 1838 elle fut rangée dans la 57ième classe d'imposition »industrie et commerce« et y figurait comme seul représentant de cette catégorie; en ce qui concerne »la fortune et l'habitation« la maison Rée & Comp. était également l'unique contribuable de la 60ième classe des imposés et avait de ce fait atteint le sommet de l'échelle des impositions. Le contribuable qui le suivait du plus près ne payait en impôts qu'un peu plus de la moitié de la somme versée par Rée. Un voyageur qui s'était appliqué à l'étude des juifs à Aarhus expose comme résultat de ses observations que: »Rée est apparemment un homme très instruit, très riche et faisant un commerce très important«. Rée acheta en 1834 la ferme »Sejlggaard« (département de Viborg) dont il se défit en 1837 pour un prix de 12.600 thalers. Il fit en 1833 l'acquisition de la propriété »Ristrup« près d'Aarhus, mais la revendit la même année pour 54.000 thalers. Il ne s'était certainement pas proposé d'exploiter lui-même ces propriétés.

Hartvig Philip Rée ne resta pas jusqu'à la fin de ses jours attaché à ses affaires à Aarhus. Les dernières années de sa vie se sont passées à Copenhague. C'est la mort de sa femme dans la nuit du 29. au 30. Décembre 1850 qui l'a déterminé à se retirer des affaires; après cette perte douloureuse les affaires ne lui offraient plus aucun attrait, et il en confia le soin à son fils Hertz Rée en se retirant lui-même à Copenhague. Le vieillard se voua dès lors à l'étude approfondie de la philosophie de Rasmus Nielsen qui avait fortement captivé son esprit. Sa vie si riche en belles actions se termina le 1. Octobre 1859. Il avait alors 81 ans.

Malgré l'importance et la diversité de ses entreprises comme négociant et fabricant Hartvig Philip Rée ne mourut pas comme un homme riche ce qui prouve suffisamment que les intérêts intellectuels lui tenaient plus à cœur et avaient en lui des racines plus profondes que les intérêts d'ordre matériel.

Hartvig Philip Rée avait à sa mort 9 enfants dont 3 fils particulièrement appréciés pour leurs aptitudes remarquables. Bernhard Philip Rée en était l'aîné. Il naquit à Aarhus le 18. Juillet 1813. Reçu au baccalauréat en 1830 comme élève de l'Ecole de l'Enseignement Supérieur à Aarhus il commença les études de droit, mais renonça à les poursuivre. Déjà en 1838, après avoir été employé pendant quelque temps dans la maison de son père, il remplit les fonctions de Directeur du journal »Aalborg Stiftstidende« tout en exploitant une librairie à Aalborg (1841—1847). Il obtint en 1845 un privilège l'autorisant à fonder une imprimerie à Aalborg et entreprit la publication de revues périodiques intéressantes telles que »Læsekabinetet« (Le cabinet de lecture), »Nyeste Aftenpost« (Le dernier courrier du soir) et »Almindeligt dansk Landbotidende« (Revue générale des agriculteurs danois). Elu au Conseil Municipal en 1844 il fut dans la même année nommé délégué à l'Assemblée des états du Jutland. Il était membre de l'Assemblée constituante et désigné par celle-ci pour occuper un siège dans la Commission des finances. Nommé député pour les sessions de 1850—54 et 1864—66 il se fit élire en 1866 pour le Sénat mais renonça déjà en 1867 à son mandat de législateur. Il mourut à Aarhus le 13. Novembre 1868.

Le second fils s'appelait Julius Rée. Il naquit à Aarhus le 1. Juin 1817 et s'établit en

1842 à Randers, où la maison de son père avait ouvert une succursale. Les charges auxquelles l'avait appelé la confiance de ses concitoyens étaient nombreuses. Il était, en effet, membre de la Commission du Port, du Conseil Municipal, de la Commission du bâtiment, de la Commission de répartition des impôts et du Conseil des délégués de la Communauté israélite. Cette dernière lui remit à son départ pour Copenhague le diplôme de membre d'honneur qui est conservé aujourd'hui aux archives rabbiniques à Copenhague. En outre, il remplissait les fonctions de vice-président de la Caisse d'épargne de Randers et des environs et celles de président de l'Union du Commerce, et du Conseil des représentants de la »Discontobank«; il était encore cofondateur et membre du Conseil d'Administration de la Société de bienfaisance, membre du Comité institué sur son initiative par le Conseil municipal de Randers pour l'étude des moyens susceptibles de faire prospérer la navigation sur les cours d'eau Gudenaa et Nørreaa et président pendant quelque temps du Conseil d'Administration de la Compagnie des Assurances maritimes du Jutland du Nord. S'étant décidé à quitter la ville de Randers au printemps de l'année 1857 les habitants de la ville avaient organisé en son honneur un grand banquet et, le soir, une retraite aux flambeaux. Il s'établit par la suite à Copenhague comme négociant en gros. Sa popularité à Randers était grande, et il n'y a rien de surprenant à ce qu'on lui offrit le mandat de député de la ville. Toutefois, ce n'est qu'après avoir quitté cette ville qu'il consentit à faire partie du Parlement. Son élection à Randers pour le Conseil d'Etat et l'Assemblée législative date de 1864 et il garda son mandat jusqu'à sa mort en 1874. Fondateur du Crédit Foncier des îles danoises il garda jusqu'à sa mort son mandat de membre du Conseil d'Administration de cette société. Les questions d'ordre social et littéraire l'intéressaient à un haut degré notamment la partie histoire; en plus de nombreux articles de journaux concernant certaines conditions du commerce et de l'industrie, Julius Rée était l'auteur de quelques traités d'histoire tels que »Les évènements de 1814 en Norvège«, »Quelques remarques au sujet des déclarations les plus récentes sur les évènements en Norvège en 1814«, ainsi que sur la société »Le Bien de la Norvège« et sur la création de l'Université de Norvège. Citons encore une »esquisse de l'histoire topographique de Silkeborg et de Gudenaa«. Il mourut le 3. Septembre 1874 à la suite d'une maladie longue et douloureuse.

Le seul fils qui lui ait survécu, Eduard Philip Rée, directeur et agent de change, est né à Randers le 4. Octobre 1850. Il est depuis la mort de son père directeur du Crédit Foncier des îles danoises et, en outre, membre du Conseil d'Administration des Sociétés anonymes Glud & Marstrand, de la Compagnie d'Assurance sur la vie Hafnia, des Moulins à vapeur de Copenhague, de la fabrique de drap de Hörsholm, des Sucreries danoises et des Tuileries et Carrières de Frederiksholm.

Le troisième fils, Anton Rée, était né à Aarhus le 5. Octobre 1820. Il partit de bonne heure pour Hambourg étudier l'art du piano et fit ensuite un stage à Vienne et à Paris, où il termina ses études. S'étant établi à demeure fixe à Copenhague en 1842 il devint un professeur de piano très recherché et très apprécié et jouait un rôle important comme virtuose. En outre il exécutait des solos aux concerts de la Société de Musique. A la fondation du Conservatoire de Musique en 1866, il obtint une place de professeur de piano dans cette institution mais renonça pourtant bientôt à cette situation. On lui doit de nombreuses compositions de musique pour piano et des traités sur l'histoire de la musique. Il mourut à Copenhague le 20. Décembre 1866.

Avant de clore cette biographie il y a lieu de consacrer quelques mots à l'activité déployée par Hartvig Philip Rée tant dans la communauté israélite que comme auteur.

Comme il a été dit précédemment il fut élevé au sein d'une famille religieuse et il y acquit des connaissances approfondies sur la théologie israélite. L'effervescence dans les communautés juives dont on avait été témoin pendant la seconde moitié du dix-huitième siècle ne pouvait manquer de produire son effet sur un esprit de culture moderne comme Hartvig Rée. Moïse Mendelssohn a démontré à ses coréligionnaires que l'esprit sincèrement et foncièrement religieux était parfaitement compatible avec l'éducation moderne et l'instruction approfondie. A son arrivée à Frédéricia Benas Levy apportait les théories nouvelles et avait, disait-on, une recommandation de la part de Mendelssohn. Hartvig en fut impressionné au point que son zèle ne connaissait presque point de limites quand il s'agissait de modifier et de moderniser la liturgie de la Synagogue. Il n'eut point l'occasion de mettre ses théories en pratique dans sa ville natale, Frédéricia; il était pour cela trop jeune et la communauté y était trop vieille pour se laisser convaincre de ce qui lui paraissait nouveau et inconnu; elle se méfiait au contraire de toute réforme. Mais à son arrivée à Aarhus, où il fit construire à ses propres frais une synagogue dans son hôtel mise à la disposition de la jeune communauté, il déploya toute sa science et toute sa perspicacité d'esprit pour donner accès dans le temple aux conceptions modernes. Dans un appel qu'il adresse à la communauté il se reporte, pour la justification de toutes les réformes nouvelles, à de nombreuses citations extraites d'ouvrages savants, mais que personne dans la communauté n'était guère à même de contrôler. Il y fait adopter le chant en chœur, des cantiques allemands et des discours pieux prononcés en la langue du pays; or, la communauté n'ayant point de rabbin parmi elle ce fut à lui évidemment de prononcer ces discours. Il en fit imprimer un avec en tête une inscription »conférence« et débutant par cette phrase amusante: »Point de sermon, Messieurs, puisque nous n'avons pas de lévite parmi nous«, mais la teneur de son discours fut en tout point rabbinique. Il fait paraître en 1825 un »Vorschlag zu einer höchstnotwendigen Synagogenordnung« qu'il mit d'ailleurs aussitôt en exécution à Aarhus. Le même rituel fut introduit à Odense, mais comme la communauté de cette ville qui en avait demandé la sanction à la Chancellerie Royale eut un refus par suite d'une déclaration émanant de la communauté israélite de Copenhague, il fut supprimé de nouveau quelques années plus tard. Le procédé de Rée avait sans doute le défaut de ne pas s'inquiéter des us et coutumes consacrés par le temps et auxquels les hommes ne renoncent pas volontiers; et de plus il n'admettait aucune transition ou modification successive mais voulait tout réformer d'un seul coup.

Les écrivains non-israélites qui s'occupaient de la situation des juifs en Danemark approuvaient le zèle qu'il apportait à sa campagne réformatrice. On lit chez l'un d'entre eux: »La communauté d'Aarhus fut la première en Danemark à introduire (en 1825) des réformes et des améliorations dans la célébration des offices divins. Un négociant, H. P. Rée, parvint à vaincre toutes les difficultés grâce à un zèle infatigable et des efforts généreux joints à une puissance morale et une intelligence remarquables. Il conçut une liturgie, fit composer des airs convenables pour les chants de la synagogue et installa à ses propres frais un temple de beaucoup de goût.«

Un autre admirateur dévoué de Rée écrit dans le »Dagen« à l'occasion de son traité intitulé »Vorschlag«: »L'auteur a su trouver le juste milieu entre l'amour aveugle qui donne la préférence à l'ancien et l'enthousiasme inopportun pour le nouveau. L'auteur est connu depuis longtemps comme un des sujets des plus actifs et des plus désintéressés du Royaume; il vient de prouver par cet écrit qu'il est en même temps libre de tous préjugés et un pieux théologien. Il serait heureux que son projet qui repose sur une bonne volonté et des argu-

ments solides puissent trouver un écho parmi ses coréligionnaires et il serait à souhaiter que toutes les communautés du Royaume eussent des chefs décidés à poursuivre le même but que celui qu'il s'est proposé.»

Ses coréligionnaires en Allemagne suivaient avec enthousiasme son action novatrice, et les revues juives lui consacraient des articles très élogieux. »Herr Hartvig Philip Rée, Kaufmann in Aarhus in Jütland, ein einsichtsvoller, kenntnisreicher und echtreligiöser Mann, welcher besonders die jüdische Theologi studiert hat, das Bedürfniss fühlt, zur Verbesserung des Israelitischen Kultus in seiner Gemeinde beizutragen, hat daselbst seit beinahe zwei Jahren eine neue Ordnung in seiner Synagoge eingeführt, die dort Beifall findet, Er schaffte nämlich zuförderst alle veraltete, dem Zeitgeiste nicht mehr angemessene Melodien ab, und führte dafür angemessenere beim Gottesdienste ein . . .«

Toutefois, non content de libeller des règlements pour la célébration des offices religieux il composait des textes de chants en hébreu et en allemand qui, préparés pour les chants et les chœurs furent exécutés ensuite dans la synagogue sur des airs qu'il avait lui-même composés. (Manuscrit déposé dans la bibliothèque de la Communauté).

Il était l'auteur aussi de nombreux traités scientifiques entièrement du genre biblique-exégétique paraissant dans les revues juives. Une série d'articles: »Forschungen über die Überschriften der Psalmen« parut en 1846 sous forme de livre avec une préface par le savant Dr. Julius Fürst. La diversité des sujets qu'il se mit à traiter prouve le mieux l'étendue des questions dont son esprit se préoccupait. »Bemerkungen über den 8ten Vers des 2ten Kapitels im Koheleth«, »Hypothese zur Erklärung der Namen der hebräischen Buchstaben«, »Versuch zur Enträthselung einiger Stellen in der Offenbarung Johannes« (8 articles), »Anhang zu den Forschungen über die Überschriften der Psalmen (17ième chapitre), »Versuch zur Enträthselung des ganzen zwölften Kapitels in der Offenbarung Johannes«, »Drei Wörter in Hosea 11.7«. Il a écrit aussi des traités concernant l'économie agricole et de nombreux morceaux de poésie de circonstance tantôt gaies comme, par exemple, »l'Évangile de Moïse« composé à l'occasion de l'avènement de Frédéric VII, tantôt tristes, comme à la mort de sa mère, ainsi que des chants guerriers.

A la mort de cette dernière il fit paraître une parabole pleine de poésie et qui se prête admirablement à terminer l'histoire de sa vie:

»Au tombeau de ma mère.

Un jour que le Roi se promenait dans son grand jardin, qu'il avait planté lui-même, pour se réjouir à la vue des jolies fleurs qui s'y trouvaient, une d'entre elles avait tout particulièrement attiré son attention; il la vit se dresser devant lui exhalant son parfum, égayant toute la platebande par sa couleur; sa beauté se reflétait sur les autres fleurs qui en paraissaient plus belles que jamais. Le Roi se rappela cette rareté, fit au jardin la grâce de l'y laisser longtemps, puis, il la recueillit avec soin avant qu'elle se dépouillât une à une de ses pétales; il laissa cependant dans le jardin la tige avec son feuillage inodore et la capsule contenant la graine, mais les feuilles odorantes il les emporta avec lui dans son château royal. Or, dans le jardin, à la place qu'avait occupée cette beauté, de petites plantes sortant de terre paraissaient être de la même famille, et le Roi les contemplait avec douceur en disant: Que la graine semée par votre mère soit préservée de la corruption; parfumez, comme elle, mon grand jardin d'odeurs bienfaisantes et suaves; je veillerai sur vous pendant longtemps avec un soin jaloux et, plus tard, je conserverai vos feuilles odorantes dans les belles urnes et les jolies vases là-haut où, sans jamais se faner elles resteront jusqu'à la fin des siècles.»

HARTVIG PHILIP RÉE UND SEIN GESCHLECHT

AUF VERANLASSUNG DES HERRN FONDSMAKLER'S DIREKTOR *EDUARD RÉE*
HERAUSGEGEBEN VON *JOSEF FISCHER*

ALS MANUSKRIFT GEDRUCKT

HARTVIG PHILIP RÉE

Ein allseitig gebildeter, kenntnisreicher Kaufmann mit weitem Blick war Hartvig Philip Rée.

Er wurde geboren zu Fredericia am 12. Oktober 1778 in einem Hause, wo sich religiöse Tradition paarte mit Interesse für alles, was sich draussen in der grossen Welt rührte. Sein Vater, Philip Hartvig Rée, der im Verein mit dem Bruder Isac das grosse, über ganz Jütland verbreitete Handelshaus Ph. H. Rée & Co. gründete, war nach den damaligen Verhältnissen ein Kaufmann grossen Stiles. Er erwarb am 8. April 1776 einen Gewerbeschein für Handel mit Seiden- und Tuchwaren und handelte sowohl mit inländischen Waren (Tuch- und Manufaktur) als auch mit ausländischen (chinesischen und Galanteriewaren).

Der Grund zum Geschäft wurde jedoch schon von dem in Hamburg geborenen und im Jahre 1727 eingewanderten Grossvater, Isac Philip Rée, gelegt. Der Grossvater Isac Rée's, Jacob Rée in Hamburg, war bereits als ein tüchtiger, wohlhabender Kaufmann bekannt und wird von seinen Zeitgenossen als ein braver, angesehener Mann geschildert, deres verstand, sowohl kommerzielle als auch Familien-Verbindungen mit den bedeutendsten Männern der Stadt anzuknüpfen. Da der junge Isac Rée begonnen hatte für eigene Rechnung mit ostindischen Waren zu handeln, wozu ihm der blühende überseeische Handel hier im Lande leichter Zutritt verschaffen konnte, verlegte er seine Tätigkeit nach Dänemark und liess sich in Fredericia nieder, einer Stadt, die mit ihren ausgedehnten Privilegien einem fremden Juden die günstigsten Bedingungen bot.

Während also die Familie des Vaters ein Beispiel der Klugheit und Tüchtigkeit in der Geschäftsführung bot, hatte Philip Rée seitens der Mutter ein religiöses und ernstes Gemüt geerbt, welches bewirkte, dass er sich auch mit geistiger Arbeit befasste, seine freie Zeit rabbinischen Studien widmete, eine reichhaltige hebräische Bibliothek erwarb und der jüdischen Gemeinde Zeit und Kraft opferte; er vertrat als Vorsteher die Interessen derselben durch viele Jahre, bis ihn auf einer Geschäftsreise in Aalborg im Jahre 1799 der Tod überraschte. Die Mutter war die wegen ihrer Frömmigkeit und Rechtschaffenheit gepriesene Tochter des bekannten Oberrabbiners Baehr, der nach 28-jähriger Wirksamkeit im Jahre 1728 von Kopenhagen nach Fredericia zog, wo er im Jahre 1732 seine segensreiche Tätigkeit abschloss. Philip Rée war mit Hanna v. Essen verheiratet, deren Stammvater der wegen seiner langjährigen Wirksamkeit als Arzt bekannte Dr. Simon v. Essen in Hamburg war. Sie war eine äusserst energische und intelligente Dame, die weder verzweifelte noch den Mut verlor als sie, nur 40 Jahre alt, als Wittwe mit 12 Kindern zurückblieb, von welchen das jüngste nur

$\frac{1}{2}$ Jahr alt war. Sie musste ausserdem für die Nichte ihres Mannes sorgen, die nur $1\frac{1}{2}$ Jahre alt, im Laufe eines Monates ihre Eltern verloren hatte, und seitens des Onkels aus Kopenhagen abgeholt und an Kindes Statt angenommen wurde.

In einem solchen Hause, wo Klugheit und Geschäftstüchtigkeit mit tiefer Religiosität, Wohltätigkeit und Interesse für Wissenschaft und öffentliche Angelegenheiten Hand in Hand gingen, verbrachte unser Hartvig seine Kindheit.

Die ausgezeichneten geistigen Fähigkeiten, mit welchen ihn die Natur ausgestattet hatte, wurden in einem für die damalige Zeit ungewöhnlich hohen Grade gebildet und gepflegt. Nach Brauch und Sitte wurde auf die hebräischen Disciplinen grosses Gewicht gelegt. Ein rabbinisch gebildeter Mann namens Benas Levy aus Krotoschin wurde sein Lehrer. Dieser war nicht nur ein tüchtiger Theolog, vertraut mit allen Fächern der jüdischen Wissenschaft, sondern besass auch weltliche Bildung und gute Sprachkenntnisse, die er in Fredericia noch erweiterte, indem er zusammen mit seinen eigenen Schülern bei den Lehrern der Stadt Unterricht nahm. In seiner Biographie wird von ihm erzählt, dass ihm anlässlich eines königlichen Besuches in Fredericia die Ehre zuteil wurde, der Führer der jüdischen Gemeinde zu sein, bei welcher Gelegenheit er den König mit einer französischen Ansprache begrüßte. Ferner hatte Hartvig Rée einen tüchtigen Lehrer in Religionsphilosophie und hebräischer Sprache, welche er sowohl in Poesi als in Prosa mit gleicher Meisterschaft beherrschte, in dem Literaten Eleasar Lisser. Seiner Erklärung eines Gedichtes eines mittelalterlichen Dichters fügt dieser einige Briefe an seinen Schüler Hartvig hinzu, in welchen er in hochgestimmten, poetischen Ausdrücken dem Schmerze Ausdruck giebt, den ihm der Abschied von dem begabten und inniggeliebten Schüler verursacht hat.

Nachdem Hartvig auf diese Weise in seiner Kindheit die beste Erziehung und eine allseitige geistige Ausbildung genossen hatte, musste er nun auch an die praktische Arbeit denken; er trat in das Geschäft seines Vaters ein, um den Handel zu lernen. Späterhin, als der Bruder des Vaters, Isac Hartvig Rée, Associé im Geschäfte des Vaters, nach Altona gezogen war um die Verbindung mit dem Auslande von dort zu leiten, ging Hartvig zu ihm um sich für den Kampf des Lebens besser zu rüsten. Und dieser begann bald genug. Er war kaum 20 Jahre alt, als der Vater auf einer Geschäftsreise in Aalborg starb, und musste in das weitverzweigte Geschäft als Leiter eintreten um der Mutter in der Ernährung der grossen Kinderschar beizustehen: Er schreibt über die Verpflichtungen, die er übernahm: »ihr bestens beizustehen, sie selbst auszuhalten und zu versorgen, ihre übrigen Kinder, meine Geschwister, zu erziehen, ihnen vorwärts zu helfen und für ihre Verheiratung zu sorgen.« Mit berechtigtem Stolz fügt er hinzu: »dass ich indessen mit pünktlicher Erfüllung meiner Verpflichtungen erreicht habe, dass unsere liebe Mutter imstande war mehreren ihrer Kinder ganz nach deren Wunsch sogar früher und besser als sie selbst erwartet hatte, zu ihrem Glück zu verhelfen, das freut mich bemerken zu können«.

Nachdem er am 9. April 1801 Gewerbeschein genommen hatte, setzte er das Geschäft unter der alten Firma mit der Mutter (welche am $\frac{23}{8}$ 1799 kgl. Erlaubniss erhalten hatte in ungeteilter Verlassenschaft zu leben) als Inhaber, und dem Bruder des Vaters, Isac Hartvig Rée in Altona, als Teilhaber fort. Er hatte eine gute Hilfe an dem 5 Jahre älteren Bruder seiner Mutter, Abraham v. Essen, der später seine Schwester heiratete, und an dem gleichaltrigen Marcus Lipmann, der eine andere Schwester heiratete; beide waren mehrere Jahre hindurch die sicheren Stützen des Geschäftes.

Das Verhältnis zum Bruder des Vaters wurde noch fester geknüpft dadurch, dass Hartvig Philip Rée am 12. April 1804 dessen Tochter Therese heiratete, deren gewinnendes Wesen und gute Eigenschaften er während seines Aufenthaltes in Altona schätzen gelernt hatte.

Sobald die Brüder heranwuchsen, traten sie einer nach dem andern in die Leitung des Ge-

schäftes ein; zuerst Simon, der jedoch schon im Jahre 1810, nachdem er im Jahre 1804 in Aarhus einen Versuch gemacht hatte, nach Aalborg übersiedelte, wo er sich zusammen mit seinem Schwager, Marcus Lipmann, unter der Firma Philipson & Lipmann etablierte. Israel versuchte gleichfalls selbstständig ein Geschäft zu treiben, und erhielt am ^{29/9} 1805 die königliche Bewilligung sich in Aalborg niederzulassen um ein Engros-Geschäft zu treiben, aber schon im Jahre 1810 sah er sich genötigt, um die Erlaubnis anzusuchen mit seinem Bruder Simon Wohnsitz tauschen und sich in Aarhus niederlassen zu dürfen. Das Stifamt empfiehlt das Gesuch mit der ausdrücklichen Begründung: »Wir kennen beide als redliche, rechtschaffene und fleissige Männer, welche von hier im Lande, nämlich in Fredericia, wohnenden Eltern geboren und deshalb, auf Grund der Resolution der kgl. dänischen Kanzlei vom ^{24/11} 1804 wie andere Untertanen des Königs zu betrachten sind«. Nach einer solchen Empfehlung, erfolgte bald die Bewilligung seitens der Kanzlei; dieselbe wurde am ^{12/5} 1810 erteilt mit der Bemerkung, »dass, da sie im Reiche geboren sind, sie ebenso wie andere Untertanen ihren Erwerkschein aufgeben und sich in jeder beliebigen Stadt niederlassen können«, und bildete die Grundlage für den grossen Aufschwung, welchen die Firma Ph. H. Rée & Co. in Aarhus nahm, und welcher im folgenden geschildert werden soll.

II.

Es dauerte nicht lange, ehe Hartvig Philip Rée einsah, dass seine Geschäftstüchtigkeit in den engen Grenzen Fredericias gehemmt wurde. Er folgte deshalb dem Bruder nach Aarhus und verlegte das ganze Unternehmen dahin. Kaum angekommen (1810), kaufte er das Haus des Kammerherren Rosenörn in Vestergade 11 (jetzt Mönsteds Hof) für 14 000 Rth.; dazu erhielt er von der Obervormundschaftsbehörde ein Darlehen von 12 323 Rth. Er begann sofort im grossen Stil und errichtete eine Filiale in Randers, welche anfangs von seinem Vetter, Hartvig Israel Rée, später von seinem Bruder Isac geleitet wurde. Er beteiligt sich an Rederei-Unternehmungen, rüstet Schiffe für weite Reisen aus, importiert Steinkohlen, Eisen, Salz, Braunschweiger »Stadthopfen« und Tabak und exportiert Getreide, Wolle, Felle und Häute. Bald aber begnügt er sich auch nicht mehr damit das zu verkaufen, was andere erzeugen, sondern versucht seine Waren selbst herzustellen und errichtet zu diesem Zweck eine Zuckerraffinerie, wozu er folgende königl. Bewilligung erhält: »Wir Friederich der VI. machen bekannt, dass Wir auf ein alleruntertänigstes Gesuch seitens des Kaufmannes Hartvig Philip Rée um ein Privilegium zur Anlage einer Zuckerraffinerie in Aarhus allergnädigst Bewilligung erteilt haben mit denselben Pflichten und Rechten, welche mit solchen Unternehmungen im
Frederiksberg, 9. Aug. 1817.«

Seine Anlage genoss grosses Ansehen und galt als die beste im Lande; er verstand jedenfalls tüchtige Fachleute für sein Unternehmen zu gewinnen, welche ein hier im Lande unbekanntes Verfahren anwendeten. Ein Fachmann erwähnt, dass nach England grosse Mengen Knochen ausgeführt wurden, ohne dass man verstand, dieselben selbst zur Zuckerraffinerie zu verwenden, und fügt hinzu: »Rées Zuckerraffinerie in Aarhus war die erste, welcher dieses Mittel in Dänemark benützte, und der ausserordentlich schöne und helle Zucker, welcher von dort aus geliefert wurde, bestätigte offenkundig die Nützlichkeit dieser Methode — eine Million Pfund wird dadurch jährlich veredelt. 40 000 Pfund dieses Knochenpulvers musste die erwähnte Raffinerie jährlich aus Hamburg beziehen, während die hiesigen Knochen nahezu ohne Nutzen für das Land exportiert wurden«. Dass Hartvig Rée es verstand seine Raffinerie auf eine Höhe zu bringen, welche die kompetenteste Seite zur Anerkennung zwang, das beweist am besten der Bericht über den Zustand der Industrie in den dänischen Provinzen, welcher von O. J. Rawert im Jahre 1820 an das Kollegium gesandt wurde. Er schreibt: »die vielleicht am besten eingerichtete Zuckerraffinerie in Dänemark befindet sich

in Aarhus, dem Kaufmann Rée gehörig. Dieselbe wurde erst vor 4 Jahren auf den Ruinen der Randers'schen angelegt. Es ist mit nichts gespart um die Einrichtung möglichst vollkommen zu machen; dass dies nicht in noch höherem Grade der Fall ist, hat einzig seinen Grund in mangelnder Kenntnis des besseren. Es heisst, dass Kandis hier besser erzeugt wird als in Kopenhagen, und die Ursache davon soll das Wasser sein. Die Trockenböden werden auf die jetzt in zwei Kopenhagener Zuckerraffinerien gebräuchliche Art erwärmt, indem man die sonst nicht verwendete Wärme vom Feuer unter den Pfannen benützt. Das Zerdrücken des Puderzuckers, welche gewöhnlich durch menschliche Kraft erfolgt, wird hier durch eine Maschine besorgt, wodurch sowohl Kraft als auch Zeit gewonnen wird.«

Er war kaum mit der Einrichtung dieser Anlage fertig, als er begann sich auch mit Färberei und Druckerei zu beschäftigen; schon am $15/4$ 1819 erwirbt er folgendes Privilegium: »Wir Friederich der VI. machen bekannt, dass Wir auf ein alleruntertänigstes Gesuch seitens »des Handelshauses Philip Hartvig Rée & Co. um ein Privilegium zum Färben und Drucken »von Woll- und Leinenstoffen allergnädigst Bewilligung erteilt haben, sowie Wir hierdurch »auch bewilligen und gestatten, dass das genannte Handelshaus Philip Hartvig Rée & Co. »in Aarhus eine Druckerei in Verbindung mit einer Färberei betreibt unter Leitung von »Arbeitern, die in diesen Hantierungen ausgelernt sind, und in derselben alle Arten Woll- Leinenstoffen zu drucken und zu färben etc. etc.«

Gleichzeitig mit diesem grossen Unternehmen in Aarhus wurde die Filiale in Randers unter Leitung des nun in die Firma aufgenommenen dritten Bruders Isac fortwährend erweitert. Nicht geringeres Gewicht wurde auf die Entwicklung des Hamburger Geschäftes gelegt. Der Onkel, Isac Hartvig Rée, welcher dasselbe leitete, war alt geworden, und sein Sohn Behrend, der spätere Kommerzienrat, wünschte sich dem Bankgeschäft zu widmen und sich selbständig zu machen. Deshalb wurde der Bruder Israel von Aarhus dahin geschickt, und er begründete die noch bestehende Firma I. Ph. Rée. Dazu erhielt Israel ein Darlehen von 29000 Mk. Hamb. Banco, Behrend Rée ein Darlehen von 30000 Mk., und Hartvig garantierte für diese Anlehen bei W. S. Warburg mit Pfandrecht an seinem Hause. Es bestand zwischen den Brüdern eine kontraktlich geordnete Gemeinschaft. Während die Brüder Hartvig und Isac Inhaber der Firma Ph. H. Rée & Co. waren, und Israel in Hamburg Prokurist dieser Firma, so war das Verhältnis in Hamburg das umgekehrte; hier war Israel der Inhaber, Hartvig und Isac zeichneten die Firma I. Ph. Rée pro procura. Das Hamburger Haus befasste sich hauptsächlich mit Getreidehandel, dagegen wurden die Geschäfte in Aarhus und Randers als Handelshaus im grossen Stile, verbunden mit Fabrikbetrieb, fortgesetzt.

Als ein Beispiel für die Mannigfaltigkeit und das grosse Gebiet, welches das Geschäft im Jahre 1821 umspannte, können die Annoncen eines einzelnen Tages in der lokalen Zeitung, dienen:

»Ein guter Korbwagen mit beweglichem Radgestell, mit 3 Stühlen ist zu
»haben bei H. Rée.

»Schwedisches flaches Eisen in Stangen, 3 Zoll lange Nägel kistenweise, grüne
»Seife, Lüneburger Salz in Tonnen zu haben bei Ph. H. Rée & Co.«

»Grosse Steinkohlen für Windöfen zu haben bei Ph. H. Rée & Co.«

»Dass unser Lager mit verschiedenen Sorten Tuchwaren aus der Tuchfabrik
»des Herrn Justitsrath Bruun versehen ist und hier stets zum Fabrikspreis ver-
»kauft wird, machen bekannt Ph. H. Rée & Co.«

»Es wird zur gefl. Kenntnis gebracht, dass unsere feine Vanillen-Chocolade, »trotzdem der Zucker gestiegen ist, noch immer zu dem alten Preise von 4 M. »pr. Pfund verkauft wird, sowohl hier als vom Lager. Die, welche auf einmal »8 Pfund kaufen, erhalten wie gewöhnlich 1 Pfund gratis. Ph. Rée & Co.«

»Eine ausserordentlich schöne, bronzierte Stehuhr mit dazu gehöriger Glas-kuppel samt Mahagoni Piedestal ist zu sehr billigem Preise zu erhalten bei
H. Rée.«

»Wolle, Wachs, Talg, Häute und Felle jeder Art kaufen stets
Ph. H. Rée & Co.«

Die Zuckerraffinerie in Aarhus wurde erweitert und das hierzu notwendige Kapital herbeigeschafft durch die Errichtung einer Interessentschaft mit dem Vetter H. L. Rée in Kopenhagen unter der Firma »Rées Zuckerraffinerie«, doch wurde der übrige Betrieb von dieser Vereinigung nicht berührt. Der Kontrakt hierüber, bestehend aus nicht weniger als 25 Paragraphen, wurde am 7. Juni 1821 abgeschlossen und erhielt die königliche Bestätigung am 4. Januar 1822, nachdem der Magistrat in Aarhus erklärt hatte: »dass wir nicht umhin können, für diesen (Kontrakt) ein jedes Privilegium und Beneficium zu wünschen, welches demselben ohne jemandem zu schaden, zuerkannt werden kann, da dessen Gegenstand, die Zuckerraffinerie, unbestreitbar eine äusserst nützliche Einrichtung für die Stadt Aarhus ist.«

Es zeigte sich bald, dass Randers mit der Entwicklung in Aarhus sehr wohl gleichen Schritt halten konnte. Dort wurde der Produktenhandel zu einer bisher nicht gekannten Höhe gebracht. Der Manufakturhandel en gros und der Export von eingesalzenem Fleisch wurde gepflegt; ausserdem wurde in Randers eine Cichoriefabrik und eine Tuchfabrik errichtet.

Die letztgenannte Fabrik wird im Jahre 1824 als die grösste in Jütland bezeichnet; »sie beschäftigte 12 Tuchweber, 5 Scherer, 8 Tagelöhner, 25 Weiber und 20 Kinder. Man hatte auf Lager: 28 Stück Tuch und Kalmuk, und die Menge ausländischer Rohstoffe belief sich auf 14000 Pfund Wolle, 1000 Pfund Oel und Pferdefett sowie 500 Pfund Leim«. Die umfassende Wirksamkeit des Handelshauses in Randers wird als mitwirkend zur Entwicklung und zum Fortschritt der Stadt betrachtet, indem sie die Grundlage für den ausgedehnten Produktenhandel der Stadt bildete. »Das Handelshaus Ph. H. Rée & Co. zählte bereits zu Anfang des Jahrhunderts zu den angesehensten hier in Jütland. Der Chef wohnte in Aarhus, wo er unter anderem eine Zuckerraffinerie und eine Chocoladefabrik hatte. Die Etablierung des Handelshauses Rée am hiesigen Platze hat dem Produktenhandel unbestreitbar einen ganz neuen Aufschwung gegeben. Neben seinem bedeutenden Getreideaufkauf hat dieses Handelshaus die Produktion von Wolle, Häuten und Fellen aus weitentlegenen Gegenden nach hier gezogen, und durch eine vorzügliche, vorher ungekannte Behandlung aller Waren, die zu versenden es unternommen hat, hat es sich ein Vertrauen erworben, das vorher hier zu Lande selten war; das alles hatte einen besonders günstigen Einfluss auf die Stadt als Handelsplatz, da die kleineren Kaufleute stets Absatz finden für die Partien, die sie eingekauft haben. Sogar von Hamburg aus kamen die Frachtwagen mit den schweren Pferden, mit grossen Metallbeschlägen auf dem Geschirre, gefahren um die Wollballen aus Rées Packhäusern zu holen. Die Ladungen waren so hoch, dass sie unter dem gewölbten Oberteil des Holztores der inneren Südbrücke nicht durchfahren konnten, und der letzte Teil des Aufladens musste deshalb zwischen den beiden Brücken geschehen.

Die Filiale in Randers wechselte im Jahre 1835 ihren Leiter. Israel Rée, der, wie bekannt, in Hamburg wohnte, starb während eines Besuches beim Bruder in Aarhus, und Isac Rée wurde von Randers nach Hamburg gesandt, um die Leitung des dortigen Geschäftes zu übernehmen, während Hartvig Rées ältester Sohn, Philip Rée, das Geschäft in Randers über-

nahm. Es ward ihm indessen keine Zeit gelassen Proben seiner guten Fähigkeiten zu geben, da er bereits im Jahre 1841, kaum 33 Jahre alt, in Aarhus starb, und ein jüngerer Bruder, der späterhin bekannte Abgeordnete Julius Rée, trat an seine Stelle und setzte die überlieferten Traditionen fort.

Hartvig Rée gewann auch wegen seiner Redlichkeit und Wohltätigkeit an Ansehen und ging unter dem Namen »König Rée«. Von seinen Mitbürgern wurde er auf verschiedene Vertrauensposten berufen. Bereits 1818 wurde er zusammen mit dem Polizeimeister aus Grenaa als königl. Kommissär in eine Konkursmasse ernannt. Zu einer Zeit, wo die Juden noch keine politischen Rechte hatten, wurde ihm die grosse Ehre zuteil, als einer der 6 »elegierten« Bürger der Stadt gewählt zu werden, zweifelsohne der erste Jude, der in Dänemark eine solche Auszeichnung genoss. Er trug auch zur Verschönerung der Stadt bei und verwandte seine guten Fähigkeiten nicht bloss zum Geschäfte. Er hatte ein offenes Auge für das Schöne und besass eine gewisse Fertigkeit in verschiedenen Künsten, wie Musik und Zeichnen. Er vermehrte die Sehenswürdigkeiten der Stadt, indem er einen sehr schönen Garten anlegte, welchen er durch eine Brücke über den Bach mit seinem grossen Gehöft in Verbindung setzte, und zu dessen Anlage er selbst die Zeichnungen lieferte. Diesen Garten öffnete er zu gewissen Zeiten für die Bürger der Stadt. Im Garten wurde auch ein künstliche Burgruine errichtet. Der Garten Rées mit der Ruine ist gemalt zu finden im städtischem Museum in Aarhus, und wird von allen, die sich mit der Geschichte dieser Stadt befassen, erwähnt.

Eine von den vielen Beschreibungen lautet: »Einzelne besonders wohlhabende Bürger schmückten ihre Gartenanlagen entsprechend dem Geschmack der Zeit, im englischen Stile mit Ruinen und Götterstuben. Ein Garten dieser Art war der Rée'sche (jetzt Eigentum des Kaufmannes Mønsted), der zu dem Hause in Vestergade Nr. 11 gehörte. Vom Bache aus hob er sich terrassenförmig zu den Abhängen empor. Eine Brücke über den Bach bildete den Ausgangspunkt für zierliche Zickzackwege zu dem höchsten Punkt des Gartens, wo eine künstliche Burgruine stand, welche nebst den Türmen der Domkirche schon aus weiter Ferne sichtbar war. Ringsum waren künstliche Brücken mit gebogenem, weissgemaltem Geländer, Blumengruppen, seltene Bäume und Sträucher, weissgemalte Bänke, Laubhütten und Grotten. Dieser Garten war aber auch eine Merkwürdigkeit für die Stadt. In Reisehandbüchern wurde er als eine Sehenswürdigkeit bezeichnet, welche zu besuchen niemand unterlassen durfte. Der Garten weckte sogar die Aufmerksamkeit des König Friederich VI.; bei dieser Gelegenheit hat sich der Besitzer aber auch ganz besondere Mühe gegeben. Gleichwie der selige Oluf Bager liess er nämlich in einer der Grotten aus einer Quelle Wein springen, wovon er dem erstaunten Monarchen feierlich einen Becher reichte. Die Ruine brannte gelegentlich eines Sängerfestes in den 70er Jahren ab. In dem obersten Gang des Gartens standen zwei alte Hafenkanonen, die zum letztenmale bei dem Salutschüssen anlässlich der Geburt des Königs Christian X. im Jahre 1870 benutzt wurden.

Späterhin wurde der zweitälteste Sohn, Hertz, in die Firma aufgenommen. Man setzte die Rhedereiunternehmungen fort, jedoch nicht mehr bloss als Teilnehmer, sondern man liess selbst Schiffe bauen, und diese unternahm weite Auslandsreisen. Sie besaßen eine Zeit lang fünf Schiffe. Mit dem Geschäft ging es immer vorwärts, und die Inhaber des Handelshauses waren mehrere Jahre hindurch die Höchstbesteuerten in der Stadt. Im Jahre 1838 wurden sie als die einzigen in die 57te Steuerklasse für Einkommen gesetzt, und in die 60te — die höchste — Klasse für Vermögenssteuer, ebenfalls als die einzigen; der zweitgrösste Steuerzahler bezahlte nur etwas über die Hälfte des Betrages, welchen Rée zu entrichten hatte. Ein Reisender welcher die Eindrücke, die die Juden in Aarhus auf ihn machten, schildert, schreibt: »Rée soll ein Mann von grosser Bildung und grossem Vermögen

sein, der sehr verzweigten Handel treibt«. Im Jahre 1834 kaufte Rée den Hof »Sejlgaard« (Viborg Amt), den er bereits im Jahre 1837 für 12,600 Rtl. wieder verkaufte. 1835 kaufte er den Hof »Ristrup« bei Aarhus, welchen er noch im selben Jahre für 54,000 Rtl. wieder verkaufte. Es ist nicht wahrscheinlich, dass er die Absicht hatte, die Höfe unter eigener Verwaltung zu behalten.

Hartvig Philip Rée blieb nicht bis zu seinem Tode in Aarhus. Die letzten Jahre seines Lebens verbrachte er in Kopenhagen. Die Veranlassung zu seiner Übersiedelung war der Tod seiner Frau, welcher in der Nacht zwischen dem 29. und 30. Dec. 1850 eintrat; nach diesem Verlust verlor er das Interesse am Geschäft, welches er seinem Sohn, dem Agenten Hertz Rée, überliess, während er selbst nach Kopenhagen übersiedelte. Hier vertiefte sich der Greis in die Philosophie Rasmus Niensens, welche ihn sehr interessierte, und er beschloss sein tatenreiches Leben am 1. October 1859 im 81. Lebensjahre.

Dass er trotz seiner grossen und mannigfaltigen Unternehmungen als Kaufmann und Fabrikant nicht als reicher Mann starb, beweist am besten, dass seine geistigen Interessen tiefer lagen und stärker in seinem Herzen wurzelten als die materiellen.

Hartvig Philip Rée hinterliess 9 Kinder, wovon besonders die 3 Söhne durch ihre hervorragende Begabung bekannt waren. Der älteste von diesen war Bernhard Philip Rée. Er war am 18. Juli 1813 in Aarhus geboren. 1830 bezog er von der gelehrten Schule in Aarhus aus die Universität, bereitede sich zur Prüfung als Jurist vor, gab es aber wieder auf. Eine Zeitlang war er im Geschäfte seines Vaters in Randers tätig, aber bereits 1838 wurde er Redaktør der »Aalborg Stiftstidende«, und von 1841—1847 war er zugleich Buchhändler in Aalborg. 1845 erhielt er Privilegium zur Errichtung einer Buchdruckerei in Aalborg. Er gab auch unterhaltende Zeitschriften heraus: »Læsekabinettet«, »Nyeste Aftenpost« und »Almindelig dansk Landbotidende«. 1844 wurde er Stadtverordneter und im selben Jahre in die Ständeversammlung Jütlands gewählt. Er war Mitglied der verfassunggebenden Reichsversammlung und wurde in den Finanzausschuss derselben gewählt. Er war auch zu verschiedenen Zeiten Mitglied des Abgeordnetenhauses (Folketing), so 1850—54, 1860—66. In dem letztgenannten Jahre wurde er ins Oberhaus (Landsting) gewählt, legte aber sein Mandat schon im Jahre 1867 nieder. Er starb in Aarhus den 13. November 1868.

Der zweite Sohn war Julius Rée. Er war geboren in Aarhus am 1. Juni 1817. 1842 liess er sich in Randers nieder, wo sich eine Filiale von dem Geschäfte seines Vaters befand. Nach und nach bekleidete er zahlreiche Vertrauensstellungen. So war er Mitglied der Hafenkommision, des Stadtverordnetenkollegiums, der Baukommision, der Einschätzungskommision und der Repräsentanz der jüdischen Gemeinde, welche ihn bei seiner Abreise zum Ehrenmitglied ernannte. Das betreffende Diplom wird bei der Gemeinde in Kopenhagen aufbewahrt. Er war zugleich 2. Direktor der »Sparkasse für Stadt und Umgegend« und Präsident des kaufmännischen Vereins und der Repräsentanz der Discontobank; Mitbegründer der wohlthätigen Gesellschaft und Vorstandsmitglied derselben; Mitglied des Komitees, welches die Stadtverwaltung in Randers auf seinen Vorschlag gewählt hatte zur Förderung der Schifffahrt auf der »Gudena« und »Nørrea«; eine zeitlang war er Direktor der Versicherungsgesellschaft für Schifffahrt in Nordjütland. Er verliess Randers im Frühjahr 1857, bei welcher Gelegenheit ihn die Bürger in Randers durch ein Banket und einen Fackelzug auszeichneten, und liess sich darauf in Kopenhagen als Grosskaufmann nieder. Seine Popularität in Randers war sehr gross; es war daher kein Wunder, dass man ihn aufforderte, Randers im Abgeordnetenhause zu vertreten, eine Aufforderung, welcher er erst nachkam, nachdem er die Stadt verlassen hatte. Er wurde nun in Randers im Jahre 1864 sowohl in den Reichsrat als auch in den Reichstag gewählt, dessen Unterhaus (Folketing) er bis zu seinem Tode im Jahre 1874 angehörte. Er war Gründer der »Creditkasse für Landgrund«

besitz (Østifterne)« und Mitglied der Direktion derselben bis zu seinem Tode. Er hatte überhaupt ein grosses Interesse für öffentliche Angelegenheiten und für literäre Arbeiten, besonders geschichtlicher Art und schrieb ausser einer grossen Menge Zeitungsartikel über Handels- und Erwerbsverhältnisse mehrere geschichtliche Abhandlungen, darunter »Über die Ereignisse in Norwegen 1814, »Anlässlich der neuesten Äusserungen über die Ereignisse in Norwegen 1814«, über die Gesellschaft für die Wohlfahrt Norwegens und die Stiftung der norwegischen Universität und »Silkeborg und Gudena, eine historisch-topografische Skizze«. Er starb nach langwieriger Krankheit am 3. Septbr. 1874.

Sein einziger jetzt lebender Sohn ist der Fondsmakler, Direktor Eduard Philip Rée, geboren am 4. October 1850 in Randers. Er ist seit dem Tode des Vaters im Jahre 1874 Direktor der »Creditkasse für Landgrundbesitz (Østifterne)«; ausserdem Mitglied des Verwaltungsrates der Aktiengesellschaften »Glud & Marstrands Fabrikker«, Lebensversicherungsgesellschaft »Hafnia«, Kopenhagens Dampfmühlen, Tuchfabrik in Hörsholm, die dänischen Zuckerfabriken und Ziegel- und Kalkwerke in Frederiksholm.

Der dritte Sohn war Anton Rée. Er war geboren am 5. October 1820 in Aarhus. Er kam bald nach Hamburg, wo er die Technik des Klavierspieles studierte und ging dann nach Wien und Paris, wo er seine Ausbildung vollendete. 1842 nahm er festen Aufenthalt in Kopenhagen, wo er eine hervorragende Rolle als Klaviervirtuos spielte. Er war ein sehr gesuchter und angesehener Klavierlehrer und gleichzeitig Solist bei den Konzerten des Musikvereins. Bei Errichtung des Konservatoriums in Jahre 1866 wurde er Lehrer für Klavierspiel an diesem, gab aber diese Stellung bald wieder auf. Er schrieb eine Reihe von Compositionen für Klavier und beschäftigte sich auch mit Musikgeschichte. Er starb in Kopenhagen am 20. December 1886.

Im folgenden soll Hartvig Philip Rées Wirksamkeit in der jüdischen Gemeinde und seine schriftstellerische Thätigkeit geschildert werden.

Wie bemerkt, wurde er in einem religiösen Hause erzogen und erwarb sich gründliche Kenntnisse in jüdischer Theologie. Die Kämpfe, deren Zeuge die letzten Decennien des achtzehnten Jahrhunderts waren, gingen über einen so hellen Kopf und modern gebildeten Mann wie Hartvig Rée nicht spurlos hinweg. Moses Mendelssohn hatte seine Glaubensgenossen stark beeinflusst und ihnen gezeigt, dass echte, aufrichtige Religiosität sich sehr wohl mit moderner Aufklärung und gründlicher Bildung vereinigen lässt. Benas Levy brachte den neuen Geist mit sich, als er nach Fredericia kam angeblich mit einem Empfehlungsschreiben von Mendelssohn. Und Hartvig Rée wurde von ihm im höchsten Grade beeinflusst, so dass er in seinem Eifer, die Liturgie in der Synagoge zu ändern und zu modernisieren beinahe keine Grenzen kannte. In seiner Geburtsstadt, Fredericia, fand er keine Gelegenheit seine Anschauungen zu praktizieren, er war zu jung und die Gemeinde zu alt, um sich über all das Neue und Ungekannte belehren zu lassen; sie war misstrauisch gegen jede Reform. Als er aber nach Aarhus kam, wo er aus eigenen Mitteln in seinem Hause für die junge Gemeinde eine Synagoge einrichtete, da benützte er sein bestes Können und seinen ganzen Scharfsinn um seine modernen Anschauungen in der Synagoge zur Geltung zu bringen. In seinem schriftlichen Aufruf an die Gemeinde begründet er die vielen Änderungen, die er eingeführt hat, mit Belegen aus gelehrten Werken, welche doch kaum jemand in der Gemeinde kontrollieren konnte. Er führte Korgesang, deutsche Psalmen und religiöse Reden in der Landessprache ein; da es aber in der Gemeinde keinen Rabbiner gab, so war es selbstredend kein anderer als er selbst, der die Reden hielt. Eine dieser Reden liess er unter

der Überschrift »Vortrag« im Druck erscheinen und diese beginnt mit den ergötzlichen Worten: »Keine Predigt, meine Herren, denn wir haben keinen Rabbiner in der Gemeinde«, der Inhalt aber war nichtsdestoweniger eine Predigt. Im Jahre 1825 veröffentlicht er einen »Vorschlag zu einer höchstnotwendigen Synagogenordnung«, welcher Vorschlag in Aarhus sofort eingeführt wurde. Dieselbe Agende wurde auch in Odense eingeführt; als aber die Gemeinde um die Bestätigung seitens der Kanzlei ansuchte, wurde diese infolge eines Gutachtens der jüdischen Gemeinde in Kopenhagen verweigert, und die Agende wurde nach einigen Jahren wieder abgeschafft. Der Fehler lag wohl darin, dass Rée gar keine Rücksicht nahm auf das infolge jahrelanger Übung Liebgewordene, das die Menschen nicht leichten Herzens aufgeben wollen; er war kein Anhänger langsamer, gradweiser Entwicklung sondern wünschte alles rasch und ohne Übergang zu erreichen.

Sein Reformeifer fand Anerkennung bei den nicht-jüdischen Schriftstellern, die sich mit den Verhältnissen der Juden in Dänemark befassen. Einer von diesen schreibt: »Die Gemeinde in Aarhus war die erste, welche (1825) den Gottesdienst verbessert und umgeordnet hat. Hier war es der unermüdete Grosskaufmann H. P. Rée, dessen selbstlose Aufopferung, gepaart mit Kraft und Klugheit, alle Schwierigkeiten überwand. Er arbeitete eine Liturgie aus, liess zu den Synagogengesängen passende Melodien komponieren und richtete auf eigene Kosten eine geschmackvolle Synagoge ein.«

Ein anderer seiner unbedingten Anhänger schreibt anlässlich seiner Schrift »Vorschlag« in »Dagen«: »Der Verfasser hat einen Mittelweg gefunden zwischen der blinden Vorliebe für das Alte und der verfrühten Begeisterung für das Neue. Der Verfasser ist seit langem als einer der eifrigsten und uneigennützigsten Bürger bekannt, hier zeigt er sich auch als ein vorurteilsfreier und frommer Theolog. Möge sein gutgemeinter und wohlbegründeter Vorschlag bei seinen Glaubensgenossen offenes Ohr finden, und möchten doch alle jüdischen Gemeinden im Lande Vorsteher haben, die mit demselben Ziel vor Augen arbeiten wie er.«

Seine Gesinnungsgenossen in Deutschland sahen mit Begeisterung auf sein bahnbrechendes Wirken, und es wurde in den jüdischen Zeitschriften sehr schmeichelhaft über ihn gesprochen: »Herr Hartvig Philip Rée, Kaufmann in Aarhus in Jütland, ein einsichtsvoller, kenntnisreicher und echtreligiöser Mann, welcher besonders die jüdische Theologie studiert hat und das Bedürfniss fühlt, zur Verbesserung des israelitischen Kultus in seiner Gemeinde beizutragen, hat daselbst seit beinahe zwei Jahren eine neue Ordnung in seiner Synagoge eingeführt, die dort Beifall findet. Er schaffte nämlich zuvörderst alle veralteten, dem Zeitgeiste nicht mehr angemessenen Melodien ab und führte dafür angemessenere beim Gottesdienste ein...«

Er begnügte sich jedoch nicht damit, für einen modernen Gottesdienst Regeln zu verfassen sondern schrieb auch hebräische und deutsche Gesänge, die von Kantor und Kor einstudiert wurden, um in der Synagoge nach Melodien, die er selbst komponiert hat (Manuskript in der Bibliothek der Gemeinde), gesungen zu werden.

Ausserdem schrieb er rein wissenschaftliche Abhandlungen in den jüdischen Zeitschriften, hauptsächlich biblisch-exegetischer Art. Eine Artikelserie: »Forschungen über die Überschriften der Psalmen« erschien 1846 in Buchform mit einer Vorrede des gelehrten Dr. Julius Fürst. Die Gegenstände, die er behandelte, beweisen am besten wie verschiedenartig die Gebiete waren, welche sein Geist umspannte: »Bemerkungen über den 8ten Vers des 2ten Kapitels in Koheleth.« »Hypothese zur Erklärung der Namen der hebräischen Buchstaben«, »Versuch zur Enträthselung einiger Stellen in der Offenbarung Johannes« (8 Artikel), »Anhang zu den Forschungen über die Überschriften der Psalmen« (17 Abschnitte), »Versuch zur Enträthselung des ganzen zwölften Kapitels in der Offenbarung Johannis«. »Drei Wörter in Hosea 11,7«. Er schrieb auch verschiedene Abhand-

lungen über Landwirtschaft, Gedichte bei verschiedenen Gelegenheiten, sowohl bei freudigen, z. B. »Mosaisches Evangelium, anlässlich der Tronbestiegung des Königs Friedrich VII«, als auch bei traurigen, z. B. beim Tode seiner Mutter, und endlich Kriegslieder.

Anlässlich des Todes seiner Mutter veröffentlicht er folgende stimmungsreiche Parabel, womit wir die Beschreibung seines Lebenslaufes passend abschliessen können:

»Am Grabe meiner seligen Mutter.

Als der König einst zwischen den vielen lieblichen Blumen in seinem von ihm selbst angelegten, grossen Garten lustwandelte, da zog eine von denselben ganz besonders seine Aufmerksamkeit auf sich; schlank und duftend stand sie da, das ganze Beet durch ihren sanften Wohlgeruch erfrischend, und teilte auch den übrigen Pflanzen von ihrer Schönheit mit, so dass sie noch schöner wurden als sie früher gewesen. Der König merkte sich diese seltene Blume, begnadete den Garten lange mit ihrem Dasein und pflückte sie zuletzt mit Sorgfalt ehe sie ihre Blätter einzelwise verlieren konnte; er liess den Stengel mit seinem nicht-duftenden Laube sowie das Samengehäuse im Garten zurückbleiben, während er die von Geist erfüllten Blätter mit sich in die königlichen Gemächer nahm. In dem Garten aber, dort wo die Schöne gestanden, sprossen einzelne Blümchen hervor, von gleicher Art zu schauen; und der König blickte huldvoll zu ihnen nieder und sprach: O, lasset den Samen, den euere Mutter ausgestreut, nicht entarten; beglücket vielmehr, so wie sie es gethan, meinen grossen Garten mit wohltuendem Duft und heilbringendem Balsam; dann werde ich euch lange hier sorgfältig pflegen und dereinst euere von Geist erfüllten Blätter sorgfältig hüten dort oben in meinen schönen Urnen und Vasen, wo sie unverwelklich bleiben sollen bis zu den spätesten Geschlechtern.«

ISAC PHILIP RÉE,

Købmand, Fredericia, født i Hamburg, flyttede til Fredericia omkring Nytaar 1728 og døde i København $^{30}/_9$ 1747.

Han var gift med *Thamar* (Therese) *Levin*, født i Hamburg og død i Fredericia $^{23}/_{12}$ 1736.

Deres eneste Barn var:

Hirsch Isac Rée,

Købmand, Fredericia, d. i Fredericia $^{18}/_4$ 1769; gift m. *Mirjam* (Marie), Datter af Overrabbiner Israel *Bæhr*, f. i K. c. 1722, d. i Fredericia $^9/_{10}$ 1791.

No. 1. *Israel Hartvig Rée*, Købmand, Fredericia, født der c. 1740, d. sst. $^3/_{10}$ 1819; g. m. Enken *Vögelche* (Frederikke) *Cohen*, f. i Fredericia c. 1733, d. sst. $^{22}/_5$ 1814.
A. *Hartvig Israel Rée*, Købmand, Randers, f. i Fredericia c. 1770, d. i Randers $^{25}/_9$ 1844; g. m. *Frederikke Moses*, f. c. 1770, d. i Randers $^{23}/_6$ 1844.

No. 2. *Thamar* (Therese) *Rée*, f. i Fredericia c. 1742, d. i K. $^{17}/_{12}$ 1778; g. i Fredericia $^9/9$ 1761 m. *Philip Wulff Unna*, Købmand, København, f. og d. der $^{17}/_{11}$ 1778.
A. *Judithe Unna*, f. i K. c. 1764, d. sst. $^{22}/_5$ 1825; g. i K. $^{21}/_2$ 1809 m. Enkemanden *Israel Berendt Cohen*, Forsanger, København, f. der 1760, d. sst. $^3/4$ 1842.
B. *Israel Philip Unna*, f. i K. $^{31}/_8$ 1767, rejste til Polen 1792 – og har aldrig ladet høre noget fra sig.
C. *Regina Unna*, f. i K. 1769, d. i Stockholm, g. i K. $^3/_{12}$ 1805 m. *Benjamin Meyer*, Ligtorneoperatør, Stockholm, f. i Karlskrona 1769, d. i Stockholm $^{13}/_8$ 1841.
D. *Wulff Philip Unna*, Handelsfuldmægtig, København, f. der 1770, d. sst. $^9/8$ 1836.
E. *Hartvig Philip Unna*, Handelsbetjent, Hamburg, København, f. i K. $^{18}/_1$ 1772, d. sst. $^{31}/_{12}$ 1831.
F. *Elkele Breine* (Emilie Birgitte) *Unna*, f. i K. 1777, d. i Fredericia $^{11}/_6$ 1839; g. i Fredericia $^{18}/_{12}$ 1799 m. *Salomon Nathan Minden*, Slagtermester, Fredericia, f. i Preussisch Münden 1767, d. i Fredericia $^6/6$ 1841.

- I. *Nathan Salomon Nathan*, Kreaturhandler, Randers, f. i Fredericia $^{29}/_1$ 1802, d. i Randers $^{27}/_2$ 1871.
- II. *Thamar (Therese) Nathan*, f. i Fredericia $^{25}/_{11}$ 1804, d. i Randers $^{25}/_4$ 1881; g. i Fredericia $^{20}/_{10}$ 1830 m. *Carl Joseph Wulff*, Garvermester, Randers, f. i Horsens $^{12}/_{11}$ 1801, d. i Randers $^{18}/_{11}$ 1876.
- a. *Sine Wulff*, f. i Randers $^2/_8$ 1831, d. sst. $^5/_{11}$ 1832.
- b. *Nathan Carl Wulff*, Grosserer, København, f. i Randers $^4/_4$ 1833, d. i K. $^{24}/_7$ 1898; g. i Hamburg $^9/_7$ 1862 m. *Adèle Hannah Mantel*, f. i Hamburg $^{20}/_{10}$ 1836, d. i Dresden $^{14}/_2$ 1899. (Ægteskabet opløst, hun gift igen).
1. *John Carl Wulff*, Grosserer, København, f. der $^5/_5$ 1863; g. i Teplitz (Bøhmen) $^{28}/_8$ 1892 m. *Hedvig Blumberg*, f. der $^2/_4$ 1873.
AA. *Polly Therese Wulff*, f. i K. $^{24}/_6$ 1893.
2. *Martin Carl Wulff*, Isenkræmmer, København, f. der $^{18}/_{11}$ 1868; g. i K. $^{11}/_2$ 1898 m. *Sara Dorthea Johanne Frederikke Lyngbeck*, f. der $^{18}/_2$ 1869.
AA. *Adèle Wulff*, f. i K. $^1/_6$ 1900.
BB. *Carl Joseph Nathan Wulff*, f. i K. $^{17}/_9$ 1902.
CC. *Alice Wulff*, f. i K. $^{17}/_1$ 1902.
- c. *Rosette Wulff*, f. i Randers $^{17}/_2$ 1835, d. i K. $^3/_1$ 1905; g. 1° i Randers $^5/_6$ 1859 m. *Herman Jacob Behrens*, Købmand, København, f. der $^{17}/_8$ 1829, d. sst. $^7/_2$ 1886 (Ægteskabet opløst); g. 2° i K. $^{20}/_{10}$ 1874 m. Farbroderen *Michael Salomon Nathan*, Grosserer, Fredericia, København, f. i Fredericia $^{20}/_5$ 1814, d. i K. $^{14}/_{10}$ 1882.
(se No. 2 F. V.)
- d. *Philip Carl Wulff*, Købmand, Randers, Hamburg, f. i Randers $^{14}/_4$ ($^{17}/_4$) 1837, d. i Hamburg $^{19}/_2$ 1887; g. i Aalborg $^{26}/_{10}$ 1869 m. *Henriette Meyer*, f. i Aalborg $^{29}/_6$ ($^{30}/_6$) 1843, d. i K. $^{11}/_4$ 1912.
1. *Hannah Caroline Wulff*, Translatrice, København, f. i Hamburg $^7/_2$ 1871.
2. *Emilie Wulff*, f. i Hamburg $^{11}/_6$ 1874; g. i K. $^3/_{12}$ 1897 m. *Alfred Julius Theodor Carlsen*, Ingeniørkaptajn, Direktør, København, f. der $^{20}/_5$ 1871.
AA. *Bent Haakon Knud Egil Carlsen*, f. i K. $^{29}/_8$ 1898.
BB. *Hjørdis Inga Aase Mizzi Carlsen*, f. i K. $^{29}/_{11}$ 1907.
3. *Ivan Max Wulff*, cand. polyt., Fabrikingeniør, København, f. i Hamburg $^{25}/_3$ 1876.
4. *Carla Josephine Wulff*, f. i Hamburg, $^3/_{11}$ 1877; g. der $^9/_1$ 1898 m. *Otto Henrik Meyer*, Møbelfabrikant, København, f. der $^{12}/_5$ 1864.
AA. *Inga Augusta Meyer*, f. i K. $^{20}/_{11}$ 1898.

- BB. *Knud Philip Meyer*, f. i K. $\frac{20}{8}$ 1901.
 CC. *Erik Otto Meyer*, f. i K. $\frac{29}{10}$ 1902.
 DD. *Kirsten Lissi Meyer*, f. i K. $\frac{6}{1}$ 1904.
- e. *Emilie Wulff*, f. i Randers $\frac{11}{7}$ 1839 [K].
 f. *Helene Wulff*, f. i Randers $\frac{22}{9}$ 1841, d. sst. $\frac{20}{3}$ 1908.
 g. *Salomon Carl Wulff*, Grosserer, København, f. i Randers $\frac{21}{9}$ 1844, d. i K. $\frac{27}{12}$ 1904; g. i K. $\frac{4}{6}$ 1876 m. *Regitze Hartvig*, f. i K. $\frac{19}{7}$ 1858 [K].
- III. *Philip Nathan Minden*, Slagtermester, Fredericia, f. der $\frac{20}{2}$ 1807, d. sst. $\frac{27}{7}$ 1867; g. i Hobro 1858 m. *Esther Levin*, f. i Hobro 1828, d. i Fredericia $\frac{29}{12}$ 1864.
- IV. *Hanne Nathan*, f. i Fredericia $\frac{7}{1}$ 1809, d. sst. $\frac{12}{6}$ 1859.
- V. *Michael Salomon Nathan*, Grosserer, Fredericia, København, f. i Fredericia $\frac{20}{5}$ 1814, d. i K. $\frac{14}{10}$ 1882; g. i K. $\frac{20}{10}$ 1874 m. Søsterdatteren *Rosette Behrens*, f. *Wulff*, f. i Randers $\frac{17}{2}$ 1835, d. i K. $\frac{3}{1}$ 1905. (se No. 2. F. II. c.)
- VI. *Wulff Salomon Minden*, f. i Fredericia $\frac{14}{4}$ 1816, d. sst. $\frac{4}{10}$ 1826. -
- VII. *Edel Minden*, f. i Fredericia $\frac{11}{7}$ 1819, d. i Randers $\frac{22}{4}$ 1843; g. i Fredericia $\frac{5}{7}$ 1842 m. *Abraham Meyer*, Bagermester, Randers, f. i Randers $\frac{1}{3}$ 1815, d. i K. $\frac{29}{9}$ 1896 (g. 2° i K. $\frac{13}{10}$ 1845 m. *Thora Ruben*, f. i K. $\frac{4}{4}$ 1821, d. sst. $\frac{35}{8}$ 1894; i dette Ægte-skab fødtes 8 Børn).
 a. *Edel Emilie Meyer*, f. i Randers $\frac{3}{4}$ 1843, d. i K. $\frac{16}{1}$ 1901.

No. 3. Philip Hartvig Réé, Købmand, Fredericia, f. der 1744, d. i Aalborg $\frac{27}{6}$ 1799; g. i Fredericia i December 1775 m. *Hanna Hartvig* (von Essen), f. i Fredericia $\frac{3}{11}$ 1759, d. i Aarhus $\frac{14}{2}$ 1830.

A. *Thamar (Therese) Réé*, f. i Fredericia 1776, d. i Hamburg $\frac{18}{10}$ 1855; g. m. *Simon Hartvig v. Essen*, Kommissionær, Hamburg, f. i Fredericia 1764, d. i Hamburg $\frac{11}{1}$ 1827.

I. *Joseph Simon v. Essen*, Købmand, Hamburg, f. der $\frac{3}{10}$ 1797, d. sst. $\frac{12}{3}$ 1843.

II. *Philip Simon v. Essen*, f. i Hamburg $\frac{6}{6}$ 1801, d. sst. som Barn.

III. *Mariane v. Essen*, g. m. Købmand **Selig**, efterlod ingen Børn.

IV. *Mine v. Essen*, døde i Hamburg som ugift.

V. *Hanchen v. Essen*, f. i Hamburg $\frac{18}{3}$ 1819, d. sst. $\frac{9}{10}$ 1842.

VI. *Cecilie v. Essen*, f. i Hamburg 1821, d. sst. $\frac{16}{9}$ 1843.

B. **Hartvig Philip Réé**, Grosserer, Fabrikejer, Fredericia, Aarhus, København, f. i Fredericia $\frac{12}{10}$ 1778, d. i K. $\frac{1}{10}$ 1859; g. i Altona $\frac{12}{4}$ 1804 m. *Thamar (Therese) Réé*, f. i Fredericia 1783, d. i Aarhus $\frac{29}{12}$ 1850.

(se No. 4. A.)

I. *Marie Réé*, f. i Fredericia $\frac{25}{1}$ 1805, d. sst. $\frac{11}{9}$ 1808.

II. *Philip Hartvig Réé*, Købmand, Randers, f. i Fredericia $\frac{14}{2}$ 1807, d. i Aarhus $\frac{18}{9}$ 1841.

III. *Hendelche (Henriette) Réé*, f. i Fredericia $\frac{26}{1}$ 1809, d. sst. som Barn.

- IV. *Hertz Rée*, kgl. Agent, Købmand, Aarhus, f. i Fredericia $^{30}/_9$ 1810, d. i K. $^{27}/_5$ 1881; g. i Aarhus $^{29}/_5$ 1839 m. *Mariane Rée*, f. i Aalborg $^{3}/_6$ 1814, d. i K. $^{22}/_1$ 1901. (se No. 3. D. II.)
- a. *Johanne Sara Rée*, f. i Aarhus $^{26}/_7$ 1839 [K].
 - b. *Siegfred Philip Rée*, cand. phil., Musiklærer, Berlin, f. i Aarhus $^{21}/_3$ 1842.
 - c. *Emanuel Rée*, Forlagsboghandler, København, Ejer af Rée's Rejsebureau, Stockholm, f. i Aarhus $^{25}/_8$ 1845; g. i K. $^{15}/_8$ 1878 m. *Frederikke Dina Meyer*, f. i Næstved $^{23}/_4$ 1854, d. i K. $^{29}/_{12}$ 1909.
 - d. *Therese Dorothea Rée*, f. i Aarhus $^{27}/_2$ 1854 [K].
- V. *Bernhard Philip Rée*, Redaktør og Udgiver af »Aalborg Stifts-tidende«, Aalborg, Medlem af Folketing og Landsting, f. i Aarhus $^{18}/_7$ 1813, d. sst. $^{13}/_{11}$ 1868; g. 1° i Brønshøj $^{28}/_8$ 1841 m. *Julie Rée*, f. *Hinrichsen*, f. i Schwerin $^{10}/_8$ 1812, d. i Aalborg $^{11}/_4$ 1845; g. 2° i Asperup (Fyen) $^{24}/_4$ 1852 m. *Anne Marie Elisabeth Seedorff*, f. i Nordborg (Als) $^{1}/_5$ 1835, d. i Aalborg $^{13}/_8$ 1900. (se No. 3. K. I–II.)
- a. ad 1) *Nathalie Philippa Rée*, f. i Aalborg $^{3}/_{11}$ 1843.
 - b. ad 2) *Theodor Seedorff Rée*, cand. polit., f. Aalborg $^{1}/_9$ 1860, d. sst. $^{8}/_{12}$ 1884.
- VI. *Frederikke Rée*, f. i Aarhus $^{28}/_7$ 1814, d. i Aalborg $^{23}/_2$ 1889; g. i Svendstrup $^{5}/_6$ 1846 m. *Søren Levinsen*, Kornhandler, Fabrik-ejer, Aalborg, f. i Holbæk v. Randers $^{31}/_7$ 1817, d. i Brandstrup $^{1}/_7$ 1887.
- a. *Hentik Isidor Levinsen*, Sømandspræst, London; Sognepræst, Karrebæk, Helsingør, f. i Aalborg $^{26}/_1$ 1848, d. i Hornbæk $^{9}/_5$ 1909; g. i Taarbæk $^{27}/_8$ 1879 m. *Helga Marie Amalie van Mehren*, f. i K. $^{17}/_9$ 1851 [K].
 1. *Aage van Mehren Levinsen*, cand. polit., København, f. i London $^{6}/_1$ 1882.
 2. *Ellen Freda Augusta Levinsen*, f. i London $^{1}/_7$ 1883; g. i K. $^{20}/_5$ 1905 m. *Harald Frantz Howitz*, Premierløjtnant, Konsulatssekretær v det Østrig-Ungarske Generalkonsulat, København, f. i Melbourne $^{23}/_9$ 1876.
 - A. *Johann Heinrich Howitz*, f. i K. $^{13}/_7$ 1910.
 3. *Herdis Minna Levinsen*, f. i Karrebæk $^{6}/_{11}$ 1887.
 4. *Jenny Charlotte Levinsen*, f. i Karrebæk $^{5}/_8$ 1889; g. i K. $^{7}/_6$ 1911 m. *Frank Richards*, Leeds (England).
 - AA. *Helga Mary Richards*, f. i Leeds $^{13}/_5$ 1912.
 - b. *Anna Philippa Levinsen*, f. i Aalborg $^{19}/_5$ 1849; g. der $^{25}/_7$ 1882 m. *Peter Andreas Carstens*, Direktør for Aalborg Aktiebryggerier, Aalborg, f. i Flade v. Frederikshavn $^{30}/_1$ 1851.
 1. *Astrid Emilie Levinsen Carstens*, f. i Aalborg $^{26}/_5$ 1883; g. der $^{10}/_{11}$ 1911 m. *Johannes Christian*

- Folker**, Grosserer, København, f. i Slotsbjergby $18/2$ 1879.
2. *Gerda Sophie Frederikke Levinsen Carstens*, f. i Aalborg $27/3$ 1885; g. der $21/7$ 1908 m. *Erik Peter Petersen Stær*, Sognepræst for Ulstrup og Gundersted (Aalborg A.), Ulstrup, f. i Aalborg $20/4$ 1874.
 - AA. *Karen Stær*, f. i Ulstrup $27/4$ 1909.
 - BB. $21/3$ 1912.
 3. *Axel Lorenz Søren Levinsen Carstens*, stud. polyt., f. i Aalborg $21/1$ 1891.
- c. *Johanne Emilie Levinsen*, f. i Aalborg $19/4$ 1850, d. sst. $12/10$ 1889.
- d. *Therese Harriet Levinsen*, f. i Aalborg $8/4$ 1852, d. i K. $1/9$ 1909; g. i Aalborg $20/7$ 1877 m. *Alexander Nicolaus Paludan Seedorff*, cand. pharm., fhv. Direktør for Aalborg Glasværk, f. i Odense $6/7$ 1849, d. i K. $7/6$ 1912.
1. *Julius Paludan Seedorff*, Overretssagfører, Aalborg, f. der $28/9$ 1878.
 2. *Søren Frederik Paludan Seedorff*, Handelsfuldmægtig, København, f. i Aalborg $14/10$ 1879; g. der $21/4$ 1908 m. *Karen Klinge*, f. i Skive $11/12$ 1885.
 - AA. *Mogens Paludan Seedorff*, f. i K. $18/6$ 1910.
 - BB. *Anne Therese Paludan Seedorff*, f. i K. $25/10$ 1911.
 3. *Otto Paludan Seedorff*, Vaskeriejer, Horsens, f. i Aalborg $13/4$ 1882.
 4. *Nicolaus Paludan Seedorff*, Bestyrer af Aalborg Glasværk, Aalborg, f. der $13/4$ 1882; g. i Aalborg $1/10$ 1907 m. *Elise Mikkelsen*, f. der $29/12$ 1886.
 - AA. *Therese Elise Paludan Seedorff*, f. i Aalborg $23/8$ 1911.
 5. *Theodor Paludan Seedorff*, cand. polyt., Jernbane-Ingeniør, Argentina, f. i Aalborg $6/1$ 1885; g. i K. $22/3$ 1910 m. *Hilda Vilhelmine Jensen*, f. i Aalborg $28/4$ 1884.
 - AA. *Minna Louise Paludan Seedorff*, f. i Cordoba (Argentina) $10/1$ 1911.
 6. *Alexander Nicolaus Paludan Seedorff*, Bogholder, New-York, f. i Aalborg $30/9$ 1886.
 7. *Anne Sophie Kirstine Paludan Seedorff*, f. i Aalborg $1/7$ 1889.
 8. *Henrik Levinsen Paludan Seedorff*, stud. jur., f. i Aalborg $12/12$ 1891.
 9. *Adolf Paludan Seedorff*, Handelsbetjent, f. i Aalborg $14/9$ 1893.

- e. *Julius Elisæus Levinsen*, f. i Aalborg $^{24}/_7$ 1853, d. sst. $^{17}/_4$ 1874.
- f. *Alfred Sylvester Levinsen*, Sognepræst for Herredskirke-Lilleløjtofte, V. Karleby (Lolland), f. i Aalborg $^{13}/_9$ 1854; g. i Bjerregrav $^{19}/_5$ 1885 m. *Therese Marie Vilstrup*, f. i Aalborg $^{2}/_{12}$ 1860.
1. *Anna Sophie Frederikke Levinsen*, f. i Brandstrup $^{18}/_2$ 1887.
 2. *Frederikke Levinsen*, f. i Brandstrup $^{30}/_6$ 1889.
 3. *Søren Krarup Levinsen*, stud. phil., f. i V. Karleby $^{10}/_{10}$ 1890.
 4. *Julius Valdemar Levinsen*, stud. jur., f. i V. Karleby $^{2}/_2$ 1892.
 5. *Gerda Therese Levinsen*, f. i V. Karleby $^{1}/_3$ 1893.
 6. *Henrik Alfred Levinsen*, f. i V. Karleby $^{24}/_4$ 1896.
- VII. *Joseph Hartvig Rée*, f. i Aarhus $^7/_3$ 1816, d. sst. $^4/_5$ 1882.
- VIII. *Julius Rée*, Grosserer, Folketingsmand, Randers, København, f. i Aarhus $^1/_6$ 1817, d. i K. $^3/_9$ 1874; g. i Aarhus $^{15}/_1$ 1845 m. *Louise Lipmann*, f. i Aalborg $^{18}/_1$ ($^8/_1$) 1824, d. i K. $^{30}/_{10}$ 1893.
(sé No. 3. I. V.)
- a. *Martin Carl Rée*, Kontorist, f. i Randers $^{26}/_{11}$ 1845, d. i K. $^9/_{12}$ 1868.
- b. *Marie Julie Rée*, f. i Randers $^{16}/_2$ 1847, d. i K. $^{27}/_7$ 1902; g. i K. $^{23}/_8$ 1868 m. *Philip Vilhelm Napoleon Hertz*, Kancelliraad, Redaktør og Udgiver af »Vejle Amts Avis«, Vejle, f. der $^1/_1$ 1834, d. i K. $^{26}/_{10}$ 1900.
1. *Ellen Margrethe Hertz*, f. i Vejle $^7/_{10}$ 1869; g. der $^{14}/_{10}$ 1894 m. *Harald Norup*, cand. mag., Adjunkt ved Roskilde Kathedralskole, f. i K. $^{18}/_{10}$ 1865.
AA. *Karen Margrethe Norup*, f. i K. $^{30}/_7$ 1895.
BB. *Poul Mogens Norup*, f. i K. $^{24}/_5$ 1897.
 2. *Poul Martin Sylvester Hertz*, Redaktør og Udgiver af »Verden og Vi«, Bogtrykkeriejer, Vejle, København, f. i Vejle $^1/_{10}$ 1870; g. i K. $^{10}/_5$ 1898 m. *Anna Mary Rée*, f. i K. $^{24}/_1$ 1879. (sé c. 3.)
AA. *Gertrud Hertz*, f. i Vejle $^{29}/_{10}$ 1899.
BB. *Karen Hertz*, f. i Vejle $^6/_9$ 1904.
- c. *Eduard Philip Rée*, Vekselmægler, Direktør i Creditkassen for Landejendomme i Østifterne, København, f. i Randers $^1/_{10}$ 1850; g. i K. $^{29}/_{11}$ 1874 m. *Galathea Albertine Berendt*, f. i K. $^5/_5$ 1852.
1. *Julie Emilie Rée*, f. i K. $^1/_9$ 1875; g. der $^{18}/_4$ 1895 m. *Valdemar Joseph Glückstadt*, Italiensk Generalkonsul, Grosserer, København, f. i Kristiania $^{25}/_2$ 1868.
AA. *Erik Julius Glückstadt*, f. i K. $^{11}/_4$ 1896.

- BB. *Ella Glückstadt*, f. i K. $24/6$ 1899.
- CC. *Hans Jørgen Glückstadt*, f. i K. $20/10$ 1902
2. *Laura Rosa Rée*, f. i K. $12/8$ 1876; g. der $18/4$ 1901 m. *Emil Rafael Glückstadt*, cand. phil., Etatsraad, Direktør i Landmandsbanken, København, f. der $24/8$ 1875.
- AA. (adopt.) *Lilian Glückstadt*, f. i K. $8/3$ 1906.
3. *Anna Mary Rée*, f. i K. $24/1$ 1879; g. der $10/5$ 1898 m. *Poul Martin Sylvester Hertz*, Redaktør og Udgiver af »Verden og Vi«, Bogtrykkeriejer, Vejle, København, f. i Vejle $1/10$ 1870.
- (se No. 3. B. VIII. b. 2.)
- d. *Therese Cecilia Rée*, f. i Randers $13/10$ 1853, d. i K. $19/8$ 1886.
- IX. *Anton Hartvig Rée*, Musiker, f. i Aarhus $5/10$ 1820, d. i K. $20/12$ 1886; g. i K. $17/11$ 1855 m. *Ebba Olivia Kellgrén*, f. i Stockholm $17/5$ 1828, d. i K. $22/3$ 1891.
- a. *Elisabeth Therese Rée*, f. i K. $15/1$ 1857, d. sst. $2/6$ 1912; g. i K. $10/11$ 1882 m. *Adolph Leopold Wulff*, Grosserer, f. i K. $26/3$ 1856, d. sst. $1/3$ 1907.
- b. *Harryet Marie Rée*, f. i K. $7/12$ 1858; g. i K. $11/5$ 1882 m. *Just Oscar Warburg*, Grosserer, København, f. der $7/4$ 1855.
- c. *Philip Immanuel Rée*, f. i K. $31/7$ 1860, d. sst. $28/3$ 1862.
- d. *Clara Charlotte Louise Rée*, f. i K. $8/9$ 1862, d. sst. $23/3$ 1912.
- e. *Hermanda Cornelia Rée*, f. i K. $1/12$ 1864.
- f. *Alice Rée*, f. i K. $23/9$ 1867.
- g. *Jeannette Rée*, f. i K. $22/9$ 1867.
- h. *Harry Albert Rée*, Inspektør, New-York, f. i K. $26/10$ 1868; g. m. *Delia Josephine Dilan Murphy*, f. $24/1$ 1880.
1. *Clara Josephine Rée*, f. i New-York $11/3$ 1902.
2. *Harry Albert Rée*, f. i New-York $16/8$ 1904.
- X. *Vilhelm Hartvig Rée*, Handelskommis, f. i Aarhus $20/4$ 1822, d. i K. $4/2$ 1881.
- XI. *Maria Vilhelmine Rée*, kgl. Translatrice, København, f. i Aarhus $14/6$ 1823, d. i K. $15/1$ 1902.
- XII. *Immanuel Hartvig Rée*, cand. phil., Musiklærer, Odense; Boghandler, København, f. i Aarhus $7/4$ 1825, d. i K. $22/10$ 1859.
- C. *Privche (Frederikke) Rée*, f. i Fredericia $23/12$ 1781, d. i Horsens $22/10$ 1815; g. 1802 m. *Abraham Hartvig von Essen*, Købmand, Horsens, f. i Fredericia $12/6$ 1773, d. i Horsens $23/10$ 1843.
- I. *Hartvig Abraham v. Essen*, Købmand, Horsens, Skanderborg, f. i Horsens $19/12$ 1803, d. sst. $18/10$ 1869; g. i Randers $7/1$ 1835 m. *Birgitte Simon*, f. i Randers $21/4$ 1814, d. sst. $21/1$ 1892.
- a. *Philip Ferdinand v. Essen*, Farver, Brædstrup, f. i Horsens $7/11$ 1835, d. i Brædstrup $2/9$ 1895; g. i Horsens $23/6$ 1870 m. *Edel Cohn*, f. i Horsens $11/9$ 1846 [K].

1. *Frederikke v. Essen*, f. i Brædstrup $12/4$ 1871, d. i K. $20/11$ 1902.
2. *Hartvig v. Essen*, cand. jur., Direktør i Haandværkerbanken, København, f. i Brædstrup $14/12$ 1873; g. i K. $1/6$ 1907 m. *Ingeborg Tange*, f. i Bogense $31/8$ 1873.
 - AA. *Jørgen Ove v. Essen*, f. i K. $1/10$ 1909.
 - BB. *Elisabeth v. Essen*, f. i K. $28/12$ 1910.
 - CC. f. i K. $24/4$ 1912.
3. *Axel v. Essen*, Maskin-Ingeniør, Hartford, Amerika, f. i Brædstrup $17/2$ 1876; g. i Hartford $1/6$ 1906 m. *Dora Krüger*, f. i Hillerød $3/10$ 1879.
 - AA. *Philip v. Essen*, f. Hartford $11/6$ 1907.
 - BB. *Edel Judithe v. Essen*, f. i Hartford $15/9$ 1909.
 - CC. *Adolph v. Essen*, f. i Hartford $15/12$ 1910.
 - DD. *Carla Bertha v. Essen*, f. i Hartford $15/12$ 1910.
4. *Valdemar v. Essen*, Forretningsfører, f. i Brædstrup $19/3$ 1878.
5. *Betty v. Essen*, f. i Brædstrup $7/3$ 1880; g. i K. $16/7$ 1902 m. *Abraham Moses Metz*, Grosserer, København, f. i Randers $8/4$ 1873.
 - AA. *Axel Mogens Metz*, f. i K. $11/10$ 1903.
 - BB. *Erik Metz*, f. i K. $19/6$ 1907.
 - CC. *Carl Metz*, f. i K. $29/6$ 1911.
6. *Harry v. Essen*, Fuldmægtig, København, f. i Brædstrup $10/3$ 1882; g. i K. $19/5$ 1908 m. *Ella Simonsen*, f. i K. $4/2$ 1885.
 - AA. *Preben v. Essen*, f. i K. $10/4$ 1909.
7. *Vilhelm v. Essen*, cand. jur., København, f. i Brædstrup $2/8$ 1886.
- b. *Vilhelm Sylvester v. Essen*, Købmand, Hamburg, f. i Skanderborg $5/3$ 1837; g. i Altona m. *Frida*, f. i Altona.
 1. *Emma v. Essen*, f. i Hamburg; g. m. *Otto Jessen*, München.
 2. *Clara v. Essen*, f. i Hamburg; g. m. *Otto Zelinsky*.
 3. *Willy v. Essen*, f. i Hamburg; g. m. *Grethe*.
- c. *Ida Frederikke v. Essen*, f. i Horsens $29/12$ 1838 [Randers].
- d. *Michael Valdemar v. Essen*, Købmand, Altona, f. i Horsens $19/12$ 1840; g. i K. $5/6$ 1873 m. *Henriette Ballin*, f. i Ribe $18/12$ 1843.
 1. *Johanne Birgitte v. Essen*, f. i Hamburg $6/4$ 1874; g. i Hamburg $17/5$ 1908 m. *Jacob Moritz Salomonsen*, Grosserer, København, f. der $4/9$ 1872.
 2. *Inga v. Essen*, f. i Hamburg $18/7$ 1877; g. i Ham-

- burg $17/4$ 1902 m. **Herman Salomon**, Bankbestyrer, Berlin, f. i Helmstedt $17/9$ 1867.
 AA. *Ilse Salomon*, f. i Berlin $13/1$ 1903.
3. *Harald v. Essen*, f. i Hamburg $7/10$ 1881.
- e. *Bertha Harryetta v. Essen*, f. i Skanderborg $29/1$ 1843; g. i Randers $5/11$ 1879 m. **Joseph Valentin**, Cigarfabrikant, Randers, f. der $22/5$ 1844.
- f. *Gerda Emilie v. Essen*, f. i Skanderborg $7/1$ 1845.
- g. *Adolph Hartvig v. Essen*, Købmand, Hamburg, f. i Skanderborg $28/2$ 1847; g. m. *Ulrika*, d. i Hamburg 1895.
- h. *Axel Julius v. Essen*, Agent, Kristiania, f. i Skanderborg $12/6$ 1853, d. i Kristiania $8/10$ 1904; g. i Randers $25/3$ 1884 m. *Gerda Nathansen*, f. i Randers $1/9$ 1856 [K].
- i. *Harald Isidor v. Essen*, Murmester, Horsens, Gasværksbestyrer, Skive, f. i Horsens $1/4$ 1855; g. i Randers $13/12$ 1882 m. *Gunhilda Simon*, f. i Randers $9/6$ 1859.
1. *Ludvig v. Essen*, Assistent, Skive, f. i Horsens $4/1$ 1884.
 2. *Hartvig Emil v. Essen*, Handelskommis, Skive, f. Horsens $26/1$ 1886.
 3. *Camilla Birgitte v. Essen*, f. i Horsens $3/4$ 1888.
- j. *Just Emil v. Essen*, Købmand, Hamburg, f. i Horsens $26/1$ 1861; g. i Hamburg $23/6$ 1891 m. *Hanna Brandon*, f. i Altona $7/1$ 1862.
1. *John Adolph v. Essen*, f. i Hamburg $18/4$ 1892.
 2. *Hans Kurt v. Essen*, f. i Hamburg $4/8$ 1903.
- II. *Philip Abraham v. Essen*, Kommerceraad, Købmand, Hamburg, København, f. i Horsens $24/6$ 1805, d. i K. $3/2$ 1887.
- III. *Harry Abraham v. Essen*, Landvæsenselev paa St. Grundet, f. i Horsens $27/5$ 1807, d. sst. $11/6$ 1842.
- IV. *Cecilie v. Essen*, f. i Horsens $12/12$ 1808, d. i K. $14/6$ 1891; g. i Horsens $5/2$ 1833 m. (Salmon) **Sylvester Hertz**, cand. phil., Bogtrykker og Redaktør af »Vejle Amtstidende«, Vejle, f. i K. $13/5$ 1790, d. i Vejle $23/11$ 1854.
- a. *Philip Vilhelm Napoleon Hertz*, Kancelliraad, Redaktør og Udgiver af »Vejle Amts Avis«, Vejle, f. der $4/1$ 1834, d. i K. $26/10$ 1900; g. i K. $23/8$ 1868 m. *Marie Julie Réé*, f. i Randers $16/2$ 1847, d. i K. $27/7$ 1902.
(sé No. 3. B. VIII. b. 1–2 og c. 3.)
 - b. *Ida Frederikke Mariette Hertz*, f. i Vejle $5/7$ 1836, d. sst. $4/1$ 1852.
 - c. *Hanne Beline (Bella) Hertz*, f. i Vejle $17/2$ 1738, g. i Vejle $29/4$ 1865 m. **Carl Marius Vilhelm Ahrentzen**, Grosserer, København, f. der $16/2$ 1836.
 1. *Oscar Frederik Sylvester Ahrentzen*, Kopist i Justitsministeriet, f. i K. $23/10$ 1866; g. i K. $22/2$ 1905 m. *Ellen Kirstine Michelsen*, f. i K. $4/11$ 1879.

- AA. *Svend-Aage Vilhelm Ahrentzen*, f. i K.
11/3 1906.
- d. *Henrik Franklin Hertz*, fhv. Købmand i Manchester, f. i Vejle 11/2 1840.
- V. *Joseph Abraham v. Essen*, Købmand, Horsens, f. der 25/12 1813, d. sst. 21/7 1844.
- VI. *Mariane v. Essen*, f. i Horsens 9/5 1815, d. i K. 17/8 1888.
- D. *Simon Philip Réé*, Købmand, Aalborg, f. i Fredericia 1784, d. i Hamburg 28/11 1814; g. m. *Doris Schwabach*, f. i Breslau 2/5 1790, d. i K. 25/4 1860. (g. 2° m. *Wulff Marcus Koppel*, Købmand, Aalborg).
- I. *Eva (Emma) Réé*, f. i Aalborg 13/7 1812, d. i K. 28/9 1882; g. i Randers 27/10 1833 m. *Hartvig Hartvigson*, Krigsassessor, Købmand, Grenaa, Aarhus, København, f. i K. 23/8 1806, d. sst. 20/12 1864.
- a. *Sigvard Simon Hartvigson*, Kommunelæge, København, f. i Grenaa 28/9 1834, d. i K. 12/6 1899.
- b. *Betty Hartvigson*, Musiklærerinde, København, f. i Grenaa 14/5 1836, d. i K. 3/12 1898.
- c. *Johanne Frederikke Doris Hartvigson*, f. i Grenaa 31/12 1838, d. i K. 21/10 1900.
- d. (Seligmann) *Fritz Hartvigson*, Hofpianist, London, f. i Grenaa 31/5 1841.
- e. *Anton Hartvigson*, Professor, Pianist, f. i Aarhus 16/10 1845, d. i K. 29/12 1911.
- II. *Mariane Réé*, f. i Aalborg 3/6 1814, d. i K. 22/1 1901; g. i Aarhus 29/5 1839 m. *Hertz Réé*, kgl. Agent, Købmand, Aarhus, f. i Fredericia 30/9 1810, d. i K. 27/5 1881.
(sé No. 3. B. IV. a—d.)
- E. *Israel Philip Réé*, Købmand, Aarhus, Hamburg, f. i Fredericia 3/9 1786, d. i Aarhus 25/7 1835; g. i Hamburg m. *Emilie Oppenheim*, f. i Hamburg 18/7 1791, d. sst. 2/5 1835.
- I. *Mariane Réé*, f. i Hamburg 1811, d. sst. 30/11 1831; g. i Hamburg 19/12 1830 m. *Benny Mainzer*, Mægler, Hamburg, f. der 1801, d. sst.
- a. *Max Mainzer*, f. i Hamburg 1831.
- II. *Siegmund Réé*, Købmand, Aalborg, Hamburg, f. i Hamburg 25/12 1814, d. sst. ; g. i Altona 30/6 1844 m. *Sophie Adelaide Warburg*, f. i Altona 18/10 1822, d. i Hamburg.
- III. *Philip Ferdinand Réé*, f. i Hamburg 6/3 1816.
- IV. *Martin Réé*, Købmand, Hamburg, f. der 29/5 1818, d. sst. 2/10 1907; g. 1° i Altona 14/1 1846 m. *Clara Symons*, f. i Altona 11/2 1826, d. sst. 20/10 1857; g. 2° i Hamburg 4/3 1860 m. *Emma Ruben*, f. i Hamburg 29/6 1836.
- a. ad 1) *Emilie Réé*, f. i Hamburg 6/3 1847, d. sst. 10/11 1875; g. i Hamburg m. *Moritz Melchior*, Købmand, Hamburg, f. der 16/3 1839, d. sst. 5/3 1905.
1. *Sally George Melchior*, Dr. jur., Advokat, Hamburg, f. der 17/6 1870; g. sst. 23/1 1897 m. *Emily*

Susanna Friedburg, f. i Hamburg
(Ægteskabet opløst).

AA. Emilie Elisabeth Melchior, f. i Hamburg
 $\frac{3}{12}$ 1898.

2. Carl Joseph Melchior, Dr. jur., Advokat, Hamburg, f. der $\frac{10}{10}$ 1871.

3. Sara Emilie Melchior, f. i Hamburg $\frac{10}{1}$ 1875.

b. Theodor Daniel Réé, f. i Hamburg $\frac{19}{4}$ 1848, d. sst. 1874.

c. Eduard Israel Réé, Købmand, Hamburg, f. der $\frac{3}{4}$ 1850.

d. Georg Meyer Réé, f. i Hamburg $\frac{29}{5}$ 1852, d. sst. $\frac{8}{12}$ 1869.

e. Alfred (Isac) Andreas Réé, Købm., Hamburg, f. der $\frac{2}{8}$ 1853.

f. Richard Martin Réé, f. i Hamburg $\frac{29}{12}$ 1854, d. sst. $\frac{1}{4}$ 1855.

g. Marie Rebekka Réé, f. i Hamburg $\frac{1}{1}$ 1856; g. m. Geh. Sanitätsrat **Auerbach**, Altona.

h. Cesar Eleasar Réé, f. i Hamburg $\frac{29}{6}$ 1857.

i. ad 2) Helene Réé, f. i Hamburg $\frac{20}{7}$ 1861; g. i Altona $\frac{31}{3}$ 1887 m. Professor Johannes **Braasch**, Altona, f. i Thürk-Lübeck $\frac{2}{1}$ 1845.

1. Elsbeth Braasch, f. i Altona $\frac{21}{12}$ 1887.

2. Kurt Braasch, f. i Altona $\frac{21}{9}$ 1895.

F. Henriette Réé, f. i Fredericia ca. 1788, d. paa Gammelgaard (Storring Sogn) $\frac{25}{6}$ 1829; g. m. Bendix **Davidson**, Købmand i Aarhus; Avlsbestyrer paa Gammelgaard, f. i Horsens c. 1782, d. i Randers $\frac{18}{7}$ 1857.

I. Mariane Davidson, f. i Aarhus $\frac{1}{3}$ 1814, d. paa Dalsgaard $\frac{17}{9}$ 1859.

II. Philip Davidson, fhv. Proprietær, København, f. i Aarhus $\frac{14}{2}$ 1815, d. i K. $\frac{23}{5}$ 1901.

III. Secher Davidson, cand. phil., Musiker, f. i Aarhus c. 1816, d. i K. $\frac{10}{7}$ 1899.

IV. Isac Davidson, fhv. Proprietær, Husejer, København, f. i Aarhus $\frac{19}{6}$ 1817, d. i K. $\frac{28}{8}$ 1898.

V. Hartvig Davidson, f. i Aarhus $\frac{13}{9}$ 1818, d. sst. $\frac{3}{2}$ 1819.

VI. Frederik Davidson, f. paa Gammelgaard $\frac{5}{5}$ 1828, d. sst. som Barn.

G. Joseph Philip Réé, Købmand, Hamburg, f. i Fredericia c. 1789, d. i Hamburg c. 1819.

H. Isac Philip Réé, Købmand, Randers, Hamburg, f. i Fredericia $\frac{15}{13}$ 1790, d. i Hamburg $\frac{7}{4}$ 1848; g. i Altona $\frac{7}{5}$ 1826 m. Sara Warburg, f. i Altona $\frac{7}{4}$ 1803, d. i Hamburg $\frac{6}{5}$ 1861.

I. Augusta Réé, f. i Randers $\frac{21}{4}$ 1827, d. sst. $\frac{30}{7}$ 1827.

II. Ferdinand Réé, Købmand, Hamburg, f. i Randers $\frac{24}{6}$ 1828, d. i Hamburg c. 1875.

III. Siegfred Réé, Forpagter af Hals Ladegaard; Købmand, Aarhus; Fabrikejer, København, f. i Randers $\frac{22}{6}$ 1829, d. paa Frederiksberg $\frac{16}{7}$ 1885; g. i Horsens pr. Aalborg $\frac{29}{11}$ 1853 m. Ida Emilie Naumann, f. i K. $\frac{20}{10}$ 1830.

a. Sara Johanne Réé, f. i Hals $\frac{19}{10}$ 1854; g. i K. $\frac{3}{3}$ 1876 ($\frac{29}{11}$ 1876) m. Siegfried Heymann Wulff **Hirsch**, Grosserer, København, f. i Faaborg $\frac{4}{11}$ 1848.

1. *Harry Heimann Hirsch*, f. i K. $^{13}/_3$ 1877, d. sst. $^{14}/_1$ 1895.
2. *Gerda Sara Johanne Hirsch*, f. i K. $^{17}/_{11}$ 1878; g. der $^{17}/_{12}$ 1899 m. **Otto Michael Bing**, Overretssagfører, København, f. der $^{16}/_2$ 1874.
AA. *Niels Otto Bing*, f. i K. $^{28}/_{13}$ 1907.
BB. *Grethe Gerda Bing*, f. i K. $^{26}/_2$ 1909.
3. *Siegrid Rebekka Hirsch*, f. i K. $^{12}/_3$ 1882.
- b. *Isidor Philip Réé*, født og død som Barn i Hals.
- c. *Agnes Kathinka Réé*, f. i Hals $^2/_{10}$ 1857; g. i K. $^{27}/_{12}$ 1879 m. **Georg Johan Lund**, Overretssagfører, København, f. i Nykøbing, Falster, $^6/_7$ 1844.
1. *Jørgen Lund*, Australien, f. i Aarhus $^{10}/_9$ 1880.
2. *Ida Emilie Lund*, Kommuelærerinde, København, f. i Aarhus $^{19}/_2$ 1884.
- d. *James Philip Réé*, f. i Hals 1861, d. sst. 1865.
- e. *Jenny Réé*, f. i Hals $^3/_8$ 1863.
- f. *Gustav Réé*, født og død i Aarhus 1865.
- g. *Viktor Réé*, Ingeniør, Argentina, f. i Aarhus $^8/_7$ 1868; g. i Cordoba 1890 m. *Fransito Olmos*.
1. *Ida Réé*, f. i Cordoba 1891.
2. *Jenny Réé*, f. i Cordoba 1895.
3. *Viktor Réé*, f. i Cordoba 1899.
4. *Carlos Réé*, f. i Cordoba 1901.
- h. *Siegfried Emanuel Réé*, Arkitekt, København, f. i Aarhus $^{25}/_3$ 1870.
- i. *Herman Réé*, Ingeniør, København, f. i Aarhus $^8/_9$ 1872.
- IV. *Herman Réé*, Købmand, London, f. i Randers $^3/_9$ 1830, d. i London c. 1885; g. m. *Mary Heymann* (3 Børn).
- V. *Vilhelm Réé*, Købmand, New-York, f. i Randers $^3/_9$ 1830, d. i London c. 1890.
- VI. *Rudolph Réé*, Kornkøbmand, Hamburg, f. i Randers $^1/_{10}$ 1831, d. i Hamburg c. 1900; g. i K. $^2/_6$ 1857 m. *Marie Nathalie Meyer*, f. i K. $^{26}/_7$ 1837.
a. *Paul Johannes Réé*, Professor, Dr. phil., Kunsthistoriker, Nürnberg, f. i Hamburg $^{13}/_3$ 1858; g. i Clermont-Ferrand (Frankrig) $^{11}/_5$ 1886 m. *Lydia Munk*, f. i Stuttgart $^{12}/_9$ 1862.
1. *Hans Réé*, f. i Nürnberg $^{18}/_3$ 1887, d. sst. $^4/_3$ 1897.
2. *Marie Réé*, f. i Nürnberg $^{25}/_5$ 1888.
3. *Gertrud Réé*, f. i Nürnberg $^{27}/_{11}$ 1889.
4. *Paul Réé*, f. i Nürnberg $^4/_4$ 1891.
5. *Theodor Réé*, f. i Nürnberg $^{21}/_{12}$ 1894.
6. *Elisabeth Réé*, f. i Nürnberg $^{21}/_{12}$ 1894.
7. *Rudolph Réé*, f. i Nürnberg $^{22}/_7$ 1896.
b. *Anna Elisabeth Réé*, f. i Hamburg $^2/_3$ 1859; g. der $^{25}/_5$ 1880 m. **Alfred Lyon**, Købmand, Hamburg, f. der $^{13}/_5$ 1849, d. sst. $^4/_3$ 1910.

1. *Marie Lyon*, f. i Hamburg $^{22}/_8$ 1881; g. i Charlottenburg $^{19}/_5$ 1908 m. **Robert Machig**, Forlagsboghandler, Charlottenburg, f. i Weissensee (Thüringen) $^{28}/_8$ 1880.
AA. *Kurt Machig*, f. i Charlottenburg $^{35}/_1$ 1911.
 2. *Elisabeth Lyon*, g. i Hamburg $^{22}/_4$ 1905 m. **Richard Friedländer**, Købm., Hamburg, f. der $^{7}/_6$ 1876.
AA. *Ilse Friedländer*, f. i Hamburg $^{13}/_3$ 1906.
BB. *Hermann Friedländer*, f. i Hamburg $^{30}/_8$ 1907.
 3. *Erich Lyon*, Købmand, Hamburg, f. der $^{19}/_1$ 1887.
 - c. *Johanna Marie Réé*, f. i Hamburg $^{13}/_2$ 1861, d. sst. $^{24}/_3$ 1861.
 - d. *Olga Sara Réé*, f. i Hamburg $^{19}/_8$ 1862; g. m. **Ernst Meyer**, Købmand, Hamburg, f. der $^{20}/_8$ 1849.
1. (adopt.) *Gertrud Meyer*.
 - e. **Ernst Réé**, Købmand, Hamburg, f. der $^{25}/_2$ 1868; g. m. *Ada Cohen*, f. i Hamburg $^{23}/_{11}$ 1875.
1. *Olga Réé*.
2. *Arnold Réé*.
 - f. *Rudolph Réé*, Ingeniør, Hamburg, f. der $^9/_{10}$ 1869.
 - g. *Ingeborg Réé*, f. i Hamburg $^{15}/_3$ 1876; g. 1° der $^{13}/_3$ 1894 m. **Otto Elkan**, Dr. jur., Advokat, Hamburg, d. der $^9/_3$ 1904; g. 2° $^{15}/_{12}$ 1908 m. **Arthur Bandler**.
1. ad 1) *Rudolf Elkan*.
2. *Barbara Elkan*.
3. ad 2) *Hildegard Bandler*.
- VII. **Otto Nathan Réé**, f. i Randers $^9/_{11}$ 1834, d. i Hamburg $^4/9$ 1838.
- I. *Mariane Réé*, f. i Fredericia c. 1793, d. i Aalborg $^8/6$ 1833; g. m. **Marcus Lipmann**, Købmand, Aalborg, f. i Kempten (Bøhmen) c. 1777, d. i Aalborg $^3/5$ 1842.
- I. *Cecilia Lipmann*, f. i Aalborg c. 1815, d. sst. $^{23}/_1$ 1842.
 - II. *Therese Lipmann*, f. i Aalborg $^9/2$ 1819, d. i Hamburg.
 - III. *Heyman Lipmann*, f. i Aalborg $^7/_{11}$ 1820, d. sst. $^{22}/_4$ 1821.
 - IV. *Herz Lipmann*, f. i Aalborg c. 1822, d. i Randers $^{25}/_5$ 1839.
 - V. *Louise Lipmann*, f. i Aalborg $^{18}/_1$ ($^8/1$) 1824, d. i K. $^{30}/_{10}$ 1893; g. i Aarhus $^{15}/_1$ 1845 m. **Julius Réé**, Grosserer, Folketingsmand, Randers, København, f. i Aarhus $^1/6$ 1817, d. i K. $^3/9$ 1874.
(sé No. 3. B. VIII. a–d.)
- VI. (Hartvig) **Harry Lipmann**, Købmand, Randers, f. i Aalborg $^{24}/_{12}$ 1827, d. i Randers $^{10}/_4$ 1884.
- K. **Nathan Philip Réé**, Bogtrykker, Aalborg, f. i Fredericia $^{13}/_1$ 1795, d. i Aalborg $^8/9$ 1834; g. $^{14}/_7$ 1829 m. *Julie Hinrichsen*, f. i Schwerin $^{10}/_8$ 1812, d. i Aalborg $^{11}/_4$ 1845 (g. 2° m. *Bernhard Philip Réé*).
(sé No. 3. B. V.)
- I. *Johanne Caroline Réé*, f. i Aalborg $^{16}/_4$ 1830, d. paa Frederiksberg $^1/9$ 1882.
 - II. *Caroline Johanne Réé*, f. i Aalborg $^7/_{12}$ 1832, d. i Sæby $^{13}/_{11}$ 1888; g. i Aalborg $^1/9$ 1852 m. **Lorents Johannes Levinsen**,

Adjunkt, Sognepræst i Kværn og Munkbrarup; res. Kapellan i Randers; Sognepræst i Sæby og Hallenslev; København, f. i Holbæk ved Randers $^{12}/_{12}$ 1821, d. i Hellerup $^{13}/_{12}$ 1905.

a. *Johannes Levinsen*, Præst ved de Classenske Boliger, f. i Kværn $^{26}/_{10}$ 1853, d. i K. $^7/_{10}$ 1884.

b. *Henrik Levinsen*, Direktør for Jydsk Handels- og Landbrugsbank, Aarhus, f. i Kværn $^{25}/_4$ 1855; g. i Aarhus $^{25}/_5$ 1880 m. *Mathilde Glæsel*, f. i Aarhus $^{10}/_7$ 1856.

1. *Carl Edvard Glæsel Levinsen*, fhv. Landmand, København, f. i Aarhus $^{31}/_5$ 1881; g. i K. $^{11}/_5$ 1908 m. *Cecilie Kristine Sørensen*, f. i K. $^{24}/_6$ 1886.

AA. *Arne Levinsen*, f. i Skødstrup $^{14}/_7$ 1909.

BB. *Annelise Levinsen*, f. K. $^{26}/_6$ 1911.

2. *Olga Levinsen*, f. i Aarhus $^{28}/_9$ 1882; g. i Aarhus $^6/7$ 1906 m. *Peter Constans Emil Krarup*, Premierløjtnant, København, f. i Odense $^3/8$ 1878.

AA. *Grete Krarup*, f. i K. $^{24}/_7$ 1907.

BB. *Niels Henrik Krarup*, f. i K. $^{30}/_{10}$ 1908.

CC. *Erling Krarup*, f. i K. $^8/6$ 1911.

3. *Aage Glæsel Levinsen*, Premierløjtnant, f. i Aarhus $^{20}/_9$ 1883, d. i Fredericia $^3/9$ 1904.

4. *Johanne Levinsen*, f. i Aarhus $^{12}/_5$ 1885; g. i Aarhus $^{25}/_{10}$ 1907 m. *Laurits Frederik Fischer*, Kaptajn, Nyborg, f. i Nakskov $^{31}/_5$ 1876.

5. *Henrik Glæsel Levinsen*, Bankassistent, Aarhus, f. i Viborg $^{28}/_3$ 1887.

c. *Julie Levinsen*, f. i Kværn $^{18}/_{12}$ 1856.

d. *Anton Levinsen*, Oberstløjtnant, Kontorchef i Krigsministeriet, f. i Kværn $^{20}/_1$ 1859; g. i Sæby $^{14}/_{11}$ 1884 m. *Johanne Kirstine Marie Petrine Kastrup*, f. paa Kastrupsgaard pr. Hobro $^{28}/_8$ 1855.

1. *Johanne Marie Levinsen*, f. i K. $^{22}/_8$ 1885.

2. *Anna Margrethe Levinsen*, f. i K. $^5/5$ 1887, d. sst. $^{29}/_{11}$ 1888.

3. *Lorents Johannes Levinsen*, f. i K. $^{15}/_9$ 1888, d. sst. $^{20}/_{10}$ 1888.

4. *Anna Margrethe Levinsen*, Gymnastik- og Danse lærerinde, København, f. der $^{25}/_{11}$ 1889.

5. *Agnes Julie Levinsen*, f. i K. $^2/9$ 1892.

6. *Agnete Elisabeth Levinsen*, f. i K. $^{23}/_6$ 1895.

L. *Vilhelmine Réé*, f. i Fredericia c. 1797, d. paa Gammelgaard $^{17}/_2$ 1837.

M. *Herman Philip Réé*, Købmand, Glasgow, Manchester, London, f. i Fredericia $^{19}/_{12}$ 1798, d. i Torquay $^{30}/_{13}$ 1877; g. 1838 m. *Catherine German*, f. 1819, d. i Manchester $^{24}/_2$ 1856.

I. *James Réé*, f. i Manchester 1839, d. i Cairo 1857.

II. *Annie Réé*, f. i Manchester $^1/8$ 1840; g. $^1/2$ 1866 m. *Charles Jefferys Watson Allen*, Kavalleri-Oberst, Oversheriff i Greveskabet Somerset, d. 1893.

- a. *Jefferys Philip Thomas Allen*, f. i Taunton $\frac{1}{2}$ 1867; g. i Oktober 1896 m. *Rose Staveley*
1. *Violet Frances Allen*, f. i Taunton $\frac{1}{10}$ 1897.
 2. *Iris Allen*, f. i Taunton $\frac{1}{6}$ 1899.
 3. *Myrtle Allen*, f. i Taunton $\frac{31}{12}$ 1903.
 4. *Charles Jefferys Allen*, f. i Taunton $\frac{23}{5}$ 1905.
- III. *Catherine Plumidge Réé*, f. i Manchester 1842, d. i London $\frac{20}{1}$ 1896; g. i August 1860 m. *Emile Levita*, Købmand, Manchester, London, død i London $\frac{2}{7}$ 1909.
- a. *Harry Plumidge Levita*, Oberstløjtnant v. Kavalleriet, f. i Manchester $\frac{15}{12}$ 1861; g. $\frac{14}{2}$ 1889 m. *Constance Mary Ellison*,
 1. *Francis Ellison Levita*, Løjtnant v. Husarerne, f. i Boutham Hall, Lincolnshir, $\frac{29}{11}$ 1889.
 - b. *Edgar George Levita*, f. i Manchester, d. i Buxton.
 - c. *Arthur Francis Levita*, Vekselmægler, London, f. i Manchester 1865, d. i London $\frac{1}{11}$ 1910; g. 1902 m. *Stephanie Cooper*,
 1. *Violet Levita*, f. i London 1903.
 2. *Enid Levita*, f. i London 1908.
 - d. *Cecil Bingham Levita*, Major v. Artilleriet, Borgerrepræsentant, London, f. i Manchester $\frac{18}{1}$ 1867.
 - e. *Claud Edward Levita*, Vekselmægler, London, f. i Manchester $\frac{9}{8}$ 1869; g. 1907 m. *Esme Walton*.
 1. *Wilfred Harry Levita*, f. i London $\frac{21}{9}$ 1908.

No. 4. Isac Hartvig Réé, Købmand, Fredericia, Altona, f. i Fredericia c. 1751, d. i Altona $\frac{2}{2}$ 1825; g. i Fredericia m. *Sara Wulff* (v. Essen), f. i Fredericia 1753, d. i Hamburg $\frac{27}{4}$ 1826.

A. *Thamar* (Therese) *Réé*, f. i Fredericia 1783, d. i Aarhus $\frac{29}{12}$ 1850; g. i Altona $\frac{12}{4}$ 1804 m. *Hartvig Philip Reé*, Grosserer, Fabrikerjer, Fredericia, Aarhus, København, f. i Fredericia $\frac{12}{10}$ 1778, d. i K. $\frac{1}{10}$ 1859.
(sé No. 3. B. I–XII.)

B. *Berend Isac Réé*, kgl. dansk Kommerceraad, Vekselmægler, Hamburg, f. i Fredericia $\frac{21}{8}$ 1785, d. i Hamburg $\frac{19}{1}$ 1865; g. i Altona $\frac{8}{8}$ 1804 m. *Hanna Nathanson*, f. i Altona $\frac{21}{3}$ 1787, d. i Hamburg $\frac{23}{2}$ 1875.

I. *Harry Réé*, Papirfabrikant, Hamburg, f. der $\frac{19}{10}$ 1805, d. sst. $\frac{27}{8}$ 1866; g. i Hamburg $\frac{1}{11}$ 1829 m. *Bella Nathanson*, f. i København $\frac{14}{4}$ 1807, d. i Hamburg $\frac{13}{3}$ 1867.

a. *Isidor Réé*, Købmand, Leeds, Bradford, f. i Hamburg $\frac{28}{10}$ 1830, d. i Apperley Bridge, Bradford, $\frac{9}{7}$ 1905; g. 1° i Hamburg $\frac{7}{9}$ 1862 m. *Meta Réé*, f. i Hamburg $\frac{3}{11}$ 1844, d. sst. $\frac{21}{2}$ 1871; g. 2° i Wiesbaden 1875 m. *Thekla Keck*, f. i Wiesbaden $\frac{22}{11}$ 1843. (sé No. 4. B. VII.)

1. ad 1) *Alfred Réé*, Dr. phil, fhv. Ejer af en kemisk Fabrik, Manchester, f. i Leeds $\frac{13}{7}$ 1863; g. i Scranton, Pa., $\frac{14}{6}$ 1900 m. *Lavinia Elisabeth Dimmick*, f. i Mauchchunk, Pa., $\frac{13}{2}$ 1874.

- AA. *Edward Anton Rée*, f. i Manchester $^{30}/_4$ 1901.
- BB. *Irene du Pont Rée*, f. i Manchester $^4/_3$ 1903.
- CC. *Madeleine Francis Rée*, f. i Manchester $^{20}/_{10}$ 1904.
- DD. *Eric Lionel Rée*, f. i Manchester $^9/_{12}$ 1905.
- EE. *Meta Rée*, f. i Manchester $^{25}/_3$ 1907.
- FF. *Katharine Dimmick Rée*, f. i Manchester $^{26}/_7$ 1909.
- GG. *Helen Rée*, f. i Manchester $^{21}/_1$ 1911.
2. *Harriet Rée*, f. i Leeds $^3/_{11}$ 1866, g. i Apperley Bridge, Bradford, 1897 m. **John Carne Barwis**, fhv. Bankbestyrer, Devonport, f. i Penzance $^6/_5$ 1844.
- AA. *Meta Barwis*, f. i Devonport 1898, d. i Scarborough 1898.
- BB. *Dora Barwis*, f. i Devonport $^6/_{11}$ 1899.
- CC. *John Rée Barwis*, f. i Devonport $^5/_1$ 1905, d. i Cannes $^9/_3$ 1911.
3. *Isabel Rée*, f. i Leeds $^2/_1$ 1868; g. i Apperley Bridge, Bradford, $^{11}/_4$ 1894 m. **Arthur Skevington**, Fabrikejer, Bradford, f. der $^{30}/_{12}$ 1849, d. sst. $^6/_4$ 1903.
- AA. *Harold Rée Skevington*, f. i Bradford $^{15}/_7$ 1895.
- BB. (Arthur) *Victor Skevington*, f. i Bradford $^5/_3$ 1897.
- b. *Susanne Rée*, f. i Hamburg $^{23}/_{11}$ 1837; g. i Hamburg $^5/_6$ 1864 m. **Adolf Leers**, Dr. med., Emden, f. der $^{31}/_8$ 1829, d. i Emden 1889.
- c. *Helene Rée*, f. i Hamburg $^{13}/_9$ 1839; g. i Hamburg $^5/_6$ 1859 m. **Martin Rée**, Købmand, Rio de Janeiro, Paris, f. i Hamburg $^6/_3$ 1829, d. i Paris $^9/_1$ 1882 [Paris].
(sé No. 4. B. XIII.)
- d. *Ludwig Rée*, Købmand, Rio de Janeiro, Paris, f. i Hamburg $^{30}/_7$ 1841; g. i Braunschweig $^{25}/_{10}$ 1875 m. *Lea Herzfeld*, f. i Braunschweig $^{11}/_{11}$ 1855.
1. *Hedwig Rée*, f. i Rio de Janeiro $^{17}/_9$ 1876; g. i Paris $^{13}/_7$ 1898 m. **Albert Hallgarten**, kgl. serbisk Generalkonsul, Hamburg, f. i New-York $^{12}/_2$ 1871.
- AA. *Julius Albert Hallgarten*, f. i Hamburg $^{11}/_7$ 1899.
- BB. *Mercedes Mathilde Hallgarten*, f. i Hamburg $^{24}/_1$ 1902.
2. *Otto Rée*, Købm., Paris, f. i Rio de Janeiro $^1/_4$ 1878.
3. *Robert Rée*, Købmand, Paris, f. i Rio de Janeiro $^{18}/_7$ 1879; g. i Edinboro $^{22}/_3$ 1906 m. *Jessie Watt*, f. i Edinboro $^{11}/_{12}$ 1884.

- AA. *Edward Ludvig Rée*, f. i Paris $^{29}/_{10}$ 1907.
 BB. *Richard Martin Rée*, f. i Paris $^{20}/_7$ 1910,
 d. sst. $^{31}/_9$ 1911.
4. *Hugo Rée*, Købmand, Paris, f. i Harzburg $^{30}/_7$ 1881.
 5. *Olga Rée*, f. i Rio de Janeiro $^{22}/_{12}$ 1884; g. i
 Paris $^{5}/_6$ 1907 m. *Richard Kalisch*, Købmand,
 Manchester, f. der $^{31}/_1$ 1879.
- e. *Wilhelm Rée*, Vekselmægler, Bankier, Hamburg, f. der
 $^{19}/_7$ 1842, d. sst. 1900; g. i Hamburg m. *Alice Röfer*,
 f. i Hamburg 1850.
1. *Emmy Rée*, f. i Hamburg 1879; g. i Hamburg
 1904 m. Major **von Weber**, Altona.
 AA. *Hans Joachim v. Weber*, f. i Altona 1905.
 BB. *Ursula v. Weber*, f. i Altona 1906.
 CC. *Helmuth v. Weber*, f. i Altona 1908.
2. *Gerhardt Rée*, Dr. jur., Advokat, Hamburg, f.
 der 1885.
- f. *Martin Rée*, Købmand, Rio de Janeiro, Paris, f. i Ham-
 burg $^{13}/_{10}$ 1843, d. i Paris $^{15}/_2$ 1901; g. i Paris 1891
 m. *Ada Sasso*.
1. *Harry (Henri) Martin Rée*, f. i Paris $^{20}/_{10}$ 1892.
- g. *Bertha Rée*, f. i Hamburg $^{19}/_{12}$ 1844, d. sst. $^2/_1$ 1885;
 g. i Hamburg m. *Eduard Leers*, Købmand, Hamburg,
 f. i Emden 1833, d. i Hamburg 1903.
1. *Oscar Leers*, Købmand, Paris, f. i Hamburg 1867.
 2. *Edmund Leers*, Købmand, Paris, f. i Hamburg
 1871.
 3. *Gustav Leers*, Købmand, New-York, f. i Ham-
 burg 1873; g. 1906 m. *Grethe von Losberg*,
 AA. *Gwendoline Bernon Leers*, f. i New-York
 1907.
 4. *Arthur Leers*, Købmand, Berlin, f. i Hamburg
 1874.
 5. *Helene Leers*, f. i Hamburg 1876, d. sst. 1878
- II. *Betty Rée*, f. i Hamburg $^{17}/_4$ 1808, d. sst. $^{28}/_8$ 1883.
- III. *Nathan Rée*, f. i Hamburg 1809, d. i Wandsbeck $^{13}/_6$ 1831.
- IV. *Marianne Rée*, f. i Hamburg $^{29}/_{10}$ 1810, d. sst. $^{22}/_3$ 1887; g. i
 Hamburg $^{29}/_5$ 1842 m. *Nathan Salomon Nathan*, Mægler,
 Hamburg, f. i Eutin $^{12}/_7$ 1805, d. i Hamburg $^{14}/_1$ 1878.
- a. *Jenny Nathan*, f. i Hamburg $^9/_10$ 1845; g. i Hamburg
 $^5/_5$ 1867 m. *Louis Japhet*, Købmand, Hamburg, f. i
 Cassel $^{19}/_{11}$ 1815, d. i Hamburg $^{12}/_2$ 1901 [Wiesbaden].
1. *Helene Japhet*, f. i Hamburg $^3/_11$ 1875, d. i
 Bloemfontein $^{17}/_1$ 1904; g. i Hamburg $^{27}/_3$ 1901
 m. *Marks Stone*, f. i Kalwarya $^{16}/_3$ 1874, d. i
 Bloemfontein $^{17}/_1$ 1904.
 AA. *Lily Stone*, f. i Bloemfontein $^9/_11$ 1901.
 BB. *Erny Stone*, f. i Bloemfontein $^3/_11$ 1902.

- b. *Siegfried Nathan*, f. i Hamburg $\frac{8}{10}$ 1846, d. i Rio de Janeiro $\frac{10}{3}$ 1873.
- c. *Ida Nathan*, f. i Hamburg $\frac{28}{10}$ 1849; g. i Hamburg $\frac{28}{12}$ 1881 m. **Nathan Klemperer**, Købmand, Breslau, f. i Prag $\frac{28}{7}$ 1846.
1. *Regina Klemperer*, f. i Breslau $\frac{24}{8}$ 1883; g. i Breslau $\frac{1}{6}$ 1909 m. **Ismar Elbogen**, Dr. phil., Docent ved »Lehranstalt für die Wissenschaft des Judentums«, Berlin, f. i Schildberg $\frac{1}{9}$ 1874.
 2. *Otto Klemperer*, Kapelmusikus, Hamburg, f. i Breslau $\frac{14}{5}$ 1885.
 3. *Marianne Klemperer*, f. i Breslau $\frac{10}{2}$ 1889.
- d. *Augusta Nathan*, f. i Hamburg $\frac{4}{12}$ 1850; g. i Hamburg $\frac{29}{12}$ 1871 m. **Julius Masur**, Købmand, Breslau, f. i Bernstadt (Schlesien) $\frac{3}{3}$ 1845, d. i Berlin $\frac{24}{4}$ 1900.
1. *Paula Masur*, f. i Breslau $\frac{6}{6}$ 1874; g. i Breslau $\frac{13}{9}$ 1903 m. **J. Jacobsohn**, Dr. phil., Berlin, f. i Wickelburg (Mecklenburg) $\frac{10}{7}$ 1874.
AA. *Hans Jacobsohn*, f. i Berlin $\frac{2}{5}$ 1904.
BB. *Werner Jacobsohn*, f. i Berlin $\frac{1}{1}$ 1906.
CC. *Annemarie Jacobsohn*, f. i Berlin $\frac{28}{5}$ 1909.
 2. *Siegfried Masur*, f. i Breslau $\frac{25}{8}$ 1875.
 3. *Oscar Masur*, f. i Breslau $\frac{12}{7}$ 1882.
- V. *Samuel Rée*, f. i Hamburg $\frac{2}{9}$ 1811, døde som Barn.
- VI. *Wilhelm Rée*, Bogholder, Hamburg, f. i Flottbeck v. Altona $\frac{27}{8}$ 1813, d. i Hamburg $\frac{6}{4}$ 1880; g. i Hamburg $\frac{24}{12}$ 1843 m. *Caroline Rosenbaum*, f. i Hamburg $\frac{11}{8}$ 1822, d. sst. $\frac{14}{6}$ 1892.
- a. *Julius Wilhelm Rée*, f. i Hamburg $\frac{14}{10}$ 1844, d. sst. $\frac{2}{7}$ 1866.
 - b. *Sophie Rée*, f. i Hamburg $\frac{25}{3}$ 1846; g. m. **Wilhelm Rosenbusch**, f. i Hamburg $\frac{17}{4}$ 1834, d. sst.
 - c. *Emilie Rée*, f. i Hamburg $\frac{25}{5}$ 1848, d. sst.
 - d. *Adele Rée*, f. i Hamburg $\frac{4}{5}$ 1853.
 - e. *Marie Rée*, f. i Hamburg $\frac{1}{6}$ 1857, g. m. **Fritz Richter**, f. i Hamburg $\frac{27}{5}$ 1835.
1. *Wilhelm Richter*, f. i Hamburg $\frac{5}{4}$ 1884.
- VII. *Anton Rée*, Dr. phil., Direktør for »Stiftungsschule von 1815«, Hamburg, f. der $\frac{9}{11}$ 1815, d. sst. $\frac{13}{1}$ 1891; g. 1° $\frac{18}{8}$ 1841 m. *Henriette Löwenthal*, f. i Lissa $\frac{22}{11}$ 1810, d. i Hamburg $\frac{8}{3}$ 1860; g. 2° m. *Emma Howard*, f. i Melbourne, York, 1828, d. i London 1911.
- a. ad 1) *Meta Rée*, f. i Hamburg $\frac{3}{11}$ 1844, d. sst. $\frac{21}{2}$ 1871; g. i Hamburg $\frac{7}{9}$ 1862 m. **Isidor Rée**, Købmand, Leeds, Bradford, f. i Hamburg $\frac{28}{10}$ 1830, d. i Bradford $\frac{9}{7}$ 1905. (sé No. 4. B. I.)
- VIII. (Salomon) *Sally Rée*, f. i Hamburg $\frac{10}{9}$ 1817, døde som Barn.
- IX. *Israel Berend Rée*, Musiklærer, Altona, f. i Hamburg $\frac{25}{5}$ 1819, d. i Altona $\frac{21}{1}$ 1883; g. i Hamburg $\frac{12}{12}$ 1852 m. *Therese Renner*, f. i Altona 1829, d. sst. 1895.

- X. (Lazarus) *Leo Rée*, f. i Hamburg $^{19}/_1$ 1823, d. sst. $^{26}/_7$ 1838.
- XI. *Bertha Rée*, f. i Hamburg $^{29}/_7$ 1825, d. sst. $^{11}/_{11}$ 1908; g. i Hamburg $^{27}/_5$ 1855 m. *Louis Charlouis*, Børstenbinder, Hamburg, f. i Emden 1826, d. i Hamburg.
- XII. (Isac) *Julius Rée*, Købmand, Rio de Janeiro, Hamburg, f. der $^{30}/_3$ 1827, d. sst. $^{15}/_{12}$ 1883; g. i Hamburg $^{14}/_{10}$ 1855 m. *Betty Calvary*, f. i Hamburg $^{27}/_5$ 1824, d. sst. $^{21}/_5$ 1906.
- a. *Selma Rée*, f. i Rio de Janeiro $^/_7$ 1856, d. i Paris 1869.
- b. *Anna Rée*, f. i Rio de Janeiro $^{18}/_3$ 1858, d. i Paris 1869.
- c. *Otto Rée*, f. i Rio de Janeiro 1865, d. i Paris 1869.
- XIII. *Martin Rée*, Købmand, Rio de Janeiro, Paris, f. i Hamburg $^6/_3$ 1829, d. i Paris $^9/_4$ 1882; g. i Hamburg $^5/_6$ 1859 m. *Helene Rée*, f. i Hamburg $^{13}/_9$ 1839. (sé No. 4. B. I. c.) [Paris]
- XIV. *Sara Rée*, f. i Hamburg $^{25}/_5$ 1832; g. i Hamburg $^{10}/_8$ 1862 m. *Julius Japhet*, Købmand, Hamburg, f. i Cassel $^{13}/_{12}$ 1823, d. i Hamburg $^{13}/_2$ 1899.
- C. *Hanchen Rée*, f. i Altona 1789, d. i Hamburg $^6/_4$ 1848; g. i Hamburg $^{10}/_6$ 1819 m. *Philip Baruch Meyer*, Lærer, Hamburg, f. d. 1783, d. sst.
- D. *Israel Rée*, Købmand, Hamburg, f. i Altona 1791, d. i Hamburg $^{13}/_3$ 1840.
- E. *Wulf Rée*, Købmand, Hamburg, f. i Altona 1793, d. i Hamburg $^{19}/_2$ 1826.

No. 5. Gælle (Gertrud) Rée, f. i Fredericia c. 1756, d. i Aalborg $^2/_4$ 1843; g. i Fredericia m. *Henrik Zacharias Levy*, Købmand, Fredericia, f. der c. 1746, d. sst. 1807.

- A. *Zacharias Henrik Levy*, Handelsbetjent, Aalborg, f. i Fredericia c. 1789, d. i Aalborg $^{29}/_{11}$ 1810.
- B. *Israel Henrik Levy*, Købmand, Lysestøber, Aalborg, København, f. i Fredericia 1792, d. i K. $^5/_3$ 1874; g. i K. $^{21}/_8$ 1834 m. *Caroline Davidsen*, f. i Fredericia 1799, d. i K. $^{11}/_6$ 1862.
- C. *Isac Henrik Levy*, Urmager, Helsingør, Aalborg, f. i Fredericia $^{24}/_{12}$ 1794, d. i K. $^1/_4$ 1863; g. i Hillerød $^{19}/_3$ 1828 m. *Magdalene Ruben*, f. i Helsingør $^{26}/_2$ 1794, d. i K. $^{23}/_{13}$ 1865.
- I. *Camilla Levy*, f. i Helsingør $^{26}/_1$ 1831, d. i K. $^4/_4$ 1907.
- II. *Moses Herman Levy*, f. i Helsingør $^{24}/_5$ 1836, d. sst. $^6/_7$ 1837.
- III. *Sophus Levy*, Urmager, Helsingør, København, f. i Helsingør $^{24}/_5$ 1836, d. i K. $^2/_2$ 1905.

No. 6. Levin Hartvig Rée, Købmand, Fredericia, f. der c. 1759, d. sst. $^{18}/_7$ 1835; g. m. *Eva Berendt*, f. c. 1763, d. i Fredericia $^4/_4$ 1835.

- A. (Hartvig Levin) *Herman Ludvig Rée*, Grosserer, København, f. i Fredericia $^{19}/_{10}$ 1790, d. i K. $^{22}/_1$ 1853; g. i K. $^{20}/_5$ 1812 m. *Marie von Halle*, f. i K. $^{24}/_{12}$ 1789, d. sst. $^{31}/_1$ 1845.
- I. *Julie Juliane Marie Rée*, f. i K. $^{17}/_{10}$ 1813, d. sst. $^6/_9$ 1870; g. i K. $^{16}/_7$ 1834 m. *Hans Peter Bisted*, Sognepræst i Gjerlev og Draaby, f. i Vandborg (Ringkøbing A.) $^{21}/_4$ 1804, d. i Draaby $^{27}/_{11}$ 1866.
- a. *Herman Peter Bisted*, Varemægler, København, f. der $^{23}/_4$ 1835, d. sst. $^{24}/_6$ 1905; g. i K. $^5/_{11}$ 1869 m. *Olga Caroline Christiane Lund*, f. i K. $^{13}/_6$ 1844.

- b. *Johanne Marie Bisted*, f. i Fredensborg $\frac{8}{4}$ 1838, d. i K. $\frac{14}{3}$ 1905; g. i Tødsøe (Mors) $\frac{27}{4}$ 1876 m. *Hans Jørgen Carl Christian Kjeldahl*, Skibsfører, f. paa Ourø $\frac{8}{5}$ 1837, d. paa en Rejse mellem New-York og New-Zee-land $\frac{28}{5}$ 1888.
1. *Eva Julie Louise Kjeldahl*, Kommunelærerinde, København, f. der $\frac{15}{7}$ 1879.
 2. *Hans Peter Vilhelm Bisted Kjeldahl*, f. i K. $\frac{13}{9}$ 1880, d. sst. $\frac{26}{9}$ 1880.
- c. *Louise Magdalene Bisted*, f. i Fredensborg $\frac{20}{11}$ 1840, d. i K. $\frac{5}{12}$ 1896; g. i K. $\frac{28}{12}$ 1870 m. *Rud Hroar Gad*, Sognepræst i Frederiks og Karup, f. i Roskilde $\frac{23}{9}$ 1839, d. sst. $\frac{22}{10}$ 1889.
1. *Erik Gad*, Kapellan i Aagerup, f. i K. $\frac{4}{7}$ 1872; g. i Lyngby $\frac{14}{7}$ 1907 m. *Ellen Johanne Nørsgaard*, f. der $\frac{23}{4}$ 1877.
 - AA. *Ingrid Pram Gad*, f. i K. $\frac{20}{4}$ 1911.
 2. *Karen Gad*, thv. Privatlærerinde, f. i K. $\frac{30}{9}$ 1873.
- II. *Fanny Caroline Elisabeth Réé*, f. i K. $\frac{7}{10}$ 1814, d. sst. $\frac{9}{9}$ 1843; g. i K. m. *Johan Georg Ipsen*, cand. phil., Ejer af Frisholt (Jylland), d. i Julianehaab (Grønland) $\frac{23}{1}$ 1852.
- a. *Louise Mogensine Ipsen*, f. paa Frisholt $\frac{10}{7}$ 1841; g. i K. $\frac{8}{6}$ 1859 m. *Carl Steen Andersen Bille*, Kammerherre, Amtmand over Holbæk Amt, f. i Nykøbing Sj. $\frac{1}{7}$ 1828, d. i Holbæk $\frac{11}{11}$ 1898.
 1. *Anna Rebekka Bille*, f. i K. $\frac{3}{4}$ 1860; g. der $\frac{10}{6}$ 1881 m. *Christian Frederik Drechsel*, Kommandør, Havnekaptajn, København, f. i Nakskov $\frac{1}{4}$ 1854.
 - AA. *Else Drechsel*, f. i K. $\frac{16}{12}$ 1882; g. der $\frac{1}{7}$ 1905 m. *Joachim Arnold Rubach*, Højesteretsadvokat, Kristiania, f. der $\frac{14}{3}$ 1872.
 - aa. *Ruth Rubach*, f. i Kristiania $\frac{29}{7}$ 1906.
 - BB. *Ingeborg Drechsel*, f. i K. $\frac{2}{8}$ 1884; g. der $\frac{25}{11}$ 1910 m. *Knud Øllgaard*, Overretssagfører, København, f. i Slagelse $\frac{21}{7}$ 1879.
 - aa. *Hans Øllgaard*, f. i K. $\frac{10}{10}$ 1911.
 - CC. *Erik Vilhelm Drechsel*, f. i K. $\frac{13}{8}$ 1886.
 - DD. *Torben Sten Bille Drechsel*, f. i K. $\frac{1}{10}$ 1888.
 2. *Steen Andersen Bille*, Revisionschef i Store Nordiske Telegrafelskab, Translatør og Tolk, København, f. der $\frac{27}{11}$ 1862; g. i K. $\frac{6}{9}$ 1890 m. *Juana Matilde Unna*, f. i Chiclaya (Peru) $\frac{13}{11}$ 1863.

- AA. *Anders Steensen Bille*, stud. phil., f. i K. $11/8$ 1891.
- BB. *Kay Torben Steen Bille*, f. i K. $20/6$ 1894.
3. *Carl Adolph Bille*, Landbrugskandidat, Forpagter, København, f. der $16/4$ 1864; g. i K. $11/10$ 1890 m. *Anna Larpent*, f. i K. $11/11$ 1863.
- AA. *Karen Elise Cornélie Bille*, f. i K. $20/11$ 1891.
- BB. *Carl Steen Andersen Bille*, Landvæsens-elev, f. i K. $19/1$ 1893.
- CC. *Ellen Bille*, f. i K. $29/4$ 1894.
- DD. *Gudrun Louise Bille*, f. i K. $11/1$ 1896.
- b. *Georg Poul Ipsen*, f. i K. $22/5$ 1843, d. sst. 1847.
- III. *Benny Nicolaus Carl Rée*, Proprietær paa Vandløsehøj, Brønshøj, f. i K. $10/9$ 1815, d. i Brønshøj $4/3$ 1868; g. i K. $10/9$ 1843 m. *Marie Henriette Caroline Lentz*, f. i Holsten $8/7$ 1822, d. i Brønshøj $5/8$ 1859.
- a. *Marie Caroline Rée*, f. i Brønshøj $6/6$ 1844; g. 1° i Brønshøj $16/12$ 1863 m. *Frederik Carl Christian Viale*, Premierløjtnant, København, f. der $28/3$ 1835, d. i Hyères (Frankrig) $27/1$ 1870; g. 2° i K. $23/11$ 1877 m. *Gottlieb Carl Joseph Hecksher*, Vicekonsul, Skibsmægler, København, f. der $14/11$ 1839, d. sst. $26/12$ 1890.
1. ad 2) *Edwin Ludvig Carl Hecksher*, f. i K. $17/8$ 1880, d. sst. $6/7$ 1892.
 2. *Maud Ida Charlotte Hecksher*, f. i K. $16/7$ 1882.
 3. *Tiny Marie Elisa Hecksher*, f. i K. $3/4$ 1886.
 4. *Mary Hecksher*, f. i K. $16/12$ 1887.
- b. *Herman Ludvig Rée*, Grosserer, Tobaksfabrikant, København, f. der $5/1$ 1846, d. sst. $21/1$ 1908; g. i K. $5/9$ 1878 m. *Harriet Helene Hecksher*, f. i K. $17/3$ 1859.
1. *Ida Marie Rée*, f. i K. $15/7$ 1879; g. i Brønshøj $22/4$ 1905 m. *Albert Jørgensen*, Apoteker, Ærøskøbing, f. paa St. Thomas $3/2$ 1873.
 - AA. *Harriet Ingeborg Jørgensen*, f. i K. $22/1$ 1906.
 - BB. *Karen Margrethe Bianco Boeck*, f. i Skanderborg $17/6$ 1906.
 - CC. *Peter Christian Bianco Boeck*, f. i K. $12/12$ 1907.
 2. *Ingeborg Rée*, f. i K. $22/3$ 1881; g. der $7/6$ 1905 m. *Christian Bianco Boeck*, cand. jur., Assistent i Finansministeriet, f. i K. $27/4$ 1878.
 - AA. *Kirsten Ragnhild Bianco Boeck*, f. i Skanderborg $17/6$ 1906.
 - BB. *Karen Margrethe Bianco Boeck*, f. i Skanderborg $17/6$ 1906.
 - CC. *Peter Christian Bianco Boeck*, f. i K. $12/12$ 1907.
 3. *Karen Rée*, f. i K. $9/4$ 1883; g. der $17/6$ 1905 m. *Holger Garde Jørgensen*, Handelsingartner, Brønshøj, f. paa St. Thomas $31/10$ 1875.

- AA. *Ib Garde Jørgensen*, f. i K. $\frac{9}{11}$ 1905.
 BB. *Kjeld Herman Garde Jørgensen*, f. i Brønshøj $\frac{27}{6}$ 1910.
4. *Harald Ludvig Réé*, exam. elektrisk Installatør, København, f. der $\frac{13}{1}$ 1889.
- c. *Helene Sophie Frederikke Réé*, f. i K. $\frac{1}{2}$ 1848; g. i Brønshøj $\frac{25}{9}$ 1868 m. Enkemanden *Axel Emil Charpentier*, »Kamererare i Sparebanken, Sekreterare hos Stadsfullmäktige«, Sølvesborg (Sverige), f. i Tegnholm (Sverige) $\frac{26}{12}$ 1828, d. i Sølvesborg $\frac{6}{3}$ 1911.
1. *Karl Charpentier*, »Stationsinspektør vid Malmö Simrishamns Jernväg«, Östervärn, Malmö, f. i Sølvesborg $\frac{23}{11}$ 1869; g. $\frac{19}{7}$ 1900 m. *Ellen Karolina Nygren*, f. i Karlstad $\frac{2}{8}$ 1878.
- AA. *Carl-Axel Olof Charpentier*, f. i Malmö $\frac{26}{4}$ 1901.
2. *Magna Charpentier*, f. i Sølvesborg $\frac{29}{7}$ 1874, d. sst. $\frac{13}{2}$ 1877.
- d. *Charlotte Mariane Réé*, f. i K. $\frac{21}{10}$ 1850; g. der $\frac{20}{7}$ 1874 m. *Peter Axel Thorvald Iversen*, Professor, Dr. med., Overkirurg v. Kommunehospitalet, f. i Helsingør $\frac{20}{8}$ 1844, d. i K. $\frac{22}{11}$ 1892.
1. *Meta Iversen*, f. i K. $\frac{2}{9}$ 1876; g. der $\frac{9}{6}$ 1899 m. *Poul Gerhardt Munck*, cand. phil., Grosserer, København, f. i Taarbæk $\frac{9}{6}$ 1875.
- AA. *Kirsten Vibeke Munck*, f. i K. $\frac{1}{11}$ 1902.
 BB. *Hans Ebbe Munck*, f. i K. $\frac{14}{1}$ 1905.
 CC. *Ole Munck*, f. i K. $\frac{26}{7}$ 1906.
2. *Tage Iversen*, Dr. med., København, f. der $\frac{19}{4}$ 1879; g. i Hørsholm $\frac{3}{6}$ 1905 m. *Karen Ragnhild Bille Brahe*, f. paa Lundbæk v. Horsens $\frac{22}{4}$ 1883.
- e. *Constance Henriette Réé*, f. i K. $\frac{28}{10}$ 1851; g. der $\frac{22}{11}$ 1872 m. *Carl Marianus Charles Viale*, Oberst, fhv. Kommandant paa Bornholm, København, f. i Odense $\frac{10}{6}$ 1841, d. i K. $\frac{15}{2}$ 1909.
1. *Maxmillian Viale*, cand. phil., Fuldmægtig i Krigsministeriet, f. i K. $\frac{27}{9}$ 1873; g. i Rønne $\frac{22}{9}$ 1902 m. *Harriet Heiberg Ipsen*, f. i K. $\frac{18}{1}$ 1876.
2. *Cai Viale*, cand. phil., Stenografassistent i Rigsdagen, f. i Næstved $\frac{25}{7}$ 1875, d. i K. $\frac{23}{3}$ 1906.
3. *Paul Viale*, Premierløjtnant, København, f. i Næstved $\frac{23}{10}$ 1878.
- f. *Elisa Andrea Réé*, f. i K. $\frac{13}{3}$ 1855, d. sst. $\frac{8}{2}$ 1881; g. i K. $\frac{2}{5}$ 1879 m. *Johan Beck*, Bankbogholder, Slagelse, f. i Sorø $\frac{30}{9}$ 1852.
- g. *Carl Lentz Réé*, Prokurist, København, f. der $\frac{16}{12}$ 1856; g. der $\frac{19}{10}$ 1906 m. *Bodil Kirstine Hansen*, f. i Stege $\frac{20}{12}$ 1869.

- IV. *Bernhard Emanuel Rée*, Grosserer, København, f. der $14/7$ 1817, d. sst. $17/12$ 1879; g. i K. $9/11$ 1850 m. *Caroline Müller*, f. i K., d. sst. $26/3$ 1867.
- a. *Georg Herman Rée*, Godsejer, Holbæk Ladegaard, f. i K. $28/9$ 1854; g. m. *Ida Henningsen*,
 1. *Ella Caroline Rée*, f. i K. $26/6$ 1880.
 - b. *Otto Bernhard Rée*, Grosserer, København, f. der $3/4$ 1864, d. sst. $1/9$ 1906; g. m. *Inger Rigmor Hoffensberg*, d. i Florenz $21/10$ 1903.
- V. *Joseph Harry Rée*, Grosserer, København, f. der $29/12$ 1818, d. sst. $28/11$ 1852.
- VI. *Ferdinand Theodor Rée*, Justitsraad, cand. jur., Raadmand, København, f. der $28/4$ 1820, d. sst. $21/4$ 1879; g. i K. $20/9$ 1856 m. *Gerhardine Mariane Müller*, f. paa Overberg Hovedgaard, Krogstrup, (Horns Herred), $27/9$ 1831, d. i Vedbæk $26/6$ 1888.
- a. *Gerhard Müller Rée*, Højesteretssagfører, København, f. der $4/11$ 1858; g. i K. $1/9$ 1888 m. *Betzy Marie Petrea Liebert*, f. i K. $10/9$ 1859.
 1. *Max Emil Rée*, cand. phil., f. i K. $7/10$ 1889.
 2. *Paul Ferdinand Rée*, stud. jur., f. i K. $4/4$ 1891.
 3. *Maud Rée*, f. i K. $15/7$ 1892.
 - b. *Fernanda Müller Rée*, f. i K. $23/9$ 1860; g. der $3/11$ 1885 m. *Charles Alfred Iversen*, cand. jur., Direktør i Kjøbenhavns Brandforsikring, f. i Helsingør $23/4$ 1855.
 1. *Karen Iversen*, f. i K. $11/8$ 1886.
 2. *Gerda Iversen*, f. paa Frederiksberg $16/5$ 1891.
 - c. *Ove Müller Rée*, Dr. med., f. i K. $29/5$ 1863.
 - d. *Ivar Müller Rée*, Vekselerer, København, f. der $6/9$ 1867; g. i K. $5/5$ 1893 m. *Dagmar Albeck*, f. der $7/10$ 1874.
 1. *Kate Rée*, f. i K. $23/2$ 1894.
 2. *Dorrit Rée*, f. paa Frederiksberg $24/8$ 1898.
 3. *Helen Rée*, f. paa Frederiksberg $19/4$ 1905.
- VII. *Christiane Johanne Rée*, f. i K. $17/11$ 1822, d. sst. $10/11$ 1889; g. i K. $19/5$ 1849 m. *Christian Ludvig August Herforth*, Overretsprokurator, Kreditforenings-Direktør, København, f. der $22/3$ 1818, d. sst. $23/4$ 1892.
- a. *Sophie Juliane Charlotte Herforth*, f. i K. $4/4$ 1850, d. sst. $21/12$ 1891; g. i K. $15/2$ 1878 m. *Arnold Louis Henri Gamél*, Etatsraad, cand. med., Grosserer, f. i K. $20/10$ 1848 (senere gift 2 Gange).
 - b. *Herman Ludvig Rée Herforth*, Grosserer, København, f. der $7/9$ 1851, d. sst. $30/5$ 1908; g. i K. $19/5$ 1884 m. *Louise Antoinette Larsen*, f. i Aarhus $6/10$ 1855.
 - c. *Joseph Harry Herforth*, Rentier, København, f. der $13/4$ 1853; g. i København $26/6$ 1885 m. *Dora Petersen*, f. i K. $9/7$ 1863.
 1. *Vanda Christiane Herforth*, f. i K. $13/6$ 1886; g.

- der $^{13}/_5$ 1909 m. **Svend Henningsen**, Ingeniør, København, f. der $^{28}/_9$ 1881.
 AA. *Niels Henningsen*, f. i K. $^2/_5$ 1910.
 BB. *Kirsten Henningsen*, f. i K. $^{19}/_5$ 1911.
2. *Knud Joseph Herforth*, f. i K. $^9/_7$ 1889.
 3. *Ebba Louise Herforth*, f. i K. $^{30}/_{12}$ 1890.
 4. *Kate Herforth*, f. i K. $^1/_2$ 1892; g. der $^{18}/_5$ 1910 m. **Otto Anton Carl Bang**, Overretssagfører, København, f. der $^8/_6$ 1883.
 AA. *Karen Johanne Bang*, f. i K. $^7/_11$ 1911.
- d. *Juliane Nielsine Herforth*, f. i K. $^{15}/_2$ 1855, d. sst. $^2/_2$ 1911.
- e. *Christian Hjelm Herforth*, Overretssagfører, København, f. der $^7/_12$ 1856, d. sst. $^{26}/_9$ 1885; g. i K. $^{23}/_5$ 1883 m. *Madsine Dorothea Antonia Petersen*, f. i Kiel $^1/_4$ 1862.
 1. *Hans Hjelm Herforth*, Overretssagfører, København, f. der $^5/_2$ 1885; g. der $^{10}/_5$ 1911 m. *Else Bramsen*, f. i K. $^{26}/_4$ 1886.
 AA. *Agnete Herforth*, f. i K. $^{25}/_3$ 1912.
- f. *Henriette Marie Herforth*, f. i K. $^2/_8$ 1859; g. der $^{31}/_1$ 1882 m. **Carl Christian Gammeltoft**, Konferensraad, Direktør for de danske Sukkerfabrikker, København, f. der $^{20}/_9$ 1855.
 1. *Svend Aage Gammeltoft*, Læge, København, f. der $^{17}/_1$ 1883; g. i K. $^9/_10$ 1909 m. *Lizzie Hvalsoe*, f. i K. $^4/_1$ 1886.
 2. *Poul Henrik Gammeltoft*, cand. jur., Assistent i Justitsministeriet, f. i K. $^2/_11$ 1884.
 3. *Elisabeth Marie Gammeltoft*, f. i K. $^2/_11$ 1886; g. der $^{10}/_9$ 1907 m. **Paul Olaf Hagemann**, cand. polit., Sekretær i Privatbanken, f. i K. $^6/_2$ 1882.
 AA. *Ellen Henriette Hagemann*, f. i K. $^5/_1$ 1909.
 BB. *John Hagemann*, f. i K. $^8/_3$ 1910.
 CC. *Poul Henrik Hagemann*, f. i K. $^{21}/_9$ 1911.
4. *Karen Margrethe Gammeltoft*, f. i $^{11}/_{10}$ 1888; g. der $^{10}/_{11}$ 1911 m. **Sverre Malm**, Ingeniør, Kristiania, f. der $^{31}/_{10}$ 1885.
 5. *Carl Christian Gammeltoft*, cand. phil., f. i K. $^{23}/_4$ 1890.
- g. *Marie Louise Herforth*, f. i K. $^8/_7$ 1861, g. der $^{12}/_6$ 1885 m. **Gerhard Nyebølle**, Fabrikant, København, f. der $^{19}/_9$ 1855, d. sst. $^{23}/_2$ 1897.
 1. *Christiane Johanne Nyebølle*, f. i K. $^4/_11$ 1889.
- h. *Poul Egede Sporon Herforth*, Isenkræmmer, København, f. der $^3/_3$ 1863; g. i K. m. *Augusta Petersen*,
 1. *Poul Herforth*, f. i K. $^{13}/_8$ 1897.
 2. *Ellen Louise Herforth*, f. i K. $^{26}/_3$ 1899.

3. *Inger Margrethe Herforth*, f. i K. $\frac{26}{10}$ 1900.
 4. *Magda Rigmor Herforth*, f. i K. $\frac{28}{9}$ 1902.
- i. *Carl Bernhard Ferdinand Herforth*, Sagfører, Direktør for Kreditforeningen af Grundejere, København, f. der $\frac{11}{5}$ 1866; g. i K. $\frac{8}{5}$ 1889 m. *Louise Caroline Petersen*, f. i K. $\frac{30}{1}$ 1868.
1. *Lilly Herforth*, f. i K. $\frac{11}{6}$ 1891; g. der $\frac{2}{11}$ 1909 m. *Max William Horn*, Vekselmægler, København, f. der $\frac{29}{4}$ 1885.
 - AA. *Doreen Horn*, f. i K. $\frac{10}{9}$ 1910.
 - BB. *Gunnar Horn*, f. i K. $\frac{23}{4}$ 1912.
 2. *Christian Herforth*, stud. jur., f. i K. $\frac{15}{10}$ 1892.
 3. *Caj Hjelm Herforth*, f. i K. $\frac{31}{7}$ 1894.
 4. *Gerda Herforth*, f. i K. $\frac{28}{10}$ 1895.
 5. *Torben Herforth*, f. i K. $\frac{17}{10}$ 1899.
 6. *Carl Birger Herforth*, f. i K. $\frac{17}{2}$ 1902.
- VIII. *Louise Petrea Cecilie Réé*, f. i K. $\frac{26}{11}$ 1825, d. sst. $\frac{28}{5}$ 1898; g. paa Frederiksberg $\frac{26}{11}$ 1850 m. *Vilhelm Christian Emil Thielsen*, Grosserer, København, f. der $\frac{8}{8}$ 1821, d. sst. $\frac{8}{4}$ 1884.
- a. *Evald Thielsen*, Frihavnsdirektør, København, f. der $\frac{20}{9}$ 1851; g. i K. $\frac{7}{11}$ 1884 m. *Olga Helene Plenge*, f. paa Hardenberg (Lolland) $\frac{13}{11}$ 1859.
 1. *Oscar Vilhelm Thielsen*, cand. jur., f. i K. $\frac{24}{8}$ 1887.
 2. *Emmy Louise Thielsen*, f. i K. $\frac{10}{7}$ 1895.
 - b. *Fanny Thielsen*, f. i K. $\frac{6}{4}$ 1853; g. der $\frac{24}{5}$ 1872 m. *Gustav Adolph Falck*, Grosserer, fhv. Ejer af den kgl. Porcellænsfabrik, København, f. i Aalborg $\frac{16}{8}$ 1833, d. i Särö (Sverige) $\frac{24}{7}$ 1892.
 1. *Gustav Falck*, cand. phil., Museumsinspektør, København, f. der $\frac{18}{1}$ 1874; g. i København $\frac{28}{8}$ 1903 m. *Karen Bramsen*, f. i K. $\frac{28}{6}$ 1877.
 - AA. *Kirsten Falck*, f. i K. $\frac{2}{10}$ 1904.
 - BB. *Elisabeth Falck*, f. i K. $\frac{16}{4}$ 1911.
 2. *Ellen Falck*, f. i K. $\frac{5}{5}$ 1875; g. der $\frac{17}{11}$ 1897 m. *Christen Poul Saxild*, cand. jur., Fuldmægtig i Krigsministeriet, f. i K. $\frac{10}{12}$ 1871.
 - AA. *Erik Saxild*, f. i K. $\frac{1}{8}$ 1898.
 - BB. *Gunver Cecilie Saxild*, f. i K. $\frac{15}{6}$ 1901, d. sst. $\frac{6}{5}$ 1912.
 - CC. *Knud Saxild*, f. i K. $\frac{39}{1}$ 1904.
 3. *Jenny Falck*, f. i K. $\frac{1}{3}$ 1877; g. der $\frac{28}{8}$ 1906 m. *Niels Bang*, cand. theol., Dr. phil., Vice-Skoledirektør, København, f. i Roskilde $\frac{2}{2}$ 1857.
 - c. *Vilhelm Thielsen*, Maskinist, Oakland (Californien), f. i K. $\frac{11}{3}$ 1855; g. i Vordingborg $\frac{5}{8}$ 1879 m. *Karen Bruun*, f. i Nykøbing (Falster), $\frac{24}{4}$ 1860, d. i Oakland $\frac{11}{9}$ 1906.

1. *Elisabeth Louise Thielsen*, f. i Vordingborg $6/_{11}$ 1879, d. sst. $24/_{11}$ 1880.
 2. *Elise Thielsen*, f. i Vordingborg $2/_{9}$ 1881.
 3. *Vilhelm Christian Emil Thielsen*, f. i Vordingborg $18/_{10}$ 1883.
 4. *Aage Thielsen*, f. i Nykøbing (Falster), $19/_{9}$ 1887.
- d. *Harriet Thielsen*, f. i K. $24/_{5}$ 1857.
- e. *Axel Thielsen*, Forpagter, Langebækgaard (Sjælland), f. i K. $12/_{9}$ 1859.
- f. *Louis Thielsen*, Prokurist, Berlin, f. i K. $28/_{11}$ 1861; g. i Berlin $8/_{6}$ 1904 m. *Julie Louise Elfride Faederholdt*, f. i Berlin $17/_{12}$ 1882.
1. *Axel Thielsen*, f. i Berlin $19/_{10}$ 1904, d. sst. $17/_{1}$ 1911.
 2. *Helga Thielsen*, f. i Berlin $14/_{10}$ 1906.
 3. *Ingeborg Thielsen*, f. i Berlin $10/_{3}$ 1910.
- g. *Helga Thielsen*, f. i K. $4/_{8}$ 1863; g. paa Frederiksberg $5/_{11}$ 1884 m. *Vilhelm Valdemar Benzón*, Professor, Hofmedicus, København, f. i Nykøbing (Falster) $13/_{7}$ 1852.
1. *Edvard Vilhelm Benzón*, Ingeniør, København, f. der $29/_{6}$ 1885.
 2. *Helene Frederikke Benzón*, f. i K. $20/_{7}$ 1886; g. der $3/_{5}$ 1910 m. *Jacob Simonsen*, cand. polyt., København, f. der $7/_{6}$ 1882.
 3. *Caja Benzón*, f. i K. $11/_{11}$ 1887.
 4. *Bodil Benzón*, f. i K. $22/_{7}$ 1896.
- h. *Alma Thielsen*, f. i K. $19/_{10}$ 1866; g. der $16/_{10}$ 1891 m. *Vilhelm Christensen*, Grosserer, København, f. der $14/_{9}$ 1861, d. i Köln $20/_{9}$ 1908.
1. *Harald Christensen*, f. i K. $5/_{8}$ 1892.
 2. *Elisabeth Christensen*, f. i K. $10/_{5}$ 1895.
- IX. *Charlotte Amalie Rée*, f. i K. $27/_{12}$ 1827, d. sst. $26/_{5}$ 1893; g. m. *August Lentz*, Geheimrat, Advokat, Eutin, f. og død der.
- B. *Sara Rée*, f. i Fredericia c. 1793, d. sst. $16/_{12}$ 1804.
- C. *Berendt Wulff Rée*, Informator, Svendborg; Købmand, Aalborg; Forsanger, Fredericia, f. der $9/_{2}$ 1795, d. sst. $7/_{9}$ 1845; g. i Fredericia $16/_{8}$ 1843 m. *Sara Marcussen*, f. i Randers 1812, d. i Fredericia $15/_{6}$ 1863.
- I. *Levin Berendt Rée*, f. i Fredericia $4/_{6}$ 1844, d. sst. $23/_{6}$ 1845.
 - II. *Emma Bernhardine Louise Rée*, f. i Fredericia $10/_{11}$ 1845, d. sst. $1/_{7}$ 1853.
- D. *Therese Rée*, f. i Fredericia i April 1798, d. sst. $23/_{2}$ 1869.

Slægtsnavne.

a) Mænd.

	Side		Side		Side
Ahrentzen	55	Hagemann	70	Masur	64
Allen	60	Hallgarten	62	Melchior	56
Auerbach	57	Hartvigson	56	Metz	54
Bandler	59	Hecksher	67	Meyer	49. 49. 59. 65
Bang	70. 71	Henningsen	70	Minden	47
Barwis	62	Herforth	69	Munck	68
Beck	68	Hertz	52. 53. 55	Nathan	48. 63
Behrens	48	Hirsch	57	Norup	52
Benzon	72	Horn	71	Nyebølle	70
Bille	66	Howitz	50	Rée	47. 56. 59. 61. 62. 64
Bing	58	Ipsen	66	Richards	50
Bisted	65	Iversen	68. 69	Richter	64
Boeck	67	Jacobsohn	64	Rosenbusch	64
Braasch	57	Japhet	63. 65	Rubach	66
Carlsen	48	Jessen	54	Salomon	55
Carstens	50	Jørgensen	67	Salomonsen	54
Charlouis	65	Kalisch	63	Saxild	71
Charpentier	68	Kjeldahl	66	Seedorff	51
Christensen	72	Klemperer	64	Selig	49
Cohen	47	Koppel	56	Simonsen	72
Dauidsen	57	Krarup	60	Skevington	62
Drechsel	66	Leers	62. 63	Stone	63
Elbogen	64	Lentz	72	Stær	51
Elkan	59	Levinsen	50. 59	Thielsen	71
von Essen	49. 53	Levita	61	Unna	47
Falck	71	Levy	65	Valentin	55
Fischer	60	Lipmann	59	Viale	67. 68
Folker	51	Lund	58	Warburg	53
Friedländer	59	Lyon	58	von Weber	63
Gad	66	Machig	59	Wulff	48. 53
Gamél	69	Mainzer	56	Zelinsky	54
Gammeltoft	70	Malm	70	Øllgaard	66
Glückstadt	52. 53				

b) Kvinder.

	Side		Side		Side
Albeck	69	Hoffensberg	69	Naumann	57
Ballin	54	Howard	64	Nathansen	55
Behrens	49	Hvalsøe	70	Nathanson	61. 61
Berendt	52. 65	Ipsen	68	Nygren	68
Bille Brahe	68	Jensen	51	Nørgaard	66
Blumberg	48	Kastrup	60	Olmos	58
Bramsen	70. 71	Keck	61	Oppenheim	56
Brandon	55	Kellgrén	53	Petersen	69. 70. 71
Bruun	71	Klinge	51	Plenge	71
Bæhr	47	Krüger	54	Rée	49. 50. 52. 55. 61. 65
Calvary	65	Larpent	67	Renner	65
Cohen	47. 59	Larsen	69	Röfer	63
Cohn	53	Lentz	67	Rosenbaum	64
Cooper	61	Levin	47. 49	Ruben	49. 56. 65
Davidson	65	Liebert	69	Sasso	63
Dimmick	61	Lipmann	52	Schwabach	56
Ellison	61	von Losberg	63	Seedorff	50
von Essen	49. 61	Löventhal	64	Simon	53. 55
Faederholdt	72	Lund	65	Simonsen	54
Friedburg	57	Lyngbeck	48	Staveley	61
German	60	Mantel	48	Symons	56
Glæsel	60	Marcussen	72	Sørensen	60
von Halle	65	van Mehren	50	Tange	54
Hansen	68	Meyer	47. 48. 50. 58	Unna	66
Hartvig	49. 49	Michelsen	55	Vilstrup	52
Hecksher	67	Mikkelsen	51	Walton	61
Henningsen	69	Moses	47	Watt	62
Herzfeld	62	Müller	69. 69	Warburg	56. 57
Heymann	58	Munk	58	Wulff	49. 61
Hinrichsen	50. 59	Murphy	53		

Ludwig Adolph Heckscher

født 15.12.1804 i København

døbt hjemme 30.4.1809. Anmeldt til Garnisons kirke

død 3.8.1874

begravet 10.8.1874 fra Garnisons kirke.

Gift 26.5.1837 i henhold til kgl.bevilling af 23.5.1837.

i brudgommens hjem, Bredgade 175, med

Ida Nathalie Bang, se nr. 15

Fader: nr. 28

Moder: nr. 29

Datter: nr. 7

Ludwig Adolph Heckschers fader grundlagde i 1797 skibsmæglerfirmaet Heckscher. Ludwig blev selv mægler 29.10.1832. Da faderen døde i 1843 overtog hans sønner Moritz Gustav (1802-1870) og Ludwig Adolph forretningen under firmanavnet Heckscher. Ved faderens død havde forretningen nået en betydelig størrelse. De udviklede den videre, og forretningen var allerede på deres tid den største af sin slags i Danmark, navnlig med hensyn til afslutning af oversøiske befragtninger. I krigsårene 1848-50 var firmaet Marineministeriet behjælpelig med de tagne prisers behandling. I 1857 udtrådte Moritz Gustav af firmaet, der blev drevet videre af Ludwig Adolph Heckscher som eneindehaver. Firmaet og dets ledere var særdeles velansete. Ludwig Adolph var vicekonsul for U.S.A.

Det hændte ikke sjældent, at firmaet var bekendte og andre behjælpelig med arrangement af sørejser til udlandet med ophold dér, f.eks. i Italien. (et slags rejsebureau) Familien blev bl.a. derved kendt med Collin og H.C.Andersen. To af H.C.Andersens silhuetklip er i familiens eje.(Boeck Jakobsen, Norge.)

I 1865 optog Ludwig Adolph sin søn Gottlieb Carl Joseph Heckscher (1839-1890). Firmaets navn blev da ændret til "Heckscher og Søn". Ved firmaets 100-års jubilæum i 1897 betegnes det i aviserne som det førende mæglerfirma i Danmark. Det havde den betydeligste rederiforretning næst efter Det forenede Dampskibsselskab, idet det var korresponderende reder for 18 dampere eller flere, som gik på alle have jorden over. Firmaet fik også den betroede og ærefulde opgave at være agent for Lloyd i London.

Carl døde i 1890, og firmaet gik over på andre hænder. Det eksisterer endnu under navnet "Heckscher og Søns Efterfølger".

Børn i ægteskabet med Ida Nathalie Bang - se nr. 15:

- 1) Louis Christian Siegfried Tuxen, f. 13.7.1838, d.14.4.1839
- 2) Gottlieb Carl Joseph, f.14.11.1839, d.26.12.1890,
skibsmægler. Gift med Marie Caroline Viale, f. Rée.
- 3) Emily Henriette Augusta, f. 28.11.1840, d.22.9.1916,
gift med Conrad Martensen, kancelliråd
- 4) Ida Eleonora Cathrine, f. 24.7.1843, d.13.11.1885,
gift med David Gibson, disponent, Sverige.
- 5) Peter Emil, f. 31.12.1844, d. 29.4.1845
- 6) Peter Ludvig Emil, f. 02.9.1846, d. 30.1.1847
- 7) Charlot Gustava, f. 14.5.1848, d. 22.2.1903, gift
med kommunelæge Peter Theodor William Stockfleth
- 8) Alma Sophie Wilhelmine, f. 24.12.1850, d. 12.12.1871,
ugift
- 9) August Wilhelm Hofman Bang, f. 6.8.1852, d. 7.7.1860
- 10) Harriet Helene, f. 17.3.1859, d. 22.11.1914, se nr. 7

Kilder: Dåbsattest
Vielsesattest
Den håndskrevne stamtavle for familien Heckscher.
Avisartikler.

Billede: Fotografi i familiens eje.

